

Catalunya Cristiana

setmanari popular d'informació i de cultura religioses

Dijous, 20 de maig de 1993

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona

Director: Manuel Valls i Serra

Any XIV - Núm. 713 175 ptes.

Nota sobre l'edició catalana del catecisme

La Secretaria de la Conferència Episcopal Tarraconense comunica que ha rebut de la Comissió Interdicasterial per al Catecisme de l'Església Catòlica l'aprovació de la traducció catalana. Prossegueix, doncs, el procés d'edició del Catecisme català, perquè ben aviat se'n pugui fer la presentació oficial i estigui a les llibreries.

A les pàgines centrals, entrevista amb **Severino Dianich**, president de l'Associació de Teòlegs Italians

El Dr. Severino Dianich vingué fa pocs dies a Barcelona, on participà en el Congrés Internacional de Teologia. En l'entrevista que li féu Núria Oriol, el teòleg italià afronta diversos temes d'interès: la secularització, l'estructura eclesial, el Concili Català, etc.

Cal votar amb plena llibertat, sense sentir-se captiu de cap ideologia ni de cap prejudici d'una altra època

Hem de tenir presents les exigències del bé comú en conjunt, pensant sobretot en les conveniències dels més necessitats

A la pàg. 11, text íntegre de la instrucció pastoral de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola

Eleccions a la vista: Votar com un poble responsable del seu futur

Hem d'examinar quines persones o quins programes garanteixen millor el suport a la família

Hem de procurar que no manquin garanties com cal en el respecte a la llibertat religiosa

LLINDAR

Manuel Valls i Serra, director

Pau VI, a l'«Octogesima adveniens», demanà als catòlics que «es prenguessin seriosament la política en els seus diversos nivells: local, regional, nacional i mundial», perquè la política —ensenyà— «és una manera exigent, encara que no l'única, de viure el compromís cristià al servei dels altres» (n. 46). Per aquesta raó, davant d'un esdeveniment polític com el de la convocatòria electoral del proper 6 de juny, hem de creure que també el Senyor és «a la nostra porta i truca», com diria el cardenal Martini. Els cristians sabem, però, que si bé la política té el valor positiu abans esmentat, no podem demanar-li més del que ella mateixa ens pot donar. Altrament ens exposem a caure en una desil·lusió i una desconfiança que podrien portar-nos fatalment vers la desresponsabilització col·lectiva. I el bé comú se'n ressentiria. Una privatització de la fe, amb la seva consegüent irrellevància social, obstaculitzaria greument la causa de l'evangelització. Doncs bé, en un recent estudi sociològic encarregat per la Universitat

La religió, ¿«cadàver polític»?

Complutense i dirigit per Amando de Miguel («La sociedad española, 1992-1993», Alianza Editorial), en analitzar la cultura política dels espanyols, hi llegeixo, encunyada a manera de síntesi, la següent fórmula: «la religió, cadàver polític». Confesso al lector que l'expressió m'ha colpit. L'estudi posa de manifest com en els darrers anys la religió ha desaparegut de les referències polítiques dels espanyols. D'aquest fet en podem realitzar, és veritat, una lectura positiva: el sorgiment d'una sana laïcitat; el respecte a l'autonomia d'allò temporal; no fer derivar directament, i de forma unívoca, la política de la mateixa fe; la consciència que una mateixa fe pot inspirar i animar legítimament

models culturals i socials diversos, etc. El Concili apuntà, crec que encertadament, cap a aquesta direcció. Però, honestament hem de dir també, que l'expressió «la religió, cadàver polític», si ens hem d'atendre a les dades que aporta aquest estudi, revela en els catòlics mancances greus i incoherències inacceptables: perquè si bé el pla de la fe i el de les realitats temporals són clarament distints, no són en absolut separables; perquè entre evangelització i promoció humana existeix un nexa intrínsec; perquè la fe ha d'inspirar tota la vida, compreses les opcions polítiques; perquè cal evitar el perill d'un espiritualisme i d'una opció «religiosa» desencarnades, etc. Aleshores, si és així, aquesta segona acceptació palesaria que els catòlics, traint la nostra vocació cristiana, estem desapareixent de l'escena política i estem faltant greument al nostre deure, com a ciutadans i com a creients, de fer-nos càrrec de les necessitats del bé comú. I no crec que això correspongui precisament al que volgué transmetre'ns i ensenyar-nos el Concili Vaticà II.

Us oferim les nostres...

PROPOSTES DE VIATGE PER AQUEST ESTIU

Terra Santa

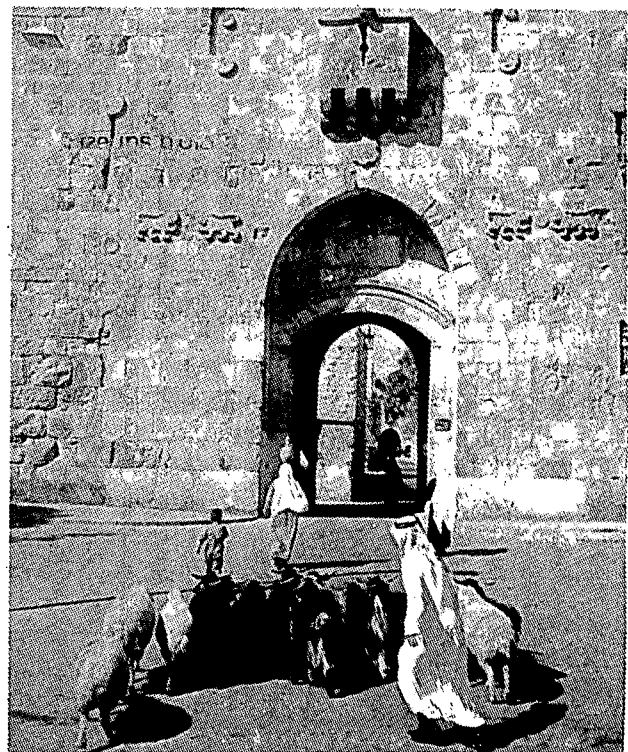
Del 18 al 26 de juliol

VISITANT, COM A «PELEGRINS DE LA PARAULA», LA JUDEA I LA GALILEA:

Jerusalem (sant sepulcre, via Dolorosa, cenacle, muntanya de les Oliveres, esplanada i mur occidental del Temple, etc.) i el seu entorn (Betània, Ain Karem, etc.), Betlem, Jericó, la mar Morta i el riu Jordà, el llac de Tiberíades, el mont Tabor, Cafarnaüm, Canà de Galilea, Natzaret, el mont Carmel, etc.

PODEU FER-VOS «PELEGRINS DE LA PARAULA» SEGUINT DE PROP LES PETJADES DE JESÚS

DEMANEU INFORMACIÓ

RUTA ROMÀNTICA EUROPEA

Del 2 al 15 d'agost

Visitant:

Alemanya:

- OBERAMMERGAU
- ETTAL
- FUSSEN
- OTTOBEUREN
- NORDLINGEN
- ROTHENBURG
- NUREMBERG
- REGENSBURG
- BAYREUTH
- BAMBERG
- WURZBURG
- HEIDELBERG

República Txeca:

- PRAGA
- KARLSTEJN
- KONOPISTE

França:

- ESTRASBURG

VIATGE ALS ESTATS UNITS / CANADÀ

Del 16 al 31 d'agost «costa oest»

Visitant:

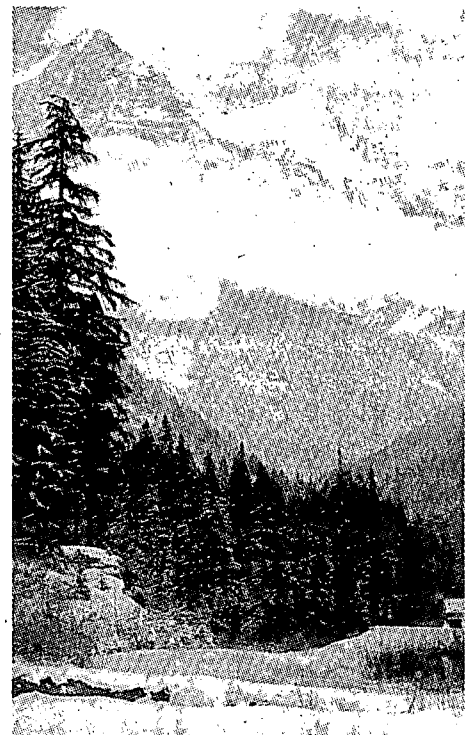
Canadà:

- VANCOUVER
- VERNON
- LAKE LOUISE
- REVELSTOKE
- JASPER
- PARC NACIONAL BANFF
- BOW
- KAMLOOPS
- VICTÒRIA

Estats Units:

- SANT FRANCISCO
- MAMMOTH LAKES
- PARC NACIONAL YOSEMITE
- LAS VEGAS
- PARC NACIONAL GRAN CANÓ COLORADO
- LOS ANGELES

Assistència tècnica Ultramar Express

Podeu demanar-ne informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació
AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA:

Pelegrinatges i viatges: Plaça Urquinaona, 11 3r. 3a. A. 08010 Barcelona - Telèfon: **301 37 18**

EDITORIAL

Colònies: Cal anar-hi!

Aquest número de Catalunya Cristiana publica un suplement important (setze pàgines) dedicat a presentar les activitats d'estiu per infants i joves —colònies, casals, campaments, rutes...— que organitzen el Moviment de Centres d'Esplai Cristians i els Serveis Colònies de Vacances de les diòcesis catalanes així com els cursos de formació d'educadors que convoquen les Escoles de l'Esplai també per aquest estiu.

D'aquesta publicació cal ressaltar dos aspectes:

En primer terme cal destacar la importància humana, pedagògica i pastoral de la tasca de totes aquestes entitats aplegades en la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai.

No és la primera vegada que ens hi referim des de Catalunya Cristiana. La tradició, la vitalitat i l'extensió d'aquest moviment a Catalunya l'ha fet present en diferents moments.

El protagonisme que l'Església tenia en l'organització de colònies i casals als anys 40, en els moments de la represa, en els quals «el partit únic» pretenia el monopoli d'aquestes activitats, té avui, en un context pluralista, tot un altre significat però lluny de perdre sentit l'adquireix de manera més plena.

Així ho han reconegut els Bisbes de Catalunya que l'estiu passat varen aprovar el Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians, en el qual s'afirma la missió evangelitzadora de l'esplai amb aquestes paraules:

«L'activitat que l'Església realitza en el camp de l'esplai no és una simple tasca de suplència, sinó una acció que deriva de la seva mateixa missió evangelitzadora o educadora. L'Església es fa present en el món del lleure, responnent a unes necessitats concretes de les famílies, de la societat i de la mateixa comunitat cristiana».

Als beneficis que en tot ordre tenen les colònies, els casals i altres activitats, quan estan ben plantejades i ben dirigides cal afegir, en aquest cas, el seu valor pastoral.

És, doncs, ben lícita i encertada la recomanació a totes les famílies de fer participar en la mesura de les possibilitats, a tots els nois i noies en aquests activitats.

Junt a aquesta recomanació cal agrair el treball de tantes persones, voluntàries en la immensa majoria, que fan possible que l'Església ofereixi aquest ampli ventall de propostes i oportunitats.

En segon lloc cal afirmar que la publicació d'aquesta guia d'activitats s'inscriu en la línia de servei concret a l'Església i a tots i cadascun dels seus membres, que és el motiu de ser d'un setmanari com aquest.

En aquest suplement, les famílies trobaran propostes per al lleure dels més petits i propostes formatives per als joves en aquest període tan llarg i ple de possibilitats que representen les vacances d'estiu.

No sempre és fàcil triar bé entre les moltes ofertes de tot tipus que circulen en la nostra societat pluralista. Les activitats aquí presentades tenen l'aval de les organitzacions eclesials que coordinen, impulsen, i dirigeixen aquesta tasca d'educació en el lleure a Catalunya. En aquestes entitats, les famílies trobaran tota l'orientació i informació addicional que precisin.

Les parròquies, les escoles, els centres d'esplai cristians que organitzen activitats tenen en aquesta guia la possibilitat de donar-les a conèixer i fer-se més presents.

Per a les persones amb responsabilitats pastorals o educatives, aquest suplement els oferirà també una colla de possibilitats per fer arribar a aquelles persones que demanin orientació o puguin necessitar aquestes informacions.

Esants romans sabien distingir prou bé entre Poder (*potestas*) i Autoritat (*auctoritas*). El Poder pròpiament dit, encara que fos de forma nominal, el tenia el poble, sobirà per definició, mentre que l'Autoritat era la prerrogativa del senador. És clar que, a l'hora de la veritat, la correlació de forces s'invertia o, senzillament, desapareixia. Però, des del punt de vista institucional, la fórmula *Senatus Populus-Que Romanus* comportava una divisió de funcions molt precisa. La potestat decisòria, el Poder el tenia el *populus*, o els seus delegats, mentre que l'Autoritat, en el seu sentit primigeni de saviesa pròpia de l'edat o dels coneixements, la tenia el *senatus*.

Aquesta pinzellada històrica de la república romana pot resultar sobrer al lector ben informat. Però, m'ha semblat interessant d'evocar-la, abans de reflexionar breument sobre el tema d'avui: l'ambició de poder. Ja ho sé que ha existit sempre —i possiblement sempre existirà—, però, de tant en tant convé esteranyinar les paraules, i les idees que s'hi amaguen al darrere, per poder endevinar, si més no, quan et donen garsa per perdreu.

L'ambició de poder, juntament amb la luxúria,

endevinarem la importància de l'equació $S=P$ (*Senatus=Populus*), o, dit amb d'altres paraules, la importància que el pes de la potestas fos compensat pel de l'auctoritas. Doncs bé, el problema de la nostra societat d'avui és que l'Autoritat ha perdut pes específic respecte del Poder, o fins i tot ha

El problema de la nostra societat d'avui és que l'Autoritat ha perdut pes específic respecte del Poder, o fins i tot ha quedat absorbida en molts casos. No és l'autoritat del qui val més, o sap més, allò que imposa els criteris, sinó la coacció del qui pot més

quedat absorbida en molts casos. No és l'autoritat del qui val més, o sap més, allò que imposa els criteris, sinó la coacció del qui pot més. Que un empresari sàpiga ensorrar totes les empreses de la competència, per exemple, és avui una virtut tan celebrada, com condemnada ho era a les èpoques de les solidaritats gremials. Que el partit polític de l'oposició quedi ben desacreditat davant l'opinió pública, és avui un afer tan legítim com canallesc ho era fa cinquanta anys —en els parlaments democràtics, és clar. La persona que avui vol manar, o dirigir, considerarà una feblesa sotmetre les seves decisions a un consell de gent més experimentada; cosa impensable fins en un dèspota com Neró. El Poder està divorciat de l'Autoritat; i quan en una societat hi ha Poder sense Autoritat,

i a l'Autoritat —no a «les autoritats»— no se l'escolta, la cosa no pot anar sinó de mal borràs.

Potser a alguns lectors els semblarà, tot plegat, un joc de paraules, però cregui'm, que no ho és. Avui, el problema no és de falta d'obediència i disciplina, sinó de falta de respecte. Per la senzilla raó que el Poder es tem, es tolera, o s'odia, però no es respecta mai; en canvi, l'Autoritat és l'única instància que genera respecte i consideració. Les institucions entren en crisi no pas quan hi ha un «buit de poder», sinó quan hi ha manca d'Autoritat. El Poder s'imposa, i s'imposa sempre per la força. L'Autoritat, en canvi, s'exposa, i s'exposa sempre per les virtuts de la persona que la deté.

En una societat, en tota societat, ha d'haver-hi Poder; no pot funcionar sense. Però Poder sense Autoritat és la pitjor de les tiranies que pot sofrir la humanitat. Ho sabien prou bé els antics romans, encara que no sempre n'eren conseqüents.

Jordi Bassas i Ribalta és escriptor i teòleg

Poder i autoritat

Jordi Bassas i Ribalta

és potser un dels pecats capitals que, en el nostre món modern gaudeix de més beneplàcit per part de l'opinió pública. I no sempre ha estat així, ni tan sols en aquelles èpoques que titllem d'autoritàries. Fins i tot els monarques més absolutistes, i els tirans més cruels, havien de disfressar les seves fal·leres autocràtiques amb eufemismes religiosos o patriòtics. No ha estat fins avui, a les acaballes del segle XX, quan el Poder, sense eufemismes, sense justificacions religioses, patriòtiques o filantròpiques, és mostra com un valor específic en si, i com a atribut desitjable per poder ser «algú» a la vida. Allò que a cap patrici romà se li hagués acudit d'usurpar al *populus*, avui s'ofereix com una mercaderia, o com un simple valor de canvi, per poder tirar endavant un projecte econòmic o polític. Només cal donar una ullada al món de l'empresa, o de la política, per adonar-nos fins a quines cotes ha arribat aquesta moderna «heretgia».

Ara bé, si ens fixem atentament en la fórmula romana SPQR, amb un cert esperit matemàtic,

RESPIR

Quatre paraules

El número 16 de la col·lecció *Clàssics del Cristianisme*, és dedicat al Càntic Espiritual de Sant Joan de la Creu, amb unes excel·lents introduccions i una molt bona traducció. El Pare Àngel Briñas hi té una frase que vaig trobar molt feliç, per la seva justesa i per la seva concisió. És la següent: «Teresa vol fundar un grup de frares que visquin amb més radicalitat i en clau d'humanitat les exigències de l'Evangeli». No tinc la pretensió de fer-ne cap comentari, pobre de mi! però sí que m'agradaria que molta gent s'hi fixés, i notés particularment l'excel·lent combinació de quatre paraules que trobo decisives: *evangeli - exigències - radicalitat - humanitat*. És tot un programa de vida cristiana per a homes que no reneguen de ser-ho, que volen ser-ho, que en donen gràcies, que s'esforcen per ser-ho radicalment, que creuen en l'exigència com a valoració. És una dona qui proposa aquest ideal; i ho estrenà amb un grup de dones.

Miquel Estradé

Director: Manuel Valls i Serra

Director adjunt: Jaume Planas i Pahissa

Coordinació: Josepina Picas i Pau

Redacció i col·laboradors: Joan Carrera Planas; Núria Albert; Montserrat Albert; Josep M. Aragonès; Jordi Bassas; Pilarín Bayés; Pietat Campmajó; Oriol Camps; Pere Campàs; Salvador Cardús; Rosa Collé; Guillem Farré; Francesc Gamissans; Núria Giralt; Joan Guiteras; Jordi Jorba; Pau López; Enric Graupera; Jaume Mora; Antoni Munné; Francesc Nicolau; Núria Oriol; Albert Pera; Antoni Plaça; Tomàs Puntí; Jordi Roigé i Solé; Joan Salvador; Pere Tena; David Vidal; Pere Vives; Miquel Estradé; Francesc d'A. Picas; Pere Saumell. Corresponsals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronai, TARRAGONA; Norbert Miracle, TORREDEMBARRA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRÚ; Antonio Gil,

ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA; Glòria Carrizosa i Guillem Farré, BARCELONA; Maria del Pilar Brault, FRANÇA.

Disseny: Josep Samper. Compaginació: Carlos Aguado

Redacció, administració, publicitat i autoedició:

Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/ València, 244, 2.

Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84. Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.

Impressió: Publiograf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30,

Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA. D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra,

Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.

Resta d'Europa: 17.732 Ptes. □ Amèrica: 21.892 Ptes. □ Àfrica: 21.892 Ptes.

□ Àsia: 30.732 Ptes. i Oceania: 30.732 Ptes

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona

Fundadors i membres honoraris del patronat:

Mn. Joan E. Jarque i Juglar i Mn. Francesc Malsosa i Riera

President: L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles i Gordó

President delegat: Mons. Joan Carrera Planas, bisbe auxiliar de Barcelona

Vice-president executiu: Ricard Foraster i Ruiz

Patrons: Josep-Rafael Carreras, Ramon Casals, Antoni Bascompte, Gaspar Vilamúries, Pere Planellas, Pere Fàbregues, Marcel Coromines, mossèn Joan Pujol i mossèn Manuel Valls

Secretari: Jaume Planas

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Difusió controlada per OJD

MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

D'una passejada

■ J. Carrera Planas

Aquesta tarda he anat de la plaça del Rellotge de Santa Coloma de Gramenet al barri badaloní de Bufalà, fent intencionadament marrada per la Salut més alta. Ha estat un trajecte d'una hora i mitja a peu, més o menys, a través d'una geografia urbana densa i bigarrada, poc menys que insospitada per molts ciutadans que, tanmateix, opinen amb contundència sobre el país...

Tota aquesta zona ha canviat moltíssim en els últims anys. Passant-hi ara recordava el seu aspecte dels anys 60. Aleshores les edificacions hi eren intermitents i baixes. La vermellor de la terra dominava el paisatge, una mica desolat. Hi havia barraques i habitatges a mig camí entre la barraca i la casa. En travessar un carrer, avui retolat molt democràticament i que en aquell temps duia el nom d'un general de la guerra civil, m'ha tornat a la memòria una anècdota reveladora que els amics m'han sentit explicar més d'una vegada. La d'una senyora resident a Barcelona i propera a l'estament militar que, amb bona voluntat, va venir-hi a visitar, una tarda de pluja, la dona que li feia les feines de casa i s'havia posat malalta. Després de veure el panorama —barraques i criatures corrent pel fanqueig— tornava escandalitzada. Em va semblar natural. La sorpresa va venir quan explicà la causa del seu escàndol: "pobre general X., va exclamar consternada, quin carrer t'han anat a dedicar!"...

Ara aquests barris són una altra cosa. El ciment i l'asfalt hi han guanyat la partida. Els carrers resten inevitablement tortuosos i, sovint, amb desnivells desmesurats, però s'hi nota l'esforç d'un urbanisme que fa el que pot per reparar l'irreparable. També ha pujat el nivell econòmic: tots els baixos són botigues llampants, plenes a vessar dels més variats articles. He vist que hi venien automòbils i tot. De tant que han prosperat, ja tenen el problema de l'estacionament.

I les persones? La densitat de la població, accentuada per l'ambient sorollós, és el primer que salta a la vista. A la plaça del Rellotge, al capvespre, la bullicia és impressionant. Una altra característica és la quantitat tan notable de gent jove al carrer, generalment fent colla. I no són només els nois i noies: el conjunt dels qui no passen de la trentena llarga sembla majoritari: són els fills de les famílies, pobres de diners i riques de vitalitat, que arribaren els anys seixanta. La impressió dominant és d'una peculiaritat marginal, una mica distant dels esquemes culturals que reflecteixen els mitjans de comunicació i els cercles intel·lectuals i polítics. La llengua parlada i la dels televisors dels bars és la castellana, sense excepcions, i la sensibilitat que aflora té color andalús.

La impressió dominant és d'una peculiaritat marginal, una mica distant dels esquemes culturals que reflecteixen els mitjans de comunicació i els cercles intel·lectuals i polítics. La llengua parlada i la dels televisors dels bars és la castellana, sense excepcions, i la sensibilitat que aflora té color andalús.

He passat per davant de tres capelles més o menys protestants, ben visibles, una amb un rètol lluminós força incitant. Les parròquies més properes cauen una mica lluny... Ara estem mirant d'obrir-hi un centre d'acolliment i de catequesi, entre la Salut i Llefià: ja comptem amb les persones adequades per a tirar-lo endavant. Això és el més important, però tinc por per que naufraguem en les dificultats econòmiques que trobem per a l'adquisició i adaptació del local...

En arribar a la carena del Puigfred el paisatge canvia. Els blocs construïts per als periodistes olímpics, les grans superfícies comercials que s'hi han obert, les vies ben traçades i les arbredes novelles configuren un barri diferent, ara encara poc habitat. A sota, en l'horitzó de la mar, s'albiren dos campanars de la Badalona vella. Contemplant-los em pregunto: la nostra Església atrafegada en tantes tasques necessàries, arribarà, només millorant el que ja fa, a anunciar l'Evangeli a les bosses humanes com la que acabo de contemplar? O ens cal pensar en noves formes d'evangelització?

J. Carrera Planas és bisbe auxiliar de Barcelona

Ja fa temps que s'assegura que el matrimoni ha passat de moda, i la unió lliure avança. En canvi, entre gais i lesbianes, allí on sempre ha imperat la unió lliure i passatgera, ara s'ha posat de moda reivindicar el "matrimoni" homosexual, fins i tot la possibilitat d'adoptar nens. De manera que ja no és prou l'antiga reivindicació que es permeti a uns adults lliures de fer el que els plagui en la seva vida privada. Ara, tal com s'ha vist en la recent manifestació homosexual a Washington, la relació privada pretén la benedicció legal que apareix com un signe de respectabilitat.

Qualsevol argument en contra tendeix a atribuir per endavant prejudicis o intoleràncies, sense voler discutir-ho. Reprovar l'homosexualitat no és el mateix que odiar els homosexuals. Tal com es pot estar contra les drogues sense odiar els drogaadictes.

Les reivindicacions dels homosexuals reflecteixen una aspiració contradictòria. Per un costat demanen ser tractats com tots els altres. Però, alhora, exigeixen unes lleis que els protegeixin, com a grup, contra la discriminació. La realitat és que els homosexuals ja tenen drets: els que els corresponen com a persones. Ja que els drets corresponen als individus, cadascun dels quals mereix respecte, però no als grups. I si les lleis no atorguen drets especials pel fet de ser heterosexual, no es veu el per què s'han d'atribuir per ser homosexual.

De fet, els homosexuals no volen ser discriminats en algunes coses i sí en altres. Per exemple, rebutgen

Tanmateix, el càncer mata 500.000 nord-americans per any, enfront els 113.000 que han mort de SIDA durant la dècada 1981-91. Si la gent —i especialment els homosexuals— continua morint de SIDA, no és perquè el govern no tingui cor, sinó perquè la ciència no ha descobert una vacuna i perquè molts no han renunciat a pràctiques que han demostrat ser factors de risc.

I és que la naturalesa segueix les seves pròpies

El matrimoni, com a institució natural, no pot ser canviat a caprici. El matrimoni sempre ha estat la comunitat de vida entre home i dona, ordenada al bé dels cònjuges i a la generació i educació dels fills. Fingir que una parella d'homosexuals constitueix un matrimoni té tan poc sentit com pretendre que formen una fundació o un holding.

lleis, malgrat les opinions i els canvis legals que puguin introduir els homes. Per això també el matrimoni, com a institució natural, no pot ser canviat a caprici. El matrimoni sempre ha estat la comunitat de vida entre home i dona, ordenada al bé dels cònjuges i a la generació i educació dels fills. Fingir que una parella d'homosexuals constitueix un matrimoni té tan poc sentit com pretendre que formen una fundació o un holding.

Senzillament, són relacions que es mouen en òrbita diferent. El reconeixement jurídic que la llei dona a la unió estable entre home i dona —també a efectes fiscals d'herència o de Seguretat Social— no pretén protegir les meres relacions sexuals; de fet, altres intercanvis de prestacions sexuals entre home i dona no donen dret a cap benefici legal. Allò que l'Estat reconeix i protegeix en el matrimoni és un estil de vida que assegura l'estabilitat social i l'educació de les noves generacions. Si

dos homosexuals volen establir una relació recíproca de drets i deures, poden firmar un contracte civil de prestació de serveis.

Res de tot això no impedeix que els homosexuals siguin tractats amb el respecte que mereix tota persona. Pel fet de ser persones, no perquè l'homosexualitat atorgui cap dret. Però la societat no té cap interès en animar a través de canvis institucionals i educatius unes pràctiques objectivament desordenades.

Ignacio Aréchaga és director d'Aceprensa

El sexe i els drets

■ Ignacio Aréchaga

indignats que la SIDA s'associï amb l'estil de vida homosexual. Tanmateix, una de les reivindicacions prioritàries de la manifestació de Washington era que el govern dediqui més diners a la lluita contra la SIDA. És cert que el virus de la SIDA continua dominat per preejucis discriminadors: a Estats Units el 65% dels malalts de SIDA són homosexuals, enfront un 3% d'heterosexuals. Però també és veritat que actualment la SIDA ja és la malaltia a la qual es dedica més diners per malalt. L'any 1990, la despesa federal en la SIDA fou de 1.600 milions de dòlars enfront de 1.500 milions per al càncer.

SABER ESCOLTAR

El beduí que donava la raó a tothom

L'ancià beduí Johaquim, de bon matí, s'asseia davant de l'entrada de la seva tenda. Era un home de pau i la gent solia apropar-se-li a contar-li les seves penes. Molt sovint no havia de fer cap altra cosa que escoltar, cosa que solen demanar freqüentment les persones que passen tribulacions.

A prop del nostre beduí hi solia jugar el nét que ja s'anava fent gran. El noi, de tant en tant, es parava a escoltar embadalit el que deien els qui venien a consultar el seu avi. S'adonà que si es presentava l'Isaac dient que l'Alí era un beneit, en Johaquim li contestava: «Tens tota la raó». Quan després arribava l'Alí i lamentava que l'Isaac era un ximplet, l'avi responia: «Tens tota la raó». Així era observat pel minyó dia rera dia.

El jove, que ja començava a sentir fretura de justícia, rumiava si havia de parlar o callar. Perquè

l'avi, tan venerable, li infonia respecte. Per fi, un matí gosà dir-li: «Avi, no ho entenc. Ve l'Isaac a dir-te mal de l'Alí i li contestes que té tota la raó. Si es presenta l'Alí a murmurar de l'Isaac, tu li respons de manera idèntica. No ho entenc pas». I en Johaquim respongué al seu estimat nét: «Tens tota la raó».

L'anècdota em va servir per rumiar amb un jove net les preteses diferències que feien els seus pares entre els germans. Ell volia que li donessin la raó només a ell. Una lliçó per a tots els qui desitgen que les qüestions es dirimeixin a caixa o faixa, blanc o negre. És clar, sempre a favor seu. No sé si consideren que un dia podrien tenir la negativa total.

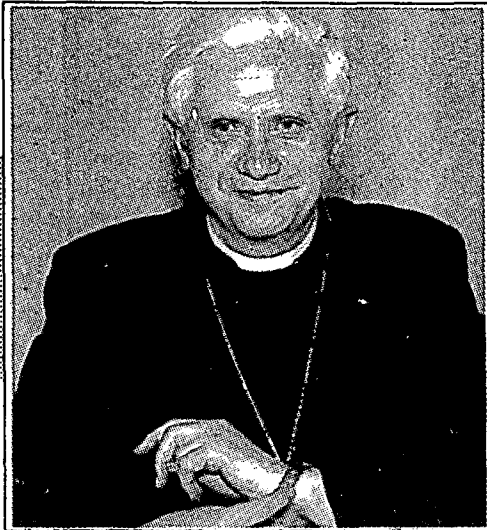
■ Joan Guiteras

En alguns ambients han tingut fort ressò unes suposades declaracions del cardenal J. Ratzinger, que s'oposen obertament a diversos aspectes de la reforma litúrgica. Davant d'aquestes declaracions divulgades per la premsa, el primer que cal fer és assabentar-se del que digué exactament el Cardenal. Massa vegades, en efecte, paraules situades fora del seu context poden canviar totalment o parcialment el seu significat.

Unes afirmacions desorientadores

Realment es fa difícil pensar que siguin d'un teòleg de la categoria del Card. Ratzinger les afirmacions que li atribueix *Vida Nueva* (núm. 1892, 1-V-93). Perquè si és ben cert que teòricament les declaracions podrien representar únicament la manera personal com el Cardenal pensa que seria bo de procedir —n'unes propostes per l'actuar de l'Església com algun comentari sembla haver interpretat— el fet que s'hagin atribuït públicament a un dels més destacats cardenals —el responsable de la Congregació de la Doctrina de la Fe— pot donar peu a què es jutgin com l'expressió del pensament de la mateixa Església. I això podria esdevenir extremadament desorientatiu. Seria un cas paral·lel el que passaria si un grup de responsables de l'ensenyament teològic en una institució creada per transmetre l'ensenyament de l'Església proposés doctrines oposades a allò que creu i professa l'Església. Fets com aquests són força més preocupants que la manifestació d'unes idees merament personals. Quan es manifesten o relaten opinions que algú —veritablement o equivocadament— pot pensar que són el pensament de l'Església, s'han de mesurar molt acuradament cada una de les paraules. Crear situacions poc clares pel poble

Cardenal J. Ratzinger

«No seria correcte condemnar determinades posicions com oposades al Vaticà II, mentre hom queda indiferent davant d'altres semblants o fins i tot més greus»

¿Un cardenal oposat a la renovació litúrgica?

■ Pere Farnés Scherer

senzill esdevé, almenys des d'un punt de vista pastoral, greu i radicalment inadmissible.

El contingut de la nota es podria resumir en aquestes tres afirmacions: a) l'altar ara és fora del seu lloc i ha de recuperar la seva situació d'esquena al poble; en la tradició no hi ha cap litúrgia que l'hagi col·locat mai prop de l'assemblea sinó sempre en l'àmbit de l'absis; b) el sacerdot no és representant del poble sinó de Déu i per tant ha d'estar de cara al Senyor i no de cara al poble; c) la llengua del poble a la litúrgia no és necessària; el poble ha quedat desorientat per les reformes i ha perdut el sentit del silenci sagrat.

Matisacions necessàries

Cada una d'aquestes afirmacions necessitaria moltes matisacions que aquí no és possible fer. És veritat, per exemple, que les litúrgies d'Orient i d'Occident

han col·locat, moralment sempre, l'altar d'esquena a l'assemblea (de l'altar primitiu dels segles I-IV no en sabem res); però d'aquest fet no se'n pot deduir que aquesta sigui la posició sacramentalment més correcta. És veritat també que el sacerdot és representant de Crist-Sacerdot (no de Déu, com diu la nota i difícilment ho hauria afirmat Ratzinger); però també és representant del poble (cal dir un copulatiu, no un o disjuntiu). L'escrit té raó quan diu que la llengua del poble a la litúrgia no és necessària; (durant molts de segles la litúrgia s'ha celebrat en llatí i ha estat vàlida i fructuosa); però això no significa que, per assolir una més gran participació, no sigui molt i molt útil, molt i molt convenient, celebrar en llengua del poble. No és pot negar finalment que sovint s'ha perdut el sentit del silenci sagrat i que el poble ha quedat desorientat; però no es pot dir que això hagi estat conseqüència de

la reforma (el missal ara té, per exemple, tot un apartat sobre el silenci que no tenia abans de la reforma). Dissortadament han estat moltes i variades les causes de la desorientació d'alguns fidels. ¿No seran nombrosos, per exemple, els que es desorientaran en llegir la nota que comentem?

La posició del Concili Vaticà II

Una cosa és clara: moltes de les afirmacions de l'escrit que comentem estan en oberta contradicció amb la lletra i amb l'esperit del Concili i per això és molt difícil poder-les atribuir al Cardenal. Fer-ne una llista completa seria llarg. L'Església d'una manera oficial, ha dit, per exemple: a) que l'altar de cara al poble no és imprescindible però és molt recomanable en vistes una millor participació (Carta del *Consilium*, 25-1-66) i ha mañat conseqüentment que a les esglésies noves es col·loqui sempre d'aquesta forma (Dedicació de l'altar, IV, 8); b) el sacerdot és representant de Crist (IGMR 48); però també ho és del poble (IGMR 10); c) la utilitat de la llengua vernacle va ser obertament reconeguda pel Concili (v. gr. Sac. Conc. 36); després del Concili han estat nombroses les disposicions oficials ampliant-ne el seu ús.

El que diu, per tant, la nota publicada a *Vida Nueva*, és to-

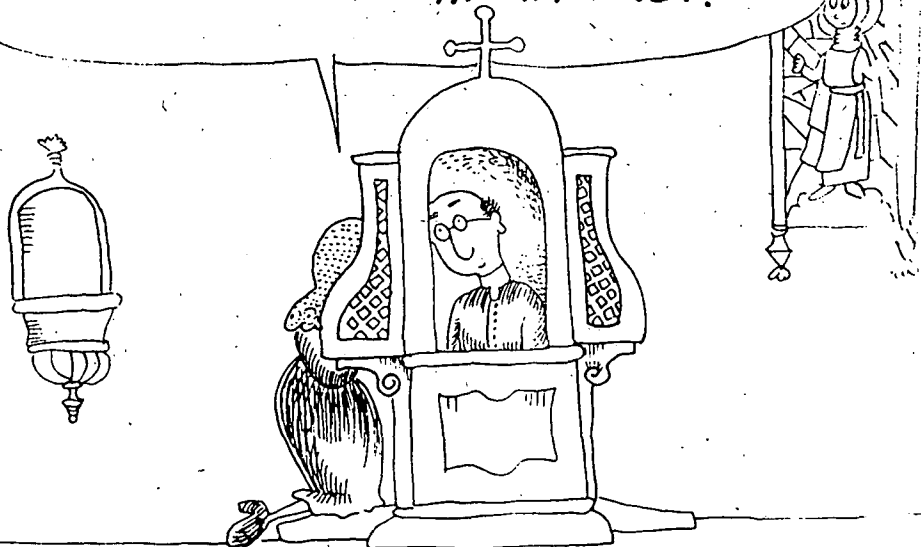
talment inadmissible; seguir-la seria oposar-se a la renovació eclesial promoguda per l'Esperit. Tothom té certament llibertat de pensar si el camí emprat per l'Església ha estat el millor; però el que no es pot fer és actuar dins l'Església per camins individuals i aliens o oposats a la acció comunitària de la mateixa. El Concili ho digué amb claredat: *Les accions litúrgiques no són accions privades sinó celebracions de l'Església, poble congregat sota la direcció dels bisbes* (Sac. Conc. 26); per això ningú, encara que sigui sacerdot (o Bisbe, o Cardenal), no pot afegir, suprimir o canviar res en la celebració (Sac. Conc. 22).

Als que s'han escandalitzat, però, davant la nota ens atrevirem a dir-los també: no seria correcte condemnar determinades posicions com oposades al Vaticà II —les de la nota que comentem, per exemple— mentre hom queda indiferent davant d'altres semblants o fins i tot més greus. No és correcte escandalitzar-se, per exemple, davant la proposta de situar l'altar d'esquena al poble, impeding una participació més profitosa (però vàlida encara), mentre hom queda indiferent davant el fet d'unes absolucions que fan invàlid el sagrament de la reconciliació. En el primer cas tenim un fruit disminuït, en el segon un fruit inexistent i un poble enganyat.

Dr. Pere Farnés Scherer és Director de l'Institut de Teologia Espiritual

ACUDIT

ENCARA NO HAVIA APRÈS ELS PECATS DEL CATECISME VELL, I JA TREUEN EL NOU... NO HI HA DRET!

Poema de Montserrat

d'en J.M de Sagarra

3 VOLS.

Compro

Telf. 317 67 23

◆ Al molt estimat mossèn Joan E. Jarque

Sr. Director:

Vull adreçar-me a Mn. Joan E. Jarque, com sempre ben estimat. Gran alegria vaig tenir en saber-vos ja novici del vostre estimat monestir i saber noves vostres. Em sembla que era ahir que veníeu al Montnegre a la recerca de bolets. Amb el cistelló amb un parell de pomes i un tros de pa, i sobretot amb el ganivet per poder tallar els bolets amb molta cura per tal de no malmetre la natura. També recordo del dia que vàreu rebre una forta remullada, en arribar a casa us vaig dir que havien vingut tres companys de seminari i us esperaven a l'hostal per dinar junts. Vàreu tenir tanta alegria que xop com estàveu, vàreu córrer cap a l'hostal a dinar. (va dir-me l'hostalera que havia quedat un bassal allà on seieu).

També amb les assemblees a Montserrat, tot molt íntim i de boni recordar. Tinc un llibre «Afinant» que vàreu dedicar-me. Repassant una mica la vostra història, el curriculum és llarg: Friburg a doctorar-se en Teologia. Intensa activitat en el món internacional catòlic: Consiliari del moviment internacional dels intel·lectuals Catòlics (Pax Romana), oficial del Consell pontifici dels mitjans de Comunicació Social i secretari general de la Unió Catòlica Internacional de la Premsa. Actualment éreu delegat episcopal per l'Apostolat dels laics de l'arquebisbat de Barcelona.

Segons Mn. Josep Ballarín, capellà de la mateixa fornada, va ser consiliari «dels savis de tot el món i part de l'estranger». Des de l'home, Déu, per al Jarque, és més el bon Déu de les places que el Senyor dels judicis. A Roma varen fer-vos monsenyor, però vós no us en recordeu pas. Heu retrobat la fe de la vostra infantesa.

Mn. Joan... ¿I tot aquests talents enterrats? No ho creiem pas. Han estat enterrats en terra fèrtil i ben adobats on donaran el cent per u al vostre monestir i de

retop a nosaltres i al món sencer. En la fotografia, sembleu «El poverel-lo d'Assís». Jo hi veig rodolar unes llàgrimes de tendresa, gratitud i amor...

Pregueu pel que ha estat sempre l'obra més preuada: el nostre estimat setmanari Catalunya Cristiana i que vàreu deixar en bones mans.

ROSA COLLELL
Torelló

◆ Als pares de família

Sr. Director:

M'adreço als pares de família. Cada dia, a través de la televisió, els seus fills —si són com la mitjana dels espanyols— comparteixen el seu temps lliure amb quatre senyors i senyores de mala vida —dones o homes que mostren les seves intimitats als altres a canvi de diners—, mentre vostè, connectant o deixant connectar els seus fills el televisor, engrosir els comptes de beneficis de les televisions públiques i privades que faciliten la mercaderia.

Potser aquestes dades a vostè tant se li'n donen, però pensi que, al mateix temps, pot ser equiparat al «capo» d'una organització mafiosa que contempla o permet contemplar als seus fills sense escrúpols cent crims diaris, cent vint baralles, seixanta tirs, noranta segrestaments, quaranta-cinc tortures...

¿Sap vostè que el seu fill o filla, als quals diu que tant estima, quan encenguin les espelmes del seu seixantè aniversari hauran passat vuit anys sencers amb el cul enfonsat davant el televisor, i a més a més potser estarà més gras del que hauria d'estar?

Totes aquestes dades són reals i van ser facilitades per l'agència Europa Press el mes de febrer. Si no vol seguir sent susceptible de ser acusat de proxeneta o mafiós, li aconsello, sincerament, que comenci a col·laborar aviat amb alguna Associació de Telespectadors o Usuaris de la caixa tonta. O almenys apagui el televisor. O

seleccioni amb lupa els seus programes. Faci alguna cosa, si us plau: el seu honor i la seva fama estan en joc!

PAU SAUMELL
Barcelona

◆ La patrona de València

Sr. Director:

En el núm. 710 de data 29-4-93 i en la Secció «Calendari de la Setmana» es diu que la patrona de la «regió», valenciana es la Mare de Déu dels Desemparats. Crec que és un error, doncs la patrona del regne de València és la Verge sota l'advocació de SANTA MARIA DEL PUIG, des del segle XIII a la conquesta de València pel Rei En Jaume I, acompanyat per Sant Pere Nolasc. També fou nomenat patró Sant Jordi, de dit Regne.

JOAN JOSEP FALCÓ I SERRES
Vinaròs

◆ Sectarisme religiós

Sr. Director:

La meua esposa i jo ens sentim molt identificats amb l'article que publicaveu al nº 710 de C.C. a la secció SOCIETAT sobre el tema «Congrés sobre grups totalitaris i sectarisme a Barcelona».

Nosaltres tenim quatre fills, però el problema ve donat per la filla gran i el seu marit, tots dos ja ratllen la quarentena.

Últimament hem observat, tan nosaltres a casa com a casa dels nostres consogres, un distanciament dels nostres fills, fins i tot, allunyen la nena (té tres anyets) de nosaltres i dels altres avis, cosa que ens ha copsat molt, malgrat que les relacions mai no haurien pogut ser més cordials, cada u a casa seva però sempre junts, amb les alegries i les penes que tot cal dir-ho no és pas que n'hi hagi hagut massa, de penes,

gràcies a Déu.

Posats a investigar les causes hem constatat que visiten molt sovint un Clarivent, resident a Cadaqués i que es diu Fermi Caparrós, o Cabarrós, tant se val, i que ell els ha situat en un estat de benaurança espiritual i física absoluta, això sí apartant-los de l'Església, ens han arribat a manifestar que ara s'han adonat que durant tota la vida els pares i els capellans els han pres el pèl, doncs ara veuen que Déu no existeix. I eren practicants.

L'objecte d'aquest escrit és per demanar-vos si ens podeu donar una línia de conducta a seguir per recuperar els nostres fills i la nostra neta. De tot el que us explico n'hem assabentat al Rector de la Parròquia de Sant Pere de Figueres.

També la policia nacional n'és alertada, però se'n diu que no hi ha res a fer. ¿Vosaltres que en penseu?

Esperem tant la dona com jo ens poguem donar un raig d'esperança.

SALVADOR JUANOLA
PARROT
Figueres

◆ Dones: semàfor vermell

Sr. Director:

L'Església catalana, no està per brocs. Ja ens ho han avisat: En aquest concili de casa nostra, tampoc no vol tractar la possibilitat de l'ordenació de la dona, ni de la possibilitat d'una Conferència Episcopal Catalana. Com a fidel d'un d'aquests bisbats catalans, he de dir que em dol que els nostres pastors prenguin postures autoritàries, conservadores o encarcerades. Sí, ja sé que no en són pas tots de conservadors ni d'autoritaris. Però de moment, el carro s'encalla.

Quant al tema de «dones capellanes» ¿per què a la nostra Església li costa tant i tant

d'acabar-li d'obrir les portes de bat a bat? A la dona li permeten fer alguns treballs, però si vol pujar a l'altar i celebrar, li presenten un sant semàfor vermell. Amb sinceritat, us dic que ho considero una injustícia que es fa a la dona. Les dones posseeixen totes les qualitats adients per al sacerdoci: esperit de servei, bon gust, sensibilitat, eficàcia, il·lusió... Doncs, ¿per què tanta resistència?

Almenys se'n podria parlar. Doncs ¿per què no se'n vol parlar? Amb aquesta manera d'actuar, l'Església no hi guanya gaire, ja que dona la impressió que no sap caminar endavant, que té reuma, que fins i tot li fa por sortir a passejar...

No vull perdre, però, ben bé l'esperança. Confio que algun dia, podré veure i sentir una dona al temple, i que a l'altar, diu «...us oferim aquest vi...» o, per exemple: «el Senyor sigui amb tots vosaltres». A veure. ¿Per què no ens ho pot dir això una dona? ¿Em doneu una raó de pes?

RAMON GUALDO
MONTANYA
Solsona

◆ Iguals en dignitat

Sr. Director:

En la ressenya de la XXII Setmana Nacional per Instituts de Vida Consagrada es diu per part de la fundadora de l'Associació de Teòlogues Espanyoles, que «les relacions entre la dona i l'home, s'han de descriure en termes de "reciprocitat" o "mutualitat" i no pas de "complementarietat", ja que complement és quelcom afegit de manera secundària a allò que es considera important». Jo, modestament, penso que són precisament COMPLEMENTARIS... sinó Déu hagués creat només la dona o l'home... el que passa és que no és que la dona sigui el complement de l'home, sinó que cada un és complement de l'altre, l'home de la dona i la dona de l'home, per tant totalment d'acord amb el titular de la ressenya «Som iguals quant a la nostra dignitat de persones humanes».

XAVIER MILLET i TUSELL
Barcelona

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Catalunya Cristiana arriba cada setmana i és una finestra que deixa veure una mica l'Església de Catalunya que és una part de l'Església del món." **Albert Jou. ÍNDIA**

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

JOSEP RUBIO CALVAO RUA SEBASTIAO PAULA C.P. EL 13170 VILA REAL SUMARE S.P. BRASIL.....	21.892 Ptes
GNA M. DOLORS BORRAS. CARM. MSS. THER. HOSP. ST. JEAN DE DIEU. B.P. 43 THIES SENEGAL.....	21.892 Ptes.
JOSEFA FALCO SOLSONA CAIXA POSTAL 24 MAPUTO XINAVANE MOZAMBIQUE.....	21.892 Ptes.
ANGEL BENEDETTI I KALITOWSKI SACCIDAMANDA ASHRAM, VALAVAD SIHOR, 36420, GUJARAT INDIA.....	30.992 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms..... Tel.....
Direcció.....
Població..... D.P..... Província.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner..... (nom i cognoms)
☐ L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal nº.....
Nº. compte corrent.....
Població..... Província.....
Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població..... Data.....
Signatura:.....

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

El text de les "Cartes al director" no ha de superar les vint línies a màquina i a doble espai; han d'anar signades amb nom i cognom, adreça i telèfon, encara que s'hi vulguin fer constar unes sigles o pseudònim, "CC" no es compromet a la seva publicació, ni mantindrà correspondència amb els remittents.

Visita del papa Joan Pau II a Sicília

«Quan l'home es deixa seduir pel maligne, escull els camins de la injustícia, la violència i la vexació», digué el Papa davant 30.000 persones a Sicília referint-se als estralls de la màfia.

La visita de Joan Pau II la va fer el cap de setmana, dissabte, diumenge i dilluns, els dies vuit, nou i deu d'aquest mes de maig.

El Sant Pare, arribà el dissabte 8 de maig, a la ciutat siciliana de Trapani enmig d'extraordinàries mesures de seguretat. Joan Pau II, que visitava per tercera vegada l'illa des que fou nomenat, recorregué durant tres dies les localitats més afectades per l'activitat de la màfia, conegudes popularment com la «Cosa Nostra».

Objectiu del viatge

La visita del Papa ha estat provocada per la polèmica sobre la posició de l'Església pel que fa a les activitats de la màfia, demanant un compromís més fort en la lluita contra el crim organitzat. Entre d'altres persones que havien demanat al Papa aquest compromís, figuren la vídua del jutge Paolo Borsellino i la germana del magistrat Falcone, tots dos assassinats per la màfia siciliana l'any passat.

El Papa també s'ha ocupat dels problemes del treball submergit, del paper dels cristians i l'atur, un dels maldecaps principals de Sicília juntament amb la màfia. Els bisbes sicilians han excomunicat els mafiosos diverses vegades durant les últimes dècades.

El passat any 1992 l'excomunió fou extensiva no solament als autors dels assassins sinó també als encobridors i col·laboradors.

El Papa invita els joves a alçar-se contra la màfia

Joan Pau II encoratjà milers de joves procedents de Sicília a l'estadi «Essento» de Agrigento, primera ciutat que ha mostrat una decidida oposició a aquesta organització i a les seves conseqüències.

«Joves que m'escolteu d'Agrigento, Sicília, d'arreu del món, Crist us demana que us alceu i prengueu en les vostres mans el vostre futur i el nostre», exclamà amb fermesa el Pontífex, que explicà aquest «alçar-se» com «un

posar-se en camí, sortir d'una condició que us té blocats, per adquirir la plena mesura del vostre ésser d'homes i dones».

També ha posat en guàrdia els joves contra d'altres «mestres», d'altres «pastors» que «es presenten convincents però que al final resulten falsos, que són els que us duen pels viarans de la criminalitat, la droga, els treballs il·lícits i degradants i les diversions buides i superficals».

El Papa ha definit el discurs a l'«Esseneto» com «l'estadi de l'Evangeli, de la resurrecció, de la vida», ha suscitat una intensa participació i commoció d'un auditori que l'ha interromput en diverses ocasions amb aplaudiments, especialment quan invità «tornar a la casa del Pare» a tots els «que s'han apartat del camí mestre».

En concloure el seu discurs, Joan Pau II encoratjà els joves a «no cedir al relativisme ètic» i a traçar «viarans de comunió i reconciliació» per «refrescar» les àmplies regions «espiritualment àrides, desertes».

La policia italiana va desmentir els rumors que circularen sobre que s'hagués evitat un atemptat contra el Papa. El desmentiment de la policia havia estat fet tant a Sicília com a Roma.

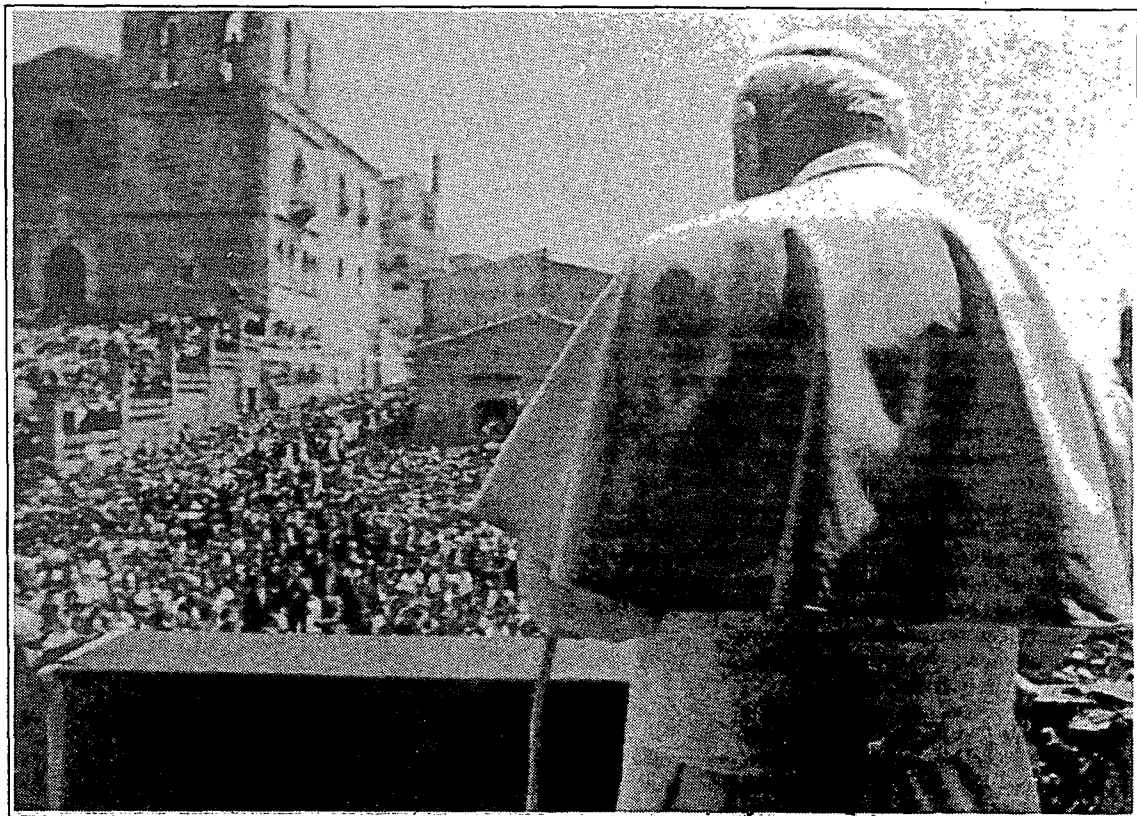
Abans de dinar, i des de la Loggia del seminari episcopal, Joan Pau II resà el Regina Coeli, davant el fervor de milers de veïns.

Un dia us arribarà el judici de Déu

A la tarda del diumenge el Papa celebrà missa a la vall dels Temples, d'Agrigento. Adreçant-se al poble sicilià, en el marc esplèndid dels temples grecs, el Papa afirmà que Sicília, «després de tant de temps de sofriment, té dret a viure en pau».

Referint-se als mafiosos, digué que són «els culpables de trencar aquesta pau, els que tenen sobre les seves consciències tantes víctimes humanes, han de comprendre que no està permès matar un innocent».

Joan Pau II amb una gran emoció i un gest d'enutjat que es reflectia en la seva veu cridà: «¡No mataràs! ¡Un home qualsevol no pot trepitjar aquest dret santíssim de Déu!». El poble sicilià, afegí «no pot viure sota la cultura de la mort», i amb la mà aixecada amb un gest d'admonició, afirmà: «en nom de Crist crucificat i ressuscitat, d'aquest Crist que és la vida, dic als responsables: ¡convertiu-

Joan Pau II davant els joves d'Agrigento: «Preneu a les vostres mans el futur per adquirir la plena mesura del vostre ésser d'homes i dones».

vos! ¡Un dia us arribarà el judici de Déu!».

No es respecta Déu si no es respecta l'home

El dilluns les paraules del Papa foren menys dures però no per això menys clares. Després de la missa per als joves, que se celebrà en el camp de futbol de Caltanissetta, Joan Pau II es va referir a les cançons entonades durant la cerimònia i a l'harmonia de la música, dient que a Sicília «hi manca harmonia «per superar el que és contrari, radical, brutalment, cruentament contrari a l'harmonia, a la unitat, al respecte

mutu, contrari a l'harmonia que ha de dominar les relacions amb Déu».

Fent referència a la riquesa espiritual de Sicília, afirmà que no és possible que una societat «tan devota, tan religiosa, tan cristiana, pugui en algun sentit dominar, allò que és contrari, allò que ofèn Déu i destrueixi l'altre, que és el nostre germà». El Papa va acabar demanant a la societat siciliana, que té tants aspectes esplèndids, que sàpiga millorar perviure d'acord amb allò que Déu vol: «certament no es respecta Déu si no es respecta la vida de la persona».

La condemna de la màfia va tenir un enorme ressò arreu d'Itàlia, i tots els diaris nacionals obriren amb

les paraules de Joan Pau II. Per al ministre de l'interior Nicola Mancino, es tracta «d'un fet revolucionari», que ha produït una sotragada en moltes consciències, no només dels sicilians, sino de tots els sicilians».

Retorn a Roma

Joan Pau II visità la presó de Caltanissetta, on hi ha detinguts alguns mafiosos de la zona. Un representant dels presos llegí al Papa un text en el qual criticà els falsos penedits. Després, el Pontífex va tornar a Roma.

■ F.G.

FILTRANT LA NOTÍCIA

La veritat sobre Oscar Romero

Les conclusions a què ha arribat la «Comissió de la Veritat» —que treballa sota el suport de l'ONU— ha permès fer molta llum sobre l'assassinat de l'arquebisbe de El Salvador, monsenyor Oscar Romero, esdevinguda el 24 de març de 1980. Entre altres coses ha arribat a la conclusió certa que un militar, Roberto D'Aubiusson, fou el qui donà l'ordre de l'assassinat.

Per la seva part, l'actual bisbe auxiliar de la capital de El Salvador, monsenyor Chavez, recordant les 100.00 víctimes de El Salvador, ha manifestat que «el perdó sí, però no l'oblí, donat que el silenci sobre realitats tan esgarrioses obren la porta a l'impunitat i no s'aconsegueix la reconciliació». Aquest comentari l'ha fet amb ocasió d'una amnistia general declarada i atorgada pel govern de la nació.

Oscar Romero denunciava sovint la injustícia social d'un país en que la classe alta constitueix el 2 % de la població i és propietària del 60 % de les terres. Romero també deplorava els abusos contra els drets humans: tortura, execucions, desaparicions i assassinats. I en feia culpables sobretot a la classe militar que sense escrúpols afavoria l'oligarquia de El Salvador. L'assassinat de mon-

senyor Romero no fou pas un acte aïllat sinó la decessió premeditada d'uns militars responsables, donat que finalment s'ha trobat una bomba oculta en l'hotel on monsenyor anava a dir missa, usada pels militars de país.

Alguns observadors han criticat durament la magna assemblea episcopal llatinoamericana celebrada últimament a Santo Domingo perquè en el seu document final, aprovat per Roma, no es fa cap referència ni d'aquesta víctima —un germà en l'episcopat— ni d'altres víctimes amb noms i cognoms concrets. Altres deploren que mentre a Europa s'han recordat les víctimes d'una dictadura d'extrema esquerra, el comunisme, a Amèrica llatina es callin les víctimes d'unes dictadures militars d'extrema dreta.

Els catòlics de El Salvador exigeixen que s'aclari més la veritat sobre monsenyor Oscar Romero, i que cessi la propaganda presentant-lo com «un provocador del terrorisme». Les comunitats creients de El Salvador invoquen com a sant al «seu» bisbe màrtir, mentre esperen que sigui glorificat oficialment pel Sant Pare.

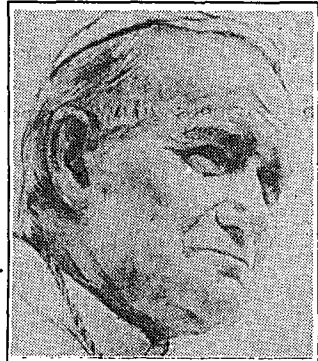
■ Francesc Gamissans

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places.

Tel. 427 44 53.

Segons una enquesta de la FERE

Programa exacte del Papa a Espanya

SEVILLA.— Ja s'ha donat a conèixer el programa exacte que seguirà el Papa en el seu quart viatge apostòlic a Espanya, on romandrà des del dia 12 de juny, que arribarà a les 11 a Sevilla, fins al dia 17, on a les 10'45, a Barajas, s'acomiarà per tornar cap a Roma.

Joan Pau II arribarà a Sevilla el dissabte dia 12. Des de l'aeroport, on probablement serà rebut pel Rei, es traslladarà a la catedral per al rès de l'Angelus. A la tarda, en el Poliesportiu municipal, ordenarà, en una missa, a trenta diaques. A Sevilla s'allotjarà a l'Arquebisbat.

El diumenge celebrarà la missa de clausura del XLV Congrés Eucarístic Internacional en el «Campo de la Feria», es trobarà amb els delegats nacionals en el Congrés en el «Patio de los Naranjos» i inaugurarà a «Dos Hermanas» les obres socials del Congrés.

El dilluns 14, a Huelva, celebrarà una missa en l'avenida de Andalucía. A la tarda, visitarà Moguer, Palos de la Frontera i el monestir franciscà de la Ràbida, on coronarà a la Mare de Déu dels Miracles. Després sortirà amb helicòpter al Rocio per visitar el santuari.

El dimarts 15, arribarà a Madrid a les 10. Es traslladarà al Palau de la Zarzuela, després a la seu de la Conferència Episcopal. A la tarda, a les sis, consagrarà la catedral de l'Almudena. Descansarà aquesta nit en la Nunciatura i el dimecres 16 visitarà el Seminari, tindrà una trobada amb el nou president del Govern, rebrà els membres del Cos Diplomàtic i a la tarda, a la plaça Colón, celebrarà la missa i canonització del beat Enric d'Ossó i Cervelló, fundador de la Congregació de les Germanes de la Societat de Santa Teresa de Jesús. L'endema, després d'una missa en la Nunciatura, anirà cap a Roma. (S/C)

El noranta nou per cent dels directors de centres educatius religiosos afirma que la partida «altres despeses» del mòdul dels concerts (subvenció oficial) no cobreix les despeses realitzades del col·legi. D'aquest 99 per 100, el 24 per 100 diu que va tirant endavant; el 40 per 100 afirma que cada vegada veu més difícil tirar endavant, i el 35 per 100 diu que així no pot continuar pel greu dèficit.

Les dades formen part d'una enquesta sobre els concerts educatius realitzada entre directors pertanyents a la «Federació Espanyola de Centres Religiosos d'Ensenyament» (FERE). «Les dades —diu l'estudi— no poden

presentar una situació econòmica més greu per al 75 per 100 d'ells que veuen el seu futur tancat per la manca de finançament».

Segons es desprèn de la investigació, centenars de centres

concertats de la FERE «tenen una existència educativa precària, dolorosa i angiosa». El panorama s'enfosqueix en estudiar les dades sobre el règim econòmic dels centres concertats, que posen en perill l'existència de la

majoria d'ells. Amés, «se'ls posa traves als centres que, en la seva majoria, són notables pel seu estalvi i la seva bona gerència econòmica».

A aquestes dades, cal afegir, que el 73 per 100 dels directors creuen que els seus centres van cap a «una greu descapitalització per les discriminacions econòmiques» i que, segons els autors de l'enquesta, aquests resultats «proven que els drets de la Constitució i la llei que que

atorguen als centres de caràcter social, no són respectats en realitats vitals, perquè amb els fets i en la pràctica, no en la teoria, se'ls està negant el dret a viure i a existir en la societat espanyola». (CONFER)

Segrest i alliberament del claretà Bernardo Blanco

«Fou una benedicció del Creador»

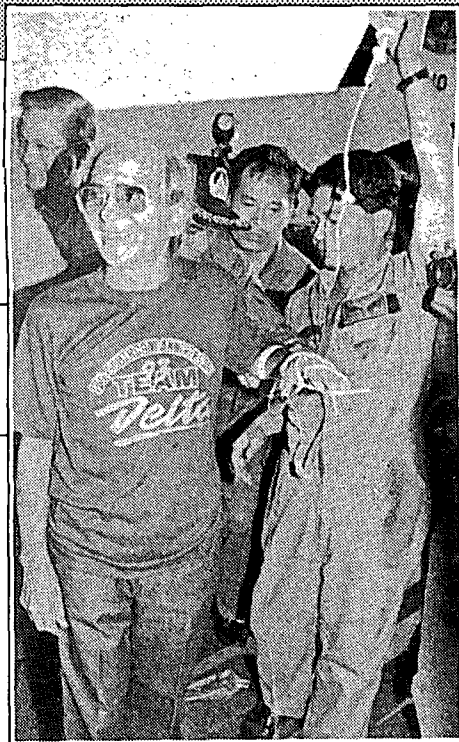
El sacerdot espanyol Bernardo Blanco va aconseguir escapar de nit del segrest que sofria durant 49 dies i, després de caminar durant sis hores, es presentà pel seu propi peu davant alguns dels 3.000 soldats filipins que havien estat mobilitzats per alliberar-lo. Blanco, de 65 anys, quinze dels quals servint com a sacerdot a Filipines, va manifestar a Efe que aconseguí fugir dels seus captors «amb l'ajuda de Déu».

«Fou una benedicció del Creador, que em va despertar a través d'una crida de la naturalesa quan ningú més estava despert», va declarar el missioner en aquesta població, capital de l'illa-provincia de Basilan, 870 quilòmetres al sud de Manila.

El sacerdot claretà agregà que ja que coneix molt bé el lloc, esca-

pà ajudant-se només amb la llum de la lluna i, després de caminar durant sis hores cap a l'orient per un camí muntanyós, va trobar l'escamot militar. «Els vaig saludar i vaig parlar amb ells en un dialecte musulmà perquè no sabia si eren membres del grup de segrestadors o soldats, i després em vaig identificar. Després vaig adonar-

El missioner claretà, en el moment del seu alliberament.

me que eren soldats governamentals. Naturalment, tots van quedar sorpresos», afegí el missioner.

«Els segrestadors —continua el sacerdot— volien diners per comprar armes, però jo els vaig dir clarament que la nostra postura era que no rebrien ni un cèntim de la nostra part. Ells deien que no es estaven demanant els

diners a nosaltres, sinó al Govern».

Bernardo Blanco, que va néixer a Cedeja de Aliste, a la província de Zamora, fou capturat a punta de pistola el passat 18 de març a la localitat de Matarling, a Basilan, on era rector.

Durant el captiveri, el pare fou ben tractat i compartí una dieta de fruites: arròs blanc i peix. Alguns dies només puré d'arròs.

El religiós claretà va manifestar poc després d'arribar a Manila que no està segur de quedar-se a Filipines, on ha viscut en els darrers 16 anys dedicat a tasques sacerdotals i d'ajut social.

L'illa de Basilan, a gairebé 900 quilòmetres al sud de Manila, és una de les més difícils on exercir l'apostolat.

«Aquest és el veritable miracle del dia», assenyala el pare Alberto Rossa, portaveu de la Congregació claretiana a Manila quan va difondre el feliç desenllaç.

Projecte d'una «Universitat d'Estiu de l'Església»

Buscar quins tipus d'home volem a la llum de Crist

VALÈNCIA.— La delegació de Pastoral Universitària de la diòcesi de València ha posat en marxa un projecte pioner en l'Església, una «Universitat d'Estiu» que acollirà aquest any al voltant de 100 estudiants que, durant 10 dies, intentaran trobar una resposta en diàleg fe cultura.

La Universitat va començar ara fa quatre anys i són moltes les diòcesi d'Espanya que estan interessades en col·laborar o implantar el projecte.

Descobrir i potenciar el sentit comunitari; la idea formativa; conèixer rutes històrico-artístiques, i la vida contemplativa, són els quatre pilars

en què es fonamenta la Universitat d'Estiu de la diòcesi de València.

El programa es desenvoluparà entorn al home, «buscar a través de l'antropologia quin tipus d'home volem ser cada un de nosaltres, segons la resposta en Jesucrist». Els ponents seran destacades personalitats de la cultura, Església, economia i societat. I les rutes es faran per Lleó, Salamanca i dos dies a Santiago de Compostel·la on participaran en el Pelegrinatge Europeu de Joves. A més es desenvoluparan activitats comunitàries en moments d'escolta, diàleg i contemplació de la paraula de Déu. (S/C)

ITALIA

Obertura de la causa de canonització del papa Pau VI

ROMA.— En el Palau Apostòlic de Le-trán, va tenir lloc, el passat vint d'abril, la primera sessió del Tribunal de Roma per a la causa de canonització del Servent de Déu, el papa Pau VI.

La sessió d'obertura fou presidida pel cardenal Camillo Ruini, Vicari de Roma, i com és habitual, es va donar lectura a la petició del Postulador de la Causa, al manament del Delegat episcopal —el jutge—, al del Promotor de Justícia i al del Notari. Van seguir els juraments de tots de complir fidelment el seu deure. El Cardenal vicari a continuació va pronunciar un discurs. Per últim, es va fixar la data per a la sessió següent en la que s'escoltarà el primer testimoni. (S/C)

IRAN

La religió oficial és la del ritus xiïta

TEHERAN.— La religió en la República islàmica de l'Iran, compta amb una població de 55 milions d'habitants. La religió oficial és l'islam de ritus xiïta. Els cristians representen menys de l'1 per 100 de la població total. Entre els cristians es compten 250.000 armenis ortodoxos, uns 30.000 nestorians, diversos milers de protestants i altres minories cristianes. Els catòlics sumen 20.000, repartits entre els ritus caldeu, armeni i llatí, amb cinc bisbes: tres caldeus, un armeni catòlic i el cinquè llatí. Hi ha també diversos milers de tècnics i obrers cristians treballant temporalment en el desenvolupament del país. Les escoles catòliques són ateses pels salesians i les monjes vicentines o lazaristes. La Santa Seu està representada en el país dels «Ayatolàs» per un Pro-nunci apostòlic. Els cristians gaudeixen de la llibertat de culte: misses, processions, cate-

El cardenal Obando té vocació de mediador

El cardenal de Managua, Miguel Obando Bravo —salesià—, té vocació de mediador. No és la primera vegada que intervé en moments difícils en la seva nació i en defensa dels drets humans. El passat mes de març ho va fer en l'alliberament d'ostatges i el desallotjament de l'ambaixada de Nicaragua a San José (Costa Rica).

El comando antisandinista «Yolaina» va assaltar l'ambaixada nicaragüenca de San José, capital de Costa Rica. Va prendre com a ostatges 26 persones i, a canvi, demanava la destitució del ministre de Defensa —el sandinista general Ortega—, 5.000.000 de dòlars i un avió per sortir del país. El primer en posar-se amb contacte amb els segrestadors fou el cardenal de Managua, monsenyor Miguel Obando Bravo, salesià. L'arquebisbe és un mediador nat i experimentat. Bisbe des de l'any 1968, en la dècada dels anys 70 va ser protagonista en les complexes negociacions per a la pacificació de Nicaragua, primer entre el dictador Anastasio Somoza i els sandinistes, i després entre aquests i els de la «contra».

Hàbil i pacient diplomàtic i aprofitant totes les ocasions, monsenyor Obando Bravo es va distingir l'agost de 1978 quan un comando sandinista, a les ordres d'Edén Pastora —el «Comandante Cero»—, amb un gest espectacular va assaltar, a Managua, el Palau Nacional. Tots els diputats van quedar allí com a ostatges. L'arquebisbe Obando Bravo va aconseguir llavors, després de dies d'extenuants negociacions, resoldre aquella crisi tan dramàtica.

Defensor dels drets humans

Un any després, quan van arribar al poder els sandinistes, monsenyor Obando Bravo, va començar el seu treball en favor dels drets humans, moltes vegades trepitjats pel nou Govern. Durant la guerra dels «Contra», el prestigi diplomàtic del bisbe salesià es va accentuar encara més en tots els sectors de la societat nicaragüenca.

Amb la victòria dels partits democràtics i l'arribada de l'actual presidenta, Violeta Chamorro, el cardenal Miguel Obando Bravo facilità el lliurament del poder pels sandinistes a l'oposició.

En la crisi a la qual fèiem referència al principi, torna a brillar el nostre il·lustre mediador, estimat pel seu poble i apreciat per tothom. En un primer moment, el Cardenal aconseguí alliberar alguns ostatges, particularment dones. El dia de Sant Josep va obtenir també l'alliberament d'unes setze persones. Després de rebre l'ajuda dels Governos nicaragüenc i costa-riqueny, el cardenal Obando Bravo va convèncer als tres antisandinistes a abandonar la seva diplomàtica i lliurar-se a les autoritats. (ANS)

El cardenal Obando Bravo, arquebisbe de Managua, felicita a Violeta Chamorro pel triomf aconseguit en les passades eleccions a Nicaragua.

cismes i altres cerimònies religioses dins de l'església, però no de llibertat religiosa.

A part dels cristians hi viuen altres minories: uns 50.000 jueus, 20.000 zoroàstres, l'antiga religió dels mags, i diversos milers de «bahais». (T.S.)

ESTATS UNITS

Un catòlic oposat a l'avortament, ambaixador en el Vaticà

WASHINGTON.— El president nord-americà Bill Clinton ha nomenat ambaixador en el Vaticà al catòlic d'origen irlandès Raymond Flynn, en un clar gest de conciliació vers l'Església, bastant contrariada fins ara per la política avortista del President.

Flynn, catòlic, haurà d'pagar les tensions creades entre Washington i Roma per aquesta qüestió. El nou ambaixador, que era el batlle de Boston —on fou escollit per una àmplia majoria—, és un ferm opositor a l'avortament i, des del seu lloc municipal, va prohibir que s'instal·lessin màquines de preservatius en establiments públics. Després del seu nomenament, ha declarat en referència al matrimoni Clinton: «encara que hi hagi diferències d'opinió sobre l'avortament, no n'hi han sobre la necessitat de treballar junts per la justícia social» (P.)

Carta de protesta a Hillary Clinton

WASHINGTON.— Els bisbes catòlics d'Estat Units novament han protestat contra las modificacions de la pràctica en matèria d'interrupció d'embaràs previstes en el quadre de la reforma de la salut pública que actualment es discuteix als Estats Units. Ho han fet en una carta tramesa a Hillary Clinton, la dona del president Bill Clinton que últimament ha estat nomenada cap d'un grup de treball per a la reforma de la salut pública.

La Conferència dels bisbes afirma en aquesta carta que l'Església catòlica als Estats Units saluda i dona suport a les reformes de la salut pública. Tanmateix seria un «greu error polític» i una «tragèdia moral» que s'incloguin en aquestes reformes la problemàtica de l'avortament.

La Casa Blanca no hauria de barrejar la reforma de la salut pública i la liberalització de l'avortament desitjat pel partit democrata. Les reformes en matèria de salut pública, diu la carta de l'episcopat americà, s'haurien d'enfocar en una millor assistència mèdica particularment per a les capes socials més pobres, garantir una oferta pluralista pel que fa als establiments mèdics perquè respectin la vida humana i la dignitat de la persona. (APC)

Mig milió de catòlics entre seixanta milions d'habitants

L'«administració apostòlica» de la Sibèria s'estén des de les muntanyes dels Urals a Vladivostok, davant les illes del Japó. La seva extensió territorial és de 12 milions de quilòmetres quadrats, unes 24 vegades Espanya i la seva població arriba als seixanta milions de persones.

No se sap exactament, per manca d'estadístiques, el nombre de fidels catòlics, però se suposa que arriben al mig milió, en llocs absolutament dispersos i de difícil comunicació.

El bisbe d'aquest immens món, integrat per races i cultures tan diverses, és el jesuïta Joseph Werth. Nascut a Karaganda (Kazakhstan), és fill d'una família nombrosa d'onze germans i també «fill» de l'exili. Aquest prelat, en el seu moment el bisbe més jove de l'Església catòlica, fou educat

cristianament pels seus pares. Va conèixer uns jesuïtes lituans exiliats i, l'any 1975 va entrar clandestinament a la Companyia de Jesús. Poc després aniria al seminari de Riga per estudiar la teologia. En 1984 va ser ordenat de sacerdot, tornant a Kazakhstan. Allà l'hi va arribar la notícia del seu nomenament episcopal.

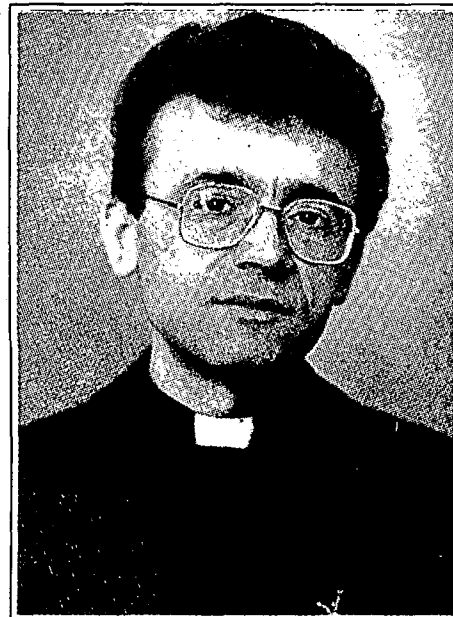
Joseph Werth viu actualment en la gran ciutat de Novosibirsk, a la riba del riu Obi, que compta amb un milió i mig d'habitants. La seva diòcesi, la més extensa de tot el

món catòlic, no passa de tretze sacerdots, gairebé tots d'ordes religiosos. Els jesuïtes concretament són vuit sacerdots, tres estudiants i dos novicis. Avui dia són ateses pastoralment les ciutats de Tomsk, Irkutsk i Omsk. L'administració apostòlica compta, a més, amb quinze religioses i alguns laics consagrats al servei de l'Església, amb plena dedicació.

Els sacerdots atenen com poden a comunitats que disten entre elles dotze o més hores de tren o de cotxe. Malgrat tot, estan contents de la seva llibertat i de poder celebrar la Eucaristia amb certa regularitat.

F.G.

SIBÈRIA

Monsenyor Joseph Werth, S.J. Administrador Apostòlic de Sibèria

Entrevista amb el cardenal Roger Etchegaray, president del Consell pontifici "Justícia i Pau"

"Tot i trobar-nos en el fons de l'abisme, no podem pas perdre l'esperança en l'home"

Després d'un decenni de missions per cadascun dels punts més calents del món, l'enviat per Joan Pau II, ha recorregut tota mena de camins, "també aquells on no hi ha ni justícia ni pau", ha vist les angoixes dels homes, des de Bòsnia al Vietnam, de Cambodja a Cuba, del Líban al Sudan... No hi ha lloc on pateixi la humanitat, que no l'hagi visitat el cardenal Roger Etchegaray. I tanmateix, no hi ha rancúnia ni cinisme en aquest basc de 70 anys, amb un fort accent de la seva terra, senzill i calorós... És l'esperança, en canvi, allò que el domina.

"Amb totes les misèries que envolten el món, jo podria tenir una impressió de decadència, però fins i tot trobant-nos en el fons de l'abisme, no podem pas desesperar de l'home, no podem perdre la confiança en ell", comença el cardenal Roger Etchegaray. President del Consell pontifici "Justícia i Pau", i de "Cor Unum"

—organisme del Vaticà que coordina les iniciatives de l'Església a favor de les víctimes de catàstrofes i els ajuts al desenvolupament—, ha estat fa poc el convidat d'honor d'un col·loqui sobre les exigències econòmiques del cristianisme, que va aplegar a començaments d'abril prop de 200 especialistes en doctrina social cristiana a la Universitat de Friburg.

—Malgrat tot el mal que som capaços de fer-nos els uns als altres, ¿no dubta mai dels homes, vostè?

—Jo cada dia trobo motius d'esperança. I de fe, perquè sempre hi ha el costat bo, que està exposat al sol de Déu. És com a la muntanya: has de trobar aquella banda on no hi ha gel, que es pot escalar. Jo mateix ho he fet moltes vegades, als Pirineus i als Alps. Doncs, per als homes, és el mateix: en tot home hi ha un costat bo, un costat que, podríem dir, és vulnerable a l'amor i a la tendresa de Déu.

Això és el que fa que no puguem desesperar-nos, perquè Déu és present en tot home. Pot ser una presència reduïda, o bé evident, però hi és en tots. És ben

prop de Déu el fet de trobar-se a l'aguait de l'home: Déu sap que l'Home, que ha sortit de les seves mans, hi retornarà.

—Ha trobat en tots els continents dones i nens afectats per la fam o les guerres, tancats en camps de refugiats, sense cap futur... ¿i encara parla d'esperança?

—De tota la meva experiència dins l'àmbit del meu treball a "Justícia i Pau" i a "Cor Unum", m'ha restat aquesta convicció: la misericòrdia de Déu està per sobre de tot. I si jo tinc aquesta esperança, no és sols per sentimentalisme, ni solament per una convicció, sinó per experiència. He vist en aquest decenni una gran degradació a molts països, i n'hi ha que es complauen a descriure-ho; però no hi ha res més. Jo desitjo que es descrigui encara amb més força les meravelles que Déu fa amb l'home, també, a vegades, amb l'home més allunyat de Déu.

Arran d'això que jo he vist i he copsat, es poden escriure les "fiorettes" (meravelles), no com un exercici romàntic, ans d'una manera real: com ara el fet que en els racons més apartats i desolats del punt de vista humà, hi he pogut descobrir dones i homes que ens donen lliçons, enmig de les seves dificultats.

Jo li ho he dit moltes vegades al Papa: que sóc el primer beneficiari d'aquestes missions a les quals m'envia, per atendre els desnonats. Haig de donar gràcies a Déu,

perquè he vist que l'amor és més fort que l'odi. És difícil, però, compartir aquesta veritat, perquè la gent, curiosament, té tendència a creure's més les notícies dolentes que no pas les bones. I és la Bona Nova de l'Evangeli, la que val la pena que hom aculli. La misèria, el pecat, existeixen, i força, però tot això és escombrat per la misericòrdia de Déu, que és present a tot arreu.

—També ha conegut els règims comunistes de l'Europa de l'Est. ¿Què representa per a vostè el seu enfonsament?

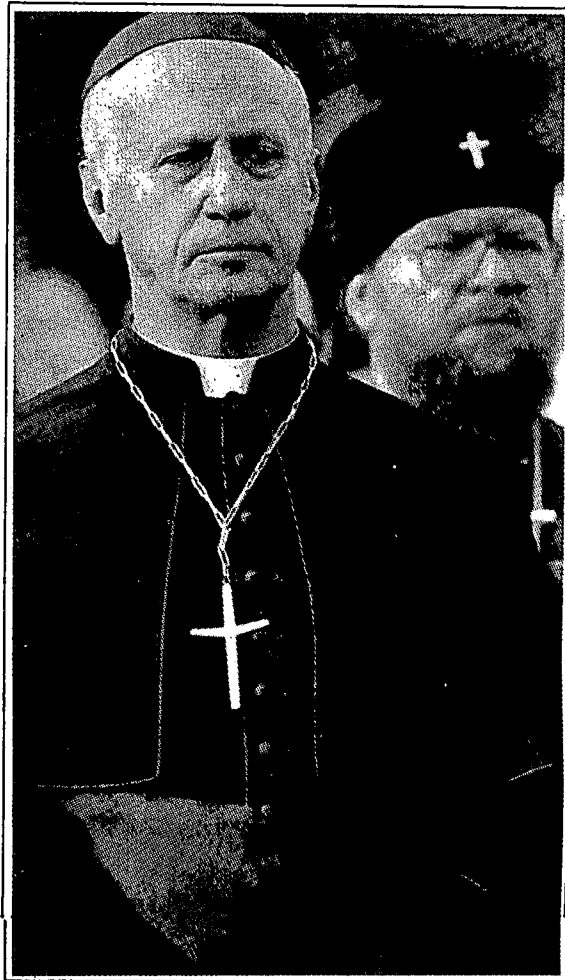
—Com a president del Consell de les Conferències episcopals europees (en els anys 70), jo vaig anar tot sovint als països de l'Est. I fins i tot en els moments més durs, sempre hi vaig trobar gent amb esperança, passés el que passés. Avui, però, amb els nacionalismes, que dominen arreu, les coses no van pas gaire més bé que abans: i és que no hi ha solucions ideals per als homes, i menys encara per als cristians. La llibertat és una conquesta que cal fer cada dia.

L'Occident no es pot vantar pas d'un triomf sobre el comunisme. Té, certament, alguns valors propis que pot fer conèixer, però amb modestia i amb humilitat. Perquè als països occidentals hom pot trobar misèria i pobresa, tant material com espiritual. Jo penso sovint en la paràbola de l'Evangeli, on el Senyor mateix diu que el jull i el blat s'assemblen. I no som nosaltres els qui hem de fer-ne la tria. La farà Déu, en el moment que voldrà. Nosaltres vivim enmig del bo i del menys bo, sense saber amb certesa qui és bo i qui és dolent.

Amb la caiguda del comunisme, certament, sembla com si hom assistís al triomf del liberalisme. Tanmateix, hi ha una certa forma de neo-liberalisme que no pot ser més bo que les antigues formes de col·lectivisme marxista.

—¿L'ensenyament social cristià, pot oferir una alternativa a aquest neo-liberalisme, en un món tan mancat de punts de referència?

—Jo no el faria servir, el mot "alternativa". Perquè el mateix Papa ho ha dit en les seves dues darreres encíclics socials: la doctrina social de l'Església no és pas una via intermèdia que passa pel mig de la capitalista i la col·lectivista. Allò que l'Església ofereix, en el seu pensament so-

El cardenal Roger Etchegaray

cial, surt dels ensenyaments evangèlics, i només aquests són els elements que calen per tal que els cristians puguin bastir una societat més justa i més pacífica.

Això, però, ho fa sense proposar un esquema ideal. No hi ha un prototipus d'una "tercera via", i el Papa ho ha dit expressament. És als homes, als cristians, que correspon de trobar en particular una manera —més ben dit, les diverses maneres— de viure a la terra amb una mica més de justícia i una mica més de pau. L'ensenyament social cristià pot inspirar molts models, segons les distintes cultures.

Quan hom viatja pel món, s'adona que no hi pot haver una política inspirada en l'Evangeli, que es pugui imposar a totes les societats. Cada societat té el seu geni propi, la seva cultura, que cal respectar. I podria ser que nosaltres, els occidentals, no fóssim capaços de descobrir i de respectar —sense idealitzar-les, tampoc— les cultures tradicionals de l'Àfrica o Àsia, posant per cas.

—Ha estat fa poc al Vietnam i a Cuba. ¿Hi ha cap signe d'obertura, en aquests països?

—Són ben coneguts els règims que imperen en aquests països. I és dubtós que aquests règims s'obrin fins al punt que la seva gent pugui tenir l'espai necessari per viure la fe de manera legítima, o en resum per viure amb una llibertat digna de l'home. Són societats que encara tenen un llarg camí a fer, però els seus pobles tenen una potencialitat extraordinària. Penso sobretot en el Viet-

nam, en la seva vella i rica civilització, que cap règim no podrà mai destruir.

A Cuba, hi ha també un cristianisme viu, encara que el seu espai d'expressió sigui limitat. Hi ha una Església i uns cristians —molts d'ells joves— que viuen l'Evangeli amb molta abnegació i amb molta vitalitat. La meva experiència m'ensenyava que no es poden menystenir mai les capacitats humanes i religioses d'un poble. Quan vaig en aquests països, tant si són viatges oficials com privats, miro de tenir com més contactes personals millor, ja que aquests em poden ajudar a entendre la situació actual, amb els seus aspectes negatius i els positius. Procuo escoltar molt, per tal de comprendre i de participar de les seves aspiracions.

—¿Té cap missatge per a la nostra societat occidental, tan ben instal·lada?

—Heu fet servir un mot, "instal·lada", i jo desitjaria que ningú no es considerés mai instal·lat, ni en el terreny material ni en l'espiritual. Tant de bo tothom tingués, diguem-ho així, l'espiritualitat d'Abraham: que surt de casa seva i se'n va allà on Déu l'envia. I n'hi ha que potser es troben a l'últim racó del món, però que no surten de casa. Vull dir també viatges interiors, que són més enriquidors que una aventura amb avió o amb vaixell. Penso en els monjos, és clar, però també en tot home, que pot trobar en el seu interior el món sencer.

■ Jacques Berset (APC)

Per a les comunitats cristianes de Catalunya

IMPORTANT NOVELTAT EDITORIAL PREGUEM EL SENYOR

PREGÀRIES DELS FIDELS

Formularis preparats per Mn. Pere Farnés

Moltes de les pregàries d'aquest llibre provenen de formularis emprats per cristians que ens han precedit en una mateixa fe i en un idèntic amor a Jesucrist. Resulta expressiu que també hi figurin altres compostes de bell nou, perquè la tradició orant de l'Església abasta tots els temps.

Tant de bo que aquestes pregàries constitueixin un instrument eficaç perquè les comunitats cristianes de Catalunya puguin accomplir cada dia millor el seu ofici del poble sacerdotal i no cessin de pregar pel nostre món.

(De la presentació de Mons. Ricard Mª Carles, Arquebisbe de Barcelona)

De venda a llibreries

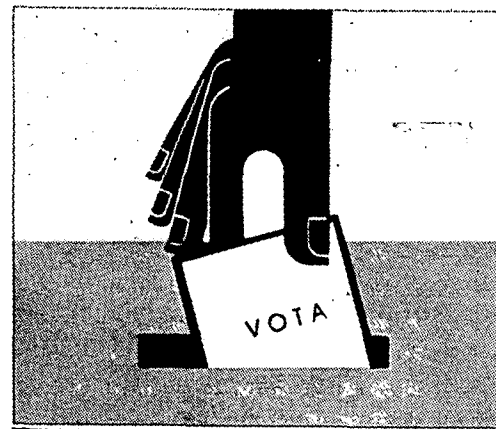
Format: 17 x 24 cms. 479 pàgines - Imprès a dues tintes. Preu: 3.500 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.

Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

Votar com un poble responsable del seu futur

Instrucció pastoral de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola

① Els espanyols hem estat convocats a exercir el dret del vot d'ací a poques setmanes. Algú podria pensar que aquesta activitat no té res a veure amb la consciència religiosa. Els catòlics sabem que totes les actuacions conscients i lliures de l'home tenen una dimensió moral que ens demana d'actuar amb una consciència recta prèviament formada. Per aquesta raó, els bisbes ens sentim obligats a ajudar els catòlics a formar el seu judici i a actuar en consciència en aquest moment tan important de la vida social. Al mateix temps, pensem que aquesta és una bona manera d'ajudar i de servir tots aquells conciutadans que vulguin tenir presents els nostres suggeriments.

Algunes referències doctrinals

② Fa uns anys, al document *Catòlics en la vida pública* vam exposar àmpliament la doctrina de l'Església a propòsit de l'exercici del vot. Aquestes són les idees principals que proposàvem aleshores i que ara recordem:

- tots estem obligats a participar en la vida política; ningú no es pot desentendre de l'exercici correcte dels seus drets i deures polítics;

- per mitjà del vot personal, cal donar suport a les persones i les organitzacions que donin més garantia d'afavorir amb eficàcia el bé comú de la societat;

- aquest bé comú comprèn també els aspectes morals i religiosos de la vida i de la convivència;

- els cristians han d'exercir el seu dret a votar amb plena llibertat i sota la seva responsabilitat personal, donant suport a aquells que consideren en consciència que afavoreixen més el bé material, moral i religiós de la societat;

- la naturalesa especial de la vida cristiana i les limitacions inherents a qualsevol plantejament polític, fan que arran d'unes mateixes consideracions de consciència hi puguin haver preferències polítiques diferents i que no sigui permès d'identificar-ne cap d'una manera absoluta amb les exigències de la consciència cristiana; tot i això, cal reconèixer que ni totes les fórmules ni totes les decisions polítiques són equivalents des d'un punt de vista moral ni igual de compatibles amb les exigències d'una visió cristiana de la vida i de la societat.

Atendre els problemes actuals

③ En aquests moments, no ens podem quedar en unes consideracions teòriques. Per a votar amb responsabilitat cal saber valorar el camí recorregut aquests darrers anys. Des de la instauració del sistema democràtic al nostre país hem recorregut un llarg camí, en el qual hem aconseguit fites importants en la convivència, en el desenvolupament cultural i econòmic, en la integració d'Espanya a la

Els bisbes responen a freqüents preguntes sobre l'opinió de l'Església sobre les properes eleccions legislatives del país, s'han remès a la Instrucció pastoral de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

A continuació oferim el document íntegre que recomanem als nostres lectors.

vida internacional i d'altres que no costaria d'assenyalar. Per tot plegat, donem gràcies a Déu i a tots els qui amb el seu esforç i la seva dedicació han contribuït a aquest progrés social i polític del nostre país.

④ Malgrat tot, s'ha de reconèixer que persisteixen problemes greus a la nostra societat, i que alguns s'han agreujat aquests darrers anys, i ens hem de sentir responsables i solidaris en la seva solució a l'hora d'exercir cadascú el dret civil del vot. Sense que vulguem ser exhaustius, indiquem els que ens semblen a hores d'ara més importants i urgents:

- s'imposa atendre en primer lloc el problema creixent de l'atur amb les seves conseqüències greus en la vida i les aspiracions de molts ciutadans, sobretot els joves i els pares de família sense una feina estable;

- veiem també amb preocupació les dificultats que sorgeixen a la vida rural, a

cions preocupants en la drogaaddicció, en la delinqüència, en la difusió de la sida, etc.;

- encara no hem aconseguit prou reconeixement de les llibertats civils en terrenys tan importants com el de l'ensenyament, el respecte a la llibertat religiosa, l'autonomia legítima de les institucions democràtiques, etc.;

- quant a la vida moral, cal tenir presents les deficiències que hi ha en l'educació de la joventut, en el tractament que reben als mitjans de comunicació els aspectes religiosos i morals de la vida; no podem ignorar la deterioració moral creixent en tot allò que es refereix a la vida matrimonial i familiar, el clima alarmant de corrupció causat per la difusió de mètodes fraudulents i immorals en algunes activitats econòmiques públiques i privades, de les quals coses ja vam parlar en un document col·lectiu titulat *La veritat us farà lliures*.

Suggeriments concrets

⑤ Al'hora de votar, hem d'exigir en primer lloc la dignificació ètica de la mateixa campanya electoral. Creiem que hem de demanar a través dels mitjans normals que tenim al nostre abast que les campanyes electorals dels partits siguin menys costoses i sobretot més informatives i objectives, i que evitin tant com es pugui els insults i les desqualificacions personals. Allò que ens interessa més als ciutadans no són les rivalitats institucionals o personals dels polítics, sinó els seus projectes de govern i les solucions previstes per als problemes reals de la societat, explicades d'una manera clara i sincera, així com la competència professional, la solvència moral i la credibilitat personal dels qui les han de dur a terme. És indispensable la col·laboració èticament correcta dels mitjans de comunicació, i sobretot la neutralitat estricta dels de caràcter públic.

⑥ Heus ací uns quants suggeriments concrets que es desprenen de les consideracions anteriors:

- cal votar amb plena llibertat, sense sentir-se captiu de cap ideologia ni de cap prejudici d'una altra època o d'unes altres situacions;

- no hem de perseguir només avantatges personals, sinó que hem de tenir presents les exigències del bé comú en conjunt, pensant sobretot en les conveniències dels més necessitats;

- convé considerar qui està en més bones condicions d'afavorir la creació de llocs de treball, tant a la indústria com a l'agricultura, i en altres activitats tradicionals dels nostres pobles;

- s'ha de veure qui donarà suport d'una manera més sincera i efectiva a la bona educació de la joventut, en llibertat, amb una actitud de respecte als drets dels pares, tenint en compte els aspectes morals i religiosos del capteniment i de la vida;

- hem d'examinar també quines persones o quins programes garanteixen millor el suport a la família, tant en l'aspecte econòmic del treball, de l'habitatge, de l'assistència sanitària, etc., com en els aspectes morals de l'estabilitat familiar, dels ajuts a la natalitat, del respecte per la vida dels no nascuts i dels ancians i dels malalts sense cura;

- caldrà valorar les previsions relatives a la solidaritat envers els més dèbils i necessitats, com ara els grups marginals de la nostra societat, els immigrants, la política d'ajut al desenvolupament i a la pau;

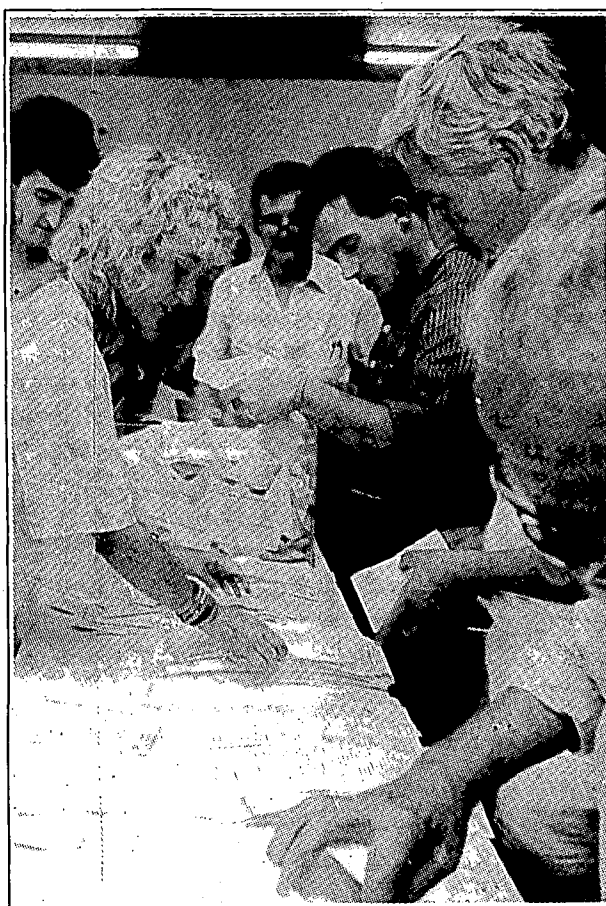
- és d'una gran importància estar atents a les propostes dels partits pel que fa al respecte per la independència i el recte funcionament de les institucions democràtiques, a la iniciativa i el protagonisme de la societat, en contra d'una intervenció excessiva de les institucions públiques amb el risc inevitable de limitar d'una forma indeguda la llibertat i la responsabilitat dels ciutadans;

- hem de procurar que no manquin garanties com cal en el respecte a la llibertat religiosa de tots els ciutadans i dels diversos grups religiosos, i dins d'aquest marc general cal cercar el ple reconeixement de l'Església catòlica segons preveu la Constitució i tal com escau al paper històric, cultural i social que ha tingut i encara té al nostre país.

⑦ En tot això cal ser realistes, exigents i crítics. No ens podem deixar guiar tan sols per promeses generals i grans afirmacions, pròpies del període electoral. S'ha de mirar que les circumstàncies personals i institucionals garanteixen suficientment que aquestes promeses seran sinceres i efectives. No volem desqualificar pas ningú amb aquestes consideracions, ni donar suport a cap partit concret. Mirem d'exercir el nostre dret i de complir amb la nostra obligació de pastors ajudant els catòlics a actuar en aquesta conjuntura política de conformitat amb la mentalitat cristiana perquè elegeixin aquelles persones i institucions que puguin afavorir millor el bé comú de la nostra societat, vist en la seva integritat, d'acord amb la doctrina de l'Església i de la nostra pròpia consciència personal.

⑧ En acabar aquesta instrucció demanem a Déu i a la Verge Maria, Mare nostra, que ens il·luminin a tots per tal de votar amb certesa en favor del desenvolupament material, cultural i espiritual del nostre poble.

Madrid 21 d'abril de 1993

• **IV TROBADA DE BARCELONA: QUINA DEFENSA PER A L'EUROPA DE DEMÀ?** - Organitzada per Fundació per la Pau (c/ Casp 30 pral 1a, 08010 Barcelona; tel. 302-51-29) i Justícia i Pau (c/ Rivadeneyra 6, 10è, 08002 Barcelona; tel. 317-61-77), els dies 3, 4 i 5 de juny, a l'auditori Plaça de Sant Jaume (c/ Jaume I, 2), amb la participació de representants de diversos països europeus i d'altres parts del món. Els interessats poden adreçar-se a una de les entitats organitzadores.

• **LA VEU DE L'EVANGELI: TEL. (93) 415-66-16.** - Servei telefònic del Secin, que permet escoltar un comentari enregistrat de l'evangeli dominical, d'un màxim de tres minuts de durada, adreçat a tota mena de persones. El comentari d'aquesta i de la setmana vinent va a càrrec del canonge de Barcelona, Dr. Joan Guiteras. Després, a partir del dia 31, el farà Mn. Salvador Cristau; a partir del 7 de juny, Mn. Salvador Bacardit; del 14 al 20, Mn. Josep-Maria Domingo; del 21 al 27, Mn. Josep Serra; del 28 fins al 4 de juliol, Mn. Joan-Enric Vives, i fins a l'11 de juliol, a càrrec de Mn. Eusebi Mansilla, tots ells de l'equip sacerdotal del seminari Conciliar de Barcelona. A més del servei inicial, en castellà, «Teléfono del Evangelio»: (976) 44-45-46 o bé 44-55-55 (des de Saragossa), n'hi ha un altre en castellà des de Donostia/Sant Sebastià, al núm. (943) 47-33-00, i també en euskera, al 47-33-11.

BARCELONA

• **PARLAMENT DE LA FRATERNITAT: LA VEU DELS SENSE VEU.** - Organitzat per Justícia i Pau, amb motiu de les eleccions

generals, **divendres 21**, de les 18 a les 22h, a l'Orfeó de Sants (c/ Sants 71, 08014 Barcelona): presentació de ponències «dels que no tenen veu» -persones en desigualtat i marginació-, intervenció dels diversos grups parlamentaris i proclamació del Manifest de la Fraternitat.

• **Xè MAIG CORAL DEL BARCELONÈS.** - Continua a l'auditori del Centre Cultural Calassanç (c/ Diputació 275, 08007 Barcelona), a les 20h, **dissabte 22**, amb l'actuació de l'Orfeó Badaloní (dtor. Frederic Oller), del Cor Madrigal (dtra. Mireia Barrera) i de la Coral Càrmina (dtor. Josep Vila i Casañas), i **diumenge 23**, amb la coral El Reguitzell (dtrs. Teresa Llobet i Josep Torrecasana), la Coral Preludi (dtor. Daniel Muntané) i el cor Fundació Pere Vergés (dtor. Carles-Josep Comalada). La setmana entrant, **dissabte 29**, amb l'Orfeó de Sants (dtor. Joan Rodà), la coral L'A.R.C. (Ars Rei Choralis, dtor. Ricard Gimeno) i el Cor Ariadna (dtra. Mireia Barrera).

• **AMICS DELS CLÀSSICS.** - Concert, **dijous 27**, a les 19.30h, al local social (c/ Ausiàs Marc 26, 8è, 08010 Barcelona), a càrrec de la pianista Elena Portell i Canas, amb obres de Mozart, Satie i Debussy.

• **CINQUANTENARI DEL L'ORFEÓ LAUDATE.** - Continuen els concerts commemoratius: **divendres 28**, a les 20.45h, a l'Oratori de Sant Felip Neri, de Gràcia (c/ Sol 8, 08012 Barcelona).

• **VETLLA DE PREGÀRIA.** - Convocada pel Comitè Oscar Romero, **dissabte 29**, a les 20h, a la parròquia de Sant Roc, de Badalona (Av. Maresme, prop del l'autopista; metro L4: Sant Roc).

• **PROCESSÓ MARIANA DE FINAL DEL MES DE MAIG.** - Acompanyant la imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fátima, amb torxes, **dissabte 29**, a les 20h, des del pla de la Seu fins a la basílica del Pi, on hi haurà confessions i celebració de l'eucaristia dominical.

• **VIGÍLIA DE PENTECOSTA.** - Organitzada pel grup de pregària parroquial de Renovació Carismàtica, **dissabte 29**, a les 22h, amb celebració de l'eucaristia, a la parròquia dels Sants Gervasi i Protasi (Pl. Bonanova 12, 08022 Barcelona). Informació: tel. 211-62-15, o bé 211-48-43.

• **107a ROMERIA DEL RAM AL TIBIDABO.** - Se celebra el diumenge de Pentecosta, **30 de maig**, amb sortida a les 9h des de Barcelona (tramvia Blau), des de Vallvidrera (plaça del funicular) i des de Sant Cugat del Vallès (Pl. Ajuntament), per arribar al santuari del Sagrat Cor a les 12 i celebrar l'eucaristia a les 12.15h al temple superior; a les 13h, sardanes. Voluntaris per a l'organització: tel. 417-56-86 (Sr. Joan).

• **CONVIVÈNCIA DE PENTECOSTA.** - A iniciativa de Renovació Carismàtica Catòlica, **diumenge 30**, de les 10.30 a les 20h, al col·legi dels Salesians de la Vall d'Hebron; hi haurà eucaristia amb oració per una nova efusió de l'Esperit Sant sobre els assistents.

• **OBRA DE LA VISITACIÓ DE NOSTRA SENYORA.** - Celebració de la festa patronal, dimarts **1 de juny**, a la casa dels Germans Maristes, a Llinars del Vallès; a les 17h, celebració de l'eucaristia, presidida pel Card. Jubany, i a les 18h, berenar de germanor. Sortida de Barcelona, a les 15.30h, davant la seu de l'Obra: Pg. de Sant Joan 2 pral; 08010 Barcelona; tel. 231-37-06 (cal avisar abans del dia 25).

• **UNA VISIÓ NOVA DEL MATRIMONI EN UN CAP DE SETMANA.** - Encontre matrimonial d'aprofundiment en la relació d'esposos i en el sagrament, mitjançant la tècnica del diàleg, els propinients **dies 4** (des de 21h), **5 i 6** (fins a 18h), a Begues. Hi poden assistir sacerdots, religiosos i religioses, seguint un temari adient, i el fet de ser d'orientació catòlica no exclou pas altres religions o creences. Contribució voluntària i anònima a les despeses. Informació als telèfons: 232-38-77, 349-75-87 o 213-45-42.

• **RECÉS VOCACIONAL PER A NOIES, PREDICAT PEL SR. ARQUEBISBE.** - Per a noies més grans

de 16 anys, que es plantegin la crida de Déu a una vivència radical de l'Evangelí; **diumenge 6**, a partir de les 10, fins a les 17h, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona). Informació i contacte previ: tel. 454-16-00 (matí, Mn. Joan-Enric Vives) o 379-15-20 (nit, Mercè Lajara).

• **HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES.** - 114è Pelegrinatge amb Malalts al santuari de la Mare de Déu, del **23 al 28 de juny**, presidit pel Sr. Arquebisbe. Informació i inscripcions: c/ Diputació 235, 1r 1a, 08007 Barcelona (tel. 487-40-09), de dilluns a divendres (de 17 a 21h).

• **CULTE SETMANAL A LA CAPELLA MARCÚS.** - Situada al c/ Carders, de Barcelona, fent cantonada al de Montcada, i dedicada a la Mare de Déu de la Guia. **Cada dissabte**, a les 11.30h, celebració de l'eucaristia; de 12 a 13h, exposició del Santíssim amb pregària pel Congrés Eucarístic Internacional de Sevilla.

• **INSTITUT DE TEOLOGIA DE BARCELONA.** - Servei d'informació sobre el programa educatiu i les modalitats establertes per al curs 1993-94, al c/ Diputació 231 (edifici del Seminari), 08007 Barcelona, de dilluns a divendres, de 17.30 a 20.30h (tel. 454-19-63).

TARRAGONA

• **XIV CURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIÓ D'ORGUE.** - A Montblanc i Torredembarra, del **20 al 29 de juliol**, sota la direcció de Josep-Maria Mas i Bonet.

GIRONA

• **GIRONA: MUSEU D'ART.** - Conferència de Maria-Teresa Constantín, **dissabte 22**, a les 11h, sobre *Percepció de l'Àfrica negra a l'Europa de la darreria del s. XIX i d'inicis del XX*. Conferència, **divendres 28**, *A l'entorn de la influència de la música negra en la música occidental*, a càrrec de Jordi Rifé, i concert de Blues de Rustoll. Excursió, **diumenge 30**, a Catalunya Nord, amb visites guiades; sortida a les 7.45h, de l'estació d'autobusos. Informació d'aquestes i d'altres activitats: Pjda. Catedral

12, 17004 Girona; tel. 20-38-34 i 20-95-36.

LLEIDA

• **HORA SANTA A LA CATEDRAL.** - Organitzada per la UNER, **diumenge 30**, a les 19h.

• **RECÉS EXTRAORDINARI: TROBADA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA.** - Resta ajornat fins al mes d'octubre.

SOLSONA

• **RECÉS AL MIRACLE.** - Tema: L'Esperit Sant, geïmen i força de la vida, els dies **4, 5 i 6 de juny**, amb el P. Josep de C. Laplana, a Casa d'Espiritualitat, 25287 el Miracle; tel. (973) 48-00-45.

• **PELEGRINATGE A ROMA.** - Del dia **25 de juny al 4 de juliol**. Per a inscripcions: Mn. Josep Rota, Santuari de Lourdes, la Nou de Berguedà; tel. (93) 824-83-77.

TORTOSA

• **SERVEI DE COLÒNIES.** - Els grups que l'integren tenen ja programades colònies a diversos punts i en dates de juliol i agost, com una continuïtat de la catequesi parroquial. Per a informació: tel. (977) 47-31-03.

URGELL

• **PELEGRINATGE DIOCESÀ A NÚRIA.** - Organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, **dissabte 26**; serà presidit pel Sr. Bisbe. Informació i inscripcions: a la pròpia parròquia o bé al tel. (973) 35-00-54.

VIC

• **MANRESA: «MEDIAMBIENT I DESENVOLUPAMENT.»** - Conferències els dies **25 i 28**, a la sala La Plana de l'Om, a les 20h, segons els programes difosos per Justícia i Pau.

• **MANRESA: PARRÒQUIA DE L'ESPERANÇA.** - Celebració del 25è aniversari de presència al barri Mion-Puigberenguer de les religioses de la Companyia de Maria, a les 11h, amb celebració eucarística, seguida de la inauguració d'una exposició-memorial.

Teniu temps lliure? Guanyeu-vos un sobresou!

CATALUNYA CRISTIANA busca persones com vostè, d'arreu de Catalunya, per cooperar en la difusió del setmanari, contactant amb possibles subscriptors. És una tasca apassionant per a la qual no hi ha distinció d'edat ni de sexe. S'estableix una notable compensació econòmica per cobrir despeses i dedicació. Interessats, truqueu al núm. (93) 487 10 25. Sr. Roigé.

Joves de vuit parròquies reben conjuntament la confirmació

GIRONA

Un total de 182 nois i noies de vuit parròquies de la ciutat de Girona i de la comunitat de Pares Claretians han rebut conjuntament el sagrament de la Confirmació de mans del bisbe, Jaume Camprodon, a la catedral el dia 15 de maig a la tarda. Els joves pertanyien a les parròquies del Mercadal, Sant Josep, Sant Feliu, Sant Narcís, el Carme, Santa Eugènia, Sant Salvador i Vilarroja.

En acabar la cerimònia es va servir un pisolabis i van repicar a festa les campanes de la seu. La preparació per rebre el sagrament ha durat dos anys i ha estat a càrrec d'un equip de catequistes presidit pels rectors de Sant Narcís i Santa Eugènia. El primer any es van estudiar temes referents a Crist i a la família, als problemes polítics i socials. El segon curs es va centrar sobre la persona de Crist, els sagraments i l'Església.

A més, els candidats van celebrar diferents reunions i trobades com la del dissabte anterior al seminari diocesà. En aquesta trobada els joves van celebrar el sagrament de la Reconciliació, van dinar junts i després van assajar la cerimònia de la Confirmació.

Mossèn Lluís Suñer, arxiprest de la ciutat de Girona va manifestar que aquesta experiència «té un valor de comunió eclesial i ajuda a trencar la closca de la pròpia parròquia per sentir-se comunitat de comunitats, Església diocesana, presidida pel bisbe». Segons ell, l'experiència també té un valor pedagògic de cara als joves ja que els fa descobrir que els d'altres parròquies professen i celebren la mateixa Fe i això els ajudarà molt més a viure la vida cristiana amb força i valentia.

Molts dels nois i noies confirmats entraran ara en grups eclesials com la Coordinadora de Joves i faran serveis de Càritas i de Colònies o ingressaran a l'escola de catequistes.

M. Caballé

Mitjançant l'assignació tributària de la declaració de renda

Col·laborem al sosteniment de l'Església

Aquests dies comença el període en què hem de fer la declaració de la renda. Amb aquesta avinentesa, l'Església invita tots els catòlics a posar en pràctica el dret a destinar el 0,5239% dels impostos que es paguen a l'Estat per al suport de les activitats que desenvolupa la institució eclesial. Aquest es pot emprar posant una creueta (x) en la casella de l'impres que diu: «Per col·laborar al sosteniment de l'Església Catòlica».

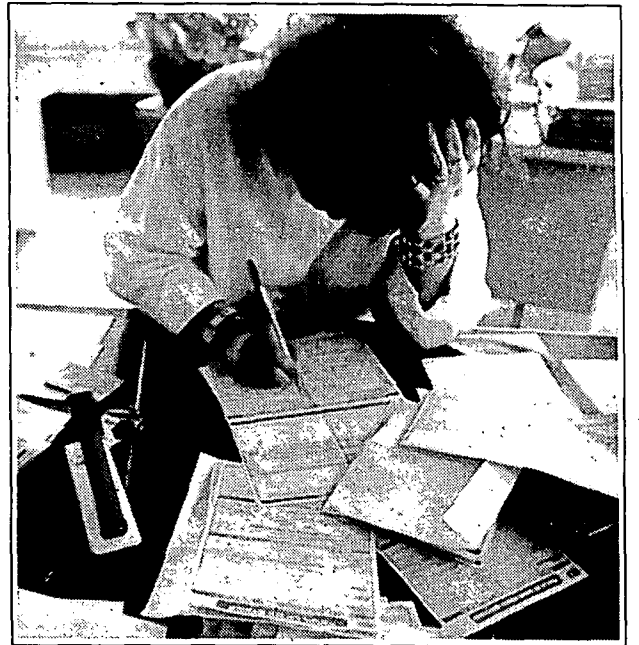
Fer servir aquest sistema, anomenat «Assignació tributària», no pressuposa pas formular una confessió de fe. Simplement s'hi expressa la voluntat que una part dels diners que s'han de tributar a Hisenda es traspassin a l'Església. I això es pot portar a terme des de la creença, des de la simpatia que se sent per la tasca que l'Església realitza, o perquè s'és partidari de la possibilitat que el ciutadà pugui intervenir en l'ús estatal dels diners de tots els contribuents.

D'altra banda, no es tracta d'un nou impost afegit al que hem de pagar a l'Estat, sinó de destinar una petita part de l'import global que s'ha de satisfer, a l'Església. De tal manera que, si en la casella corresponent a l'assignació tributària no es posa cap creueta, el percentatge esmentat (0,5239%) es destina a fins d'interès social patrocinats des del ministeri d'Assumptes Socials.

Els donatius a l'Església desgraven

Convé recordar que, a partir de l'1 de gener de 1992, els donatius que es fan a l'Església Catòlica tenen una deducció d'un 10% en la quota de l'IRPF. És a dir, desgraven en un 10%. Aquesta via s'utilitza en molts països occidentals i, a l'Estat espanyol, és preferida per les confessions religioses no catòliques. Per a justificar davant d'Hisenda el donatiu, cal un certificat que lliura l'administració diocesana.

C.C.

Els fidels poden col·laborar al sosteniment de l'Església mitjançant l'assignació tributària de la declaració de renda

Aprovació dels estatuts de l'associació «Amics de la Catedral»

Un dels objectius de l'associació «Amics de la Catedral» és cercar els mitjans convenients per a la conservació i millora del temple

VIC

El passat mes de febrer, en una reunió celebrada al Casal de l'Església de Vic, es van presentar oficialment els estatuts que regiran l'associació «Amics de la Catedral». Aquests estatuts han estat reconeguts i aprovats pel bisbe Josep M. Guix, després que el seu contingut fos elaborat i

discutit pels components de l'associació que assistiren a les reunions convocades anteriorment. En aquesta mateixa sessió, es va constituir ja la primera junta directiva, formada per un president, un vice-president, un secretari, un administrador i tres vocals. L'associació «Amics de la Catedral» té com a objectius. Promoure la participació dels fidels en les funcions litúrgiques

que es fan a l'església mare de la diòcesi i cercar els mitjans convenients per a la conservació i millora del temple i de les dependències annexes. L'associació és oberta a tothom, i la primera junta directiva ha editat un tríptic per tal de fer-la conèixer als vigatans i recaptar-ne la col·laboració.

C.C.

EXERCICIS ESPIRITUALS per a tothom, a l'ESTIU

La CASA D'ESPIRITUALITAT DEL SANTUARI D'EL MIRACLE, enmig d'una natura plàcida i solitària, és un lloc ideal per gaudir del repòs, la tranquil·litat i el silenci i per al retrobament amb Déu i amb si mateix. Organitza aquest estiu els següents

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A TOTHOM

- ✓ Del 23 al 27 de juny
Mns. Antoni Deig, Bisbe de Solsona
- ✓ De l'1 al 5 d'agost
P. Evangelista Vilanova, monjo
- ✓ Del 25 al 31 d'agost
Mns. Antoni Deig, Bisbe de Solsona
(Comencen i acaben a la tarda.)

Aquest estiu, també organitza per a tothom les JORNADES DE REFLEXIÓ I PREGÀRIA

- ✓ Del 7 al 13 de juny
P. Josep de C. Laplana. Per una espiritualitat baptismal.
- ✓ Del 18 al 22 de juliol
P. Ramon Ribera. Sobre l'Evangeli de St. Mateu.
- ✓ Del 13 al 19 de setembre
P. Oriol Diví. «L'amor foragita el temor».
(Comencen i acaben a la tarda.)

- Reserva d'habitació amb la màxima anticipació.
- Servei de guarderia infantil, sol·licitant-lo prèviament.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45

CASA D'ESPIRITUALITAT. 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

Joves Cristians de Parròquies és un instrument de suport i viabilitat als joves de la parròquia

Complementaris, no alternatius

BARCELONA

De vegades es té la impressió que els joves de parròquies estan deseparats, i fins i tot, s'arriba a creure que formen una massa heterogènia i informe. De fet, però, és gent que no està en els moviments existents i que volen viure la fe en les seves parròquies.

Va ser davant l'interrogant de què oferir-los que l'actual bisbe auxiliar de Barcelona, Joan Carrera, va impulsar al 1986 la creació d'una plataforma que pogués satisfer les necessitats d'aquest col·lectiu sense treure'ls de les seves comunitats. Així va sorgir Joves Cristians de Parròquies (JCP).

La proposta va ser recollida pels rectors de Sant Isidre, Mn. Felip Juli Rodríguez, i Santa Eulàlia Provençana, Mn. Francesc Prieto, i el vicari de les dues, Mn. Agustí Moreno, ara consiliaris de JCP. Ara, set anys després, 12 parròquies de l'Hospitalet i Sants participen de l'experiència, i n'hi ha d'altres que hi estan interessades.

Segons Francesc Prieto, el problema d'aplegar els joves que viuen al voltant de la parròquia respectant la seva opció està a «fer un esquema que no sigui alternatiu, sinó complementari».

«No es tracta d'inventar un nou moviment —completa Prieto— sinó quelcom nou que pugui ajudar, aportar alguna cosa. Si algú va cap a un moviment, ¡molt bé! No ens presentem ni com els únics ni com els millors, sols com un espai per a una gent que hi era però que no tenia organització».

El pla de formació

Els responsables de JCP es van adonar que a moltes parròquies mancava un programa de formació de responsables, i alhora, que

era difícil que cada una en pogués donar un. A partir d'aquí es va començar a projectar una catequesi sistemàtica per oferir-la a qui la volgués, i que amb el temps s'ha concretat en un pla formatiu de tres anys.

El primer curs, titulat «D'on venim?», engloba coneixements de la Història de la Salvació i de les veritats fonamentals, mostrant la filiació a una tradició, un poble i Déu.

El segon any, sota la guia de «On som» apropa a l'Església Catòlica i als set sagraments, que reben un tractament que els relaciona amb temes concrets, com per exemple el matrimoni i la sexualitat, o la confirmació i el compromís social.

El pla acaba amb un curs sobre els deu manaments. «Com vivim» porta a «aterrar i veure a pràctica quotidiana», ja que JCP considera vital «partir de la vida», especialment aprofitant el realisme en el treball d'Església que es constata des de les parròquies, segons afirma Gerard Agustí, un dels responsables joves.

Les trobades

Aquesta plataforma no vol en cap moment treure el jove de la seva comunitat, per tant tota activitat o proposta va orientada cap a dinamitzar el lloc de cada u. Amb aquest sentit s'organitzen trobades que segueixen el ritme de l'any litúrgic, precisament perquè és el que marca la vida de les parròquies?

El cicle d'aplecs comença el primer diumenge d'Advent a una de les parròquies que hi participen. I els tres dies anteriors al triduum pasqual es prepara la «festa major dels cristians», durant la qual, afirma en Gerard Agustí, «creiem que ens hem de quedar a compartir amb qui hem caminat durant tot l'any».

A més a més, cada trimestre s'ofereix un recés espiritual «per anar alimentant l'esperit

Els tres consiliaris de JCP amb el bisbe Carrera durant la missa final del recés de preparació d'aquesta Pasqua passada

i no caure en l'activisme». Respecte a això, Prieto afirma que «tot i que s'ha de concretar, no podem oblidar que la fe és el més important».

En global, JCP està oferint tres opcions per col·laborar al creixement i desenvolupament de les comunitats parroquials —la formació, les trobades i la coordinació— a través de les quals es transmet un coneixement de Jesucrist i de l'Església «necessaris per estimar i evangelitzar».

Els fruits i les expectatives

¿I què es nota de nou després de set anys? Francesc Prieto contesta: «D'entrada més continuïtat dels joves, perquè se senten ajudats. Hi ha un programa, un camí, unes propostes, de manera que cada u no ha d'inventar cada any».

També s'ha pogut constatar que ha crescut la comunió entre les parròquies properes —i «ha unit i enriquit molt els rectors», segons Agustí— perquè la gent es coneix. Alhora els animadors se senten ajudats, i les comunitats perceben el canvi en les celebracions.

El rector de Sta. Eulàlia ha reconegut que la feligresia ha notat «el caliu de la darrera

Setmana Santa», ja que els joves «sabien a què anaven en cada ofici, captaven el sentit de la litúrgia —que no quedava llunyana— i la vetlla va ser un esclat de llum i joia».

Per últim, implica una visió de futur, perquè, segueix dient Prieto, «si el jove descobreix Jesús, els sagraments, la comunitat viva, en fer-se gran continuarà, encara que sigui d'una altra manera. La joventut passa; així, apostant per ells, es mira tota la comunitat i totes les edats, i la parròquia té continuïtat».

A partir d'ara, i amb l'experiència positiva en la pròpia realitat, JCP es vol promoure: «fins ara ens hem mogut en el nostre entorn amb l'aprovació del vicari episcopal, però ara que ja està estructurat, l'oferirem a tothom que vulgui».

Francesc Prieto continua: «la joventut està engrescada, hi ha perspectives de futur i una formació. Per tant ens oferim juntament amb tots els altres col·lectius que treballen per l'Únic Senyor».

Hom pot contactar amb Joves Cristians de Parròquies dirigint-se a la parròquia de Sta. Eulàlia Provençana, c/ Sta. Eulàlia 203, l'Hospitalet de Llobregat. Telf. (93) 422 42 19.

■ Guillem Farré

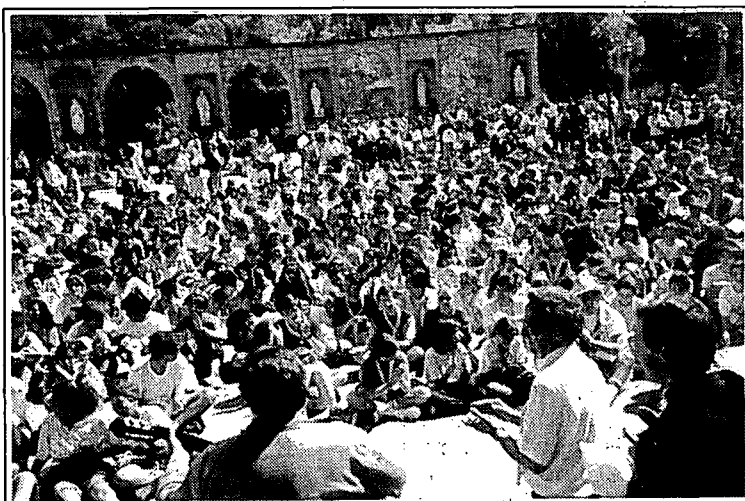
Montserrat a peu: un camí missatger

BARCELONA.- Cal fer ressonar en tots els àmbits juvenils el gest desmesurat que comporta un fet com el que comentem. Un cop més, 1.248 joves d'arreu de Catalunya van pujar a peu des de Barcelona fins a Montserrat, la nit i matinalada del 7/8 d'aquest mes de maig. El mateix dissabte dia 8, una altra marxa de 810 ho feia des de Manresa (Bofalvent). Tot plegat suma més de 2.000 entes als milers de milers que, al llarg de la nostra història, han fet aquest camí amb un missatge clar: «Anem a casa de la Mare».

Són ja 16 les vegades que els joves del Secretariat «La Salle» de Catalunya s'organitzen per quallar aquesta festa. Tot comença a l'estiu,

al plè de les vacances, quan l'equip de coordinació, sovint sobre la sorra costera o en qualsevol prat del Pirineu, dissenya les fites de la següent. En iniciar el curs, els membres de l'equip base, anomenats APAPAM's, confeccionen el Projecte, nervi i referència de tota acció. En una vintena d'equips, la feina de resoldre interrogants i plantejar solucions agosarades pren forma. Punt important ho són els 300 joves que s'hi comprometen.

El desplegament, com fruit de resurrecció, es realitza al voltant de la festa de Pasqua i, des d'aquest moment, un seguit de pases cronometrades ens portarà fins el gran dia. De La Seu d'Urgell, Mollerussa, Figueres, Palamós, Cambrils, Reus, per citar les poblacions més llunyanes, amb d'altres més properes com Sant Celoni, Berga, Premià, Calaf, fins a 25 nuclis, aplegen comitives que, concentrades a Barcelona o

Prop de 1.300 joves d'arreu de Catalunya van pujar a peu des de Barcelona fins a Montserrat la nit i matinalada dels dies 7/8 de maig

Manresa, inicien la cívica riuada vers l'antic llac interior que l'antigor fue emergir en esplèndida Nova Sió.

Al voltant de 60 Qm. per a uns i 20 pels altres (14 o 5 hores respectivament) cap, fins i amb Maria de Montserrat. Un espai d'esforç, joia, amistat i formes molt concretes de solidaritat. Un poble jove que camina vers el Regne de Déu. El retrobament amb el cor obert i acollidor de la Comunitat Benedictina, eficaç constructora de valentia cristiana; «No tingueu por», ens han cridat. Una trobada engrescadora i celebrativa que retorna dels peus de la moreneta amb un missatge clar, sense paraules, el del Déu viu, el dels nostres joves.

Caldrà escoltar aquest esperit en el nostre concili.

■ Jaume Molero i Savall

Secretariat de Joves La Salle de Catalunya

50 anys de la Federació d'Associacions Cristianes de Pares d'Alumnes

BARCELONA.— La Federació d'Associacions Cristianes de Pares d'Alumnes que actualment agrupa unes 260 escoles amb un cens escolar de 240.000 alumnes i unes 153.000 famílies, celebra els 50 anys de la seva creació.

La Federació comença la seva activitat durant la dictadura franquista i, al llarg dels anys, ha proclamat i defensat la llibertat d'ensenyament, com un dret fonamental de la família i ha treballat per a la consecució de l'educació integral per a tots els nois i noies.

Durant els últims anys del franquisme i en el període de transició política, ha col·laborat activament, conjuntament amb altres entitats del país com Justícia i Pau, Col·legi de Doctors i Llicenciats i Rosa Sensat en la resolució de la problemàtica escolar plantejada tant a nivell d'Universitat com de l'ensenyament bàsic.

La Federació, a partir de l'any 1978 ha proclamat la necessitat que l'escola privada confessional fos una escola no classista oberta a tothom i arrelada al país de tal manera que esdevingués realment una escola de servei públic i per això pogués constar amb el finançament de part de l'Administració Pública.

Una de les aportacions importants, i de part de les associacions, que volem destacar, són les activitats complementàries i de lleure que durant molts anys han promogut tant els dies feiners després de les classes, com els dissabtes i diumenges.

La clausura del Cinquentenari de la Federació va ser el diumenge 16 de maig. Els actes cabdals d'aquesta diada foren una celebració Eucarística presidida per l'Arquebisbe de Barcelona Dr. Ricard M. Carles i un Acte Acadèmic al Saló St. Jordi del Palau de la Generalitat amb l'assistència del molt Honorable President de la Generalitat.

Entre les activitats promogudes destaquen un cicle de Conferències sobre temàtiques educatives a càrrec de prestigiosos especialistes de l'àmbit de l'educació i de l'ensenyament de casa nostra.

● C.C.

El va fundar mossèn Pons per atendre els tuberculosos, a Santa Coloma de Gramenet

Cloenda del 75è aniversari de l'Hospital de l'Esperit Sant

El president de la Generalitat, Jordi Pujol, va presidir, el passat 12 de maig, la cloenda del 75è aniversari de l'Hospital de l'Esperit Sant, a Santa Coloma de Gramenet, en un acte al qual van assistir també el bisbe auxiliar de Barcelona, Joan Carrera, i el conseller de Sanitat i Seguretat Social, Xavier Trias.

En el decurs de l'acte, el comissionat per a Universitats i Recerca, Josep Laporte, va presentar el llibre «L'Hospital de l'Esperit Sant, un exemple de l'evolució assistencial a Catalunya», que el Centre va encarregar al doctor Felip Cid, catedràtic d'Història de la Medicina de la Universitat Autònoma de Barcelona.

El president va destacar que l'Hospital de l'Esperit Sant es va crear responenent a una voluntat de solidaritat i de caritat cristiana i que aquests valors continuen essent molt necessaris en una societat materialista com l'actual.

També va fer esment de l'esforç que s'ha fet els darrers anys amb la creació d'un xarxa molt important d'hospitals per donar resposta a les demandes dels ciutadans en aquest àmbit.

El bisbe auxiliar de Barcelona, Joan Carrera, va recordar que l'Hospital va sorgir d'una iniciativa social i va expressar el seu desig que l'esperit fundacional continuï. També va fer esment, en la seva intervenció, de la tasca que ha desenvolupat l'Església en àmbits com la sanitat i l'ensenyament.

El bisbe Carrera va manifestar finalment el seu convenciment que la necessària professionalització del Centre no comportarà una buro-

El bisbe Carrera va recordar la tasca de l'Església en àmbits com la sanitat i l'ensenyament

cratització i que els malalts seran sempre atesos amb aquell sentiment d'estimació tan necessari.

Centre per a tuberculosos

Aquest Hospital, va néixer amb una clara vocació de servei als més necessitats, va fundar-se l'any 1917, gràcies a l'entusiasme i l'empenta del rector de la parròquia de Sant Adrià del Besòs, mossèn Josep Pons, i del doctor Jordi Anguera. El centre atenia els tuberculosos pobres a la Masia Torre Roja, amb el suport caritatiu d'un col·lectiu femení. Fins ben entrat aquest segle, la tuberculosi era una de les malalties més temudes de la nostra societat.

L'any 1921 es va construir un edifici en terrenys propis. L'any 1925 la reina Victòria Eugènia va

presidir l'acte de col·locació de la primera pedra. La institució va patir la tragèdia de la guerra civil. No va tornar als seus impulsors fins al 1945.

L'Hospital, després de centrar-se molts anys en l'atenció i cura de la tuberculosi, va passar a ser Hospital Quirúrgic i després Hospital General Comarcal, mantenint sempre l'esperit de servei i la dedicació preferent a l'entorn social més pròxim: Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià del Besòs i certs sectors de Badalona.

L'Hospital és una fundació benèfica particular, regida per un Patronat. És l'únic hospital antituberculos dels que es crearen a principis de segle que, adaptant-se a les necessitats de la societat, continua obert.

■ **Tomàs Puntí**

FINESTRAL DE LA CARITAT

Prevenició per trencar el cercle de la pobresa

En el treball social, la prevenició mira de trencar el cercle de la pobresa i de la marginació. És un treball lent i poc espectacular, però imprescindible perquè les persones puguin construir un futur d'una certa qualitat.

81.— Mare de família amb quatre fills a càrrec seu. Sobre el subsidi d'atur i el fill gran treballa d'aprenent. Viuen en una pensió. Demana ajuda per a les despeses d'entrada d'un piset modest. Li falten 60.000 ptes.

82.— Senyora sola i malalta. Té en tràmit una prestació social. No pot pagar els deutes de l'habitatge i d'aliments, sol·licita 68.000 ptes.

83.— Pare de família amb dos fills petits. Al tancar l'empresa s'ha quedat sense feina. Encara no cobra el subsidi. Deuen diversos mesos de lloguer que els urgeix pagar. Son 105.000 ptes.

84.— Mare de família amb dos fills. El pare és a la presó. Ella fa feines domèstiques eventuals. Per a deutes de lloguer necessita 24.000 ptes.

85.— Matrimoni amb quatre fills. Ell és a l'atur i cobra l'ajuda familiar. Per pagar un rebut de llum pendent, 6.536 ptes.

86.— Esposa separada, té un fill petit. El marit, a l'atur, no aporta res. Ella fa feines de neteja. Demana ajuda per al menjador escolar fins a fi de curs. Són 40.000 ptes.

87.— Mare de dos fills. Fa un curs de formació laboral. Demana ajuda per a les despeses de transport. Li calen 5.400 ptes.

88.— Viuda amb dos fills en edat escolar. Està malalta. Cobra una pensió molt petita. Té deutes de lloguer que ha de pagar. Per evitar el desnonament urgeixen 304.764 ptes.

89.— Pare de família amb quatre fills. Els ingressos són molt pocs. Demanen una ajuda per a deutes bàsics. Són 15.000 ptes.

90.— Mare de família amb dos fills. Fa un curs de formació i cobra una beca. Necessita una ajuda per a deutes d'aigua i de gas. Són 15.000 ptes.

91.— Senyora de mitjana edat. No té recursos econòmics. Fa un

curs de formació. La seva beca durant tres mesos, 90.000 ptes.

92.— Matrimoni gran amb neta a càrrec seu. Els seus recursos són molt limitats. Han hagut de canviar de domicili pel mal estat de l'habitatge. Per poder donar d'alta els comptadors els falten 25.000 ptes.

93.— Mar de família amb tres fills petits. El pare els ha abandonat. Mentre es tramita una pensió social, per ajuda aliments, 50.000 ptes.

94.— Pare de família amb quatre fills, un d'ells disminuït. No té feina i fa un curs de formació. La seva beca durant tres mesos, 105.000 ptes.

95.— Matrimoni gran. Ell treballa per compte propi sense cap assegurança. Des de fa sis mesos està malalt i no cobra res. Té deutes bàsics que pugen 72.000 ptes.

96.— Esposa abandonada. Sis fills. Ella ingressa 85.000 ptes. mensuals. Demana ajuda per al menjador escolar. Li calen 42.000 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CÀRITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 08002 Barcelona - Tel. 301 35 50.

CARTA DOMINICAL

Els no creients

Hi ha en la meua vida d'ara dos sofriments que m'arriben més al fons que d'altres que també tinc com a pastor. El primer és el nombre de descreguts de la nostra diòcesi. Per mi, no és un mer problema d'estadística, sinó l'esquinçament interior de saber que l'amor de Déu -la set que ell en té- es queda sense resposta. No em puc resignar que això haurà de continuar així. No puc acceptar -des de l'amor a Déu i des de l'esperança- que el desig que té Déu que l'anomenin Pare sigui impossible; que el desig que tenim, els qui creiem, de compartir aquest do de Déu -haver-lo «palpat» en certa forma- sigui irrealitzable. Per això, un dels objectius del Pla pastoral diocesà és l'evangelització dels no creients.

L'altre dolor és el nombre creixent dels marginats. En tornaré a parlar en una carta de les properes.

Refusar Déu no és, per dir-ho així, un privilegi aristocràtic, com a la segona meitat del segle XVIII, sinó un fet que ha penetrat en les masses. Lamennais, immers ja en aquella època, dirà que «el segle més malalt no és pas el que s'engresca amb l'error, sinó el que menysprea la veritat i la menysté».

Entre els no creients, assenyalem en primer lloc els ateus: els qui han rebutjat Déu eliminant-lo de la seva esfera existencial amb un acte explícit. Segueixen els no creients, que no han tingut mai una fe personal en Déu; van rebre una herència cultural, però no han passat mai per l'experiència de l'encontre personal amb el Déu vivent. Trobem després la massa dels indiferents: no es plantegen les qüestions relatives a Déu, al sentit de la vida i de la mort. No m'agrada com qualifica aquesta situació André Frossard: «ateisme idiota»; però sí que en comparteixo la constatació que fa: «ens trobem avui davant un ateisme buit de contingut filosòfic, un ateisme malenconiós que perdé la combativitat i que no oposa a la religió cap més resistència que no sigui la indiferència vana i desenganyada».

El punt de trobada entre els creients i els no creients és, per començar, l'home mateix, entès per tots com un ideal en la seva dignitat d'ésser lliure i responsable. Mons. Ancel, que vaig conèixer sortosament, deia que es tracta de preguntar-nos els uns als altres «quin ideal humà ens anima i com es viu aquest ideal des de la descreença i des de la fe».

Una altra coincidència són els problemes comuns de la humanitat: justícia, llibertat, solidaritat, ajuda als pobres i als oprimits, drets de les minories, ètica mèdica, ecologia, etc.

Unes altres serien el rebuig dels processos de gregarisme -no poques vegades induïts voluntàriament-, el paganisme hedonista que domina l'home... És a dir, totes les grans causes d'un humanisme veritable.

No oblidem pas que el Concili darrer va dir de la descreença que era «el drama espiritual del nostre temps». Constitueix una raó perquè transparentem el Déu veritable i una Església viva i al servei de la humanitat. La fe només es pot viure d'una manera existencial que transparenti la joia d'haver-se fiat de Déu i d'haver-lo estimat per damunt de tot.

■ **† Ricard M. Carles**

Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

Electoralismes

Escric quan encara no ha començat formalment la campanya electoral. Però aquestes setmanes de pre-campanya ja han donat força de sí, tant si ho mirem seriosament, com si se'ns escapa la inevitable ironia. Perquè entre les coses que es diuen i es fan per captar la voluntat dels que sempre dubten, dels indecisos, com s'acostuma dir, n'hi ha que valen la pena de ser pensades i altres que fan pena tot despertant hilaritat...

Uns han volgut sorprendre incorporant a la seva candidatura tot un famós senyor jutge, el qual ha acceptat fent gala de la seva independència... uns altres, presenten com a candidat a senador per una província andalusa, tot un senyor bisbe de l'Església dels Sants dels Últims Dies, dit més fàcilment, un mormó...

Les frases encara no han fet el seu esclat, tot i que s'insinuen famoses. Però preparem-nos, perquè les recollirem a cabassos... Frases i promeses seran la fruita del temps, i cal que sapiguem prescindir-ne si serenament volem complir el nostre deure ciutadà de votar aquells que més confiança ens mereixin.

■ **Oriol Camps**

Campanya de Solidaritat

«Aquest estiu, tots els nens a Colònies»

LLEIDA

Uns 200 monitors de colònies, campaments, rutes i casals del Servei de Colònies de Vacances de Lleida van participar en la venda de plantes de la Campanya de Solidaritat que, amb el lema «aquest estiu, tots els nens a colònies», pretenia sensibilitzar i recaptar diners per «Beques de Colònies» davant la pròxima temporada estiuenca.

La Campanya feta els dies 1 i 2 de maig consistí en la venda de plantes en diferents punts de la ciutat de Lleida i de les comarques. El treball ha estat realitzat pels diferents centres d'esplai i grups de colònies federats al Servei de Colònies de Vacances de Lleida.

Els beneficis obtinguts en la venda de plantes, unes 500.000 ptes. quantitat que sent apreciable no cobreix encara les necessitats, seran destinats a l'adjudicació de beques per aquells nens i nenes dels diferents centres que més ho necessitin.

Els nois i noies fets venedors espontanis de plantes han donat un color i alegria nous carrers i places, fent possible que tothom pogues fer-se solidari del seu treball a colònies, amb els més necessitats. Nois i noies han prestat el seu treball i temps lliure en dies de festa de manera totalment voluntària, com és propi i característic en la seva activitat. Altres anys la Campanya pro beques del Servei de Colònies es feia comptant amb la col·laboració de Ràdio Lleida.

L'any passat van participar un miler d'infants-adolescents-joves en les activitats d'estiu dels 13 Centres federats del Servei de Colònies de Vacances, i uns 150 monitors.

El Servei de Colònies de Vacances de Lleida és un servei que l'Església de Lleida ofereix a tota la societat en el camp concret de l'educació en l'esplai d'infants, joves i adolescents.

■ Jaume Montaña

Conferència del bisbe Joan als avis de Balaguer

«La comunicació és la gran esperança del matrimoni»

URGELL

BALAGUER.— «L'ésser humà és un ésser pobre que cerca sobretot comprensió i estima... La comunicació és la gran esperança del matrimoni». Ambdós pensaments resumeixen la conferència que el bisbe Joan va pronunciar a Balaguer en la I Jornada Intergeneracional de La Noguera, diada organitzada per la FACGRAN.

«La comunicació en la família» va ser el tema escollit per Mons. Joan Martí. Només el veritable amor, traduït en diàleg i acolliment, dona solidesa a la família. La comunicació dona unitat, però exigeix escoltar, acceptar, expressar amor i «és el gran desafiament i la gran esperança del matrimoni». El conferenciant definí la veritable comunicació com l'acceptació mútua més que per paraules, per signes corporals i sentiments. L'acceptació abasta tot el conjunt de la persona. S'ha d'acceptar i manifestar que s'estima aquella persona, perquè l'altre sempre espera que se li expressi amor, afirmació i sosteniment.

A vegades el diàleg es fa difícil o bé es trenca i es fa necessària una veritable reconciliació. Aleshores l'amor s'ha de traduir en perdó.

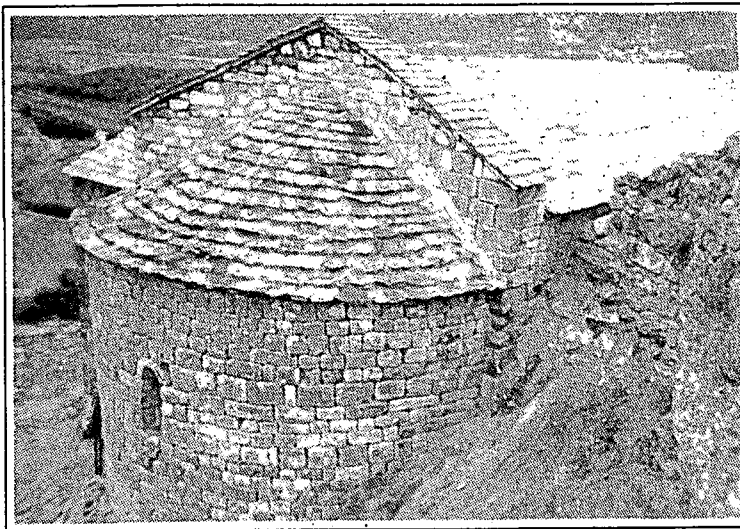
«Perdonar és estimar quan la persona estimada ens dona pocs motius per a estimar-la», va dir el conferenciant. Va definir el perdó com «el gest més difícil i més fort de l'amor». Sovint les relacions no es trenquen, però es refreden i es guarden ressentiments. A les persones grans encara els costa més oblidar. Cal pensar, va dir el bisbe Joan, que «un primer gest de comunicació pot ser molt interessant».

Si el perdó és l'exigència difícil de l'amor, aquest també dona bons fruits. «Allò que fa créixer les persones, allò que dona felicitat, el que dona pau a les comunitats és, abans de tot, l'estimar-se». I la comunicació és l'expressió i el marc de l'amor.

La ponència del bisbe Joan va ser pronunciada en la inauguració del Casal d'Avis, de Balaguer, al qual hi assistiren quatre-centes persones. Al matí va presidir l'Eucaristia a l'església de Sant Domènec. Després del dinar, en el Casal d'Avis, va tenir lloc una festa amb les actuacions de Núria Feliu i de la Coral i la Rondalla del Casal, que van evocar cançons que van moure el cor i els llavis dels avis.

■ Antoni Mirabet

Ha estat restaurat Sant Miquel de Tartareu

Ermita de Sant Miquel de Tartareu

TARTAREU.— Abans de l'aplec del proper dia 29 de setembre seran acabades les obres de restauració de l'ermita de Sant Miquel de Tartareu, a la comarca de la Noguera. Així ho ha manifestat el Patronat de Sant Miquel, entitat que ha promogut la restauració del monument i del seu entorn.

Les obres es van programar en tres fases i enguany acabaran les corresponents a la tercera fase que abasten la reconstrucció del mur del cementiri adjunt a l'ermita i l'espadaña de l'església. Les dues primeres fases contemplaven la neteja dels murs i de l'entorn, la consolidació dels murs, la reconstrucció dels llosats i l'ordenament interior de l'ermita. Actualment un monument, fins ara gairebé cobert per les maleses i l'abandó, llueix tot l'encís de la seva bellesa i acull dignament els devots que pugen a pregar a l'ermita.

La Generalitat de Catalunya i la Diputació de Lleida han aportat a les obres 1'6 milions de ptes., però la devoció i la voluntat del poble endegà una obra exemplar. Els devots hi han esmerçat prop de tres-mil hores de treball i s'han responsabilitzat del transport dels materials amb un tractor i un animal de càrrega, perquè l'ermita és inaccessible als vehicles. Les hores de treball a jova i els donatius dels devots sumen més d'un milió de Ptes. Ha estat veritablement una obra modèlica per la seva realització i sobretot per l'entusiasme que hi han invertit els devots.

Es tracta d'una església romànica que l'historiador local Francesc Fité situa al «segle XII molt avançat». L'historiador basa la seva afirmació en el dovellat de la porta, els carreus ben escarats i l'incipient apuntament de la volta de canó. Les dues capelles laterals que configuren el creuer les situa als segles XIII i XVI. Darrera de l'actual ermita hi ha restes de la primitiva església romànica del segle XI, que al nord també es recolzava en la roca natural.

■ A.M.

Les branques i fulles d'aquest arbre que tot ho omple, en les voltes centrals seran com palmeres i llorers.

(Antoni Gaudí)

**Si l'ajudem
no pararà
de créixer**

CAPTA
14, 15 i 16 de maig
de 1993.

TEMPLE DE LA SAGRADA FAMÍLIA

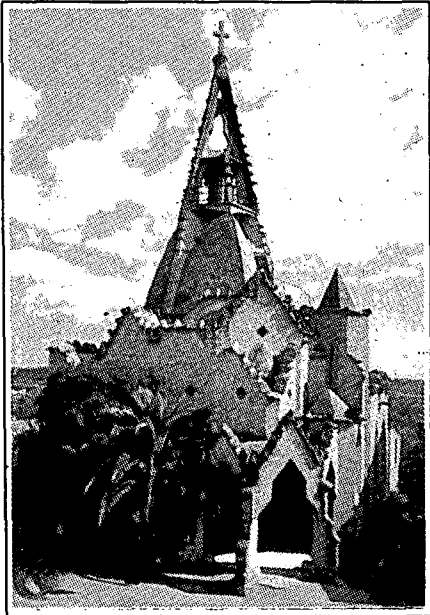
Pots ingressar el teu donatiu al compte número 0810-0200528230 de "La Caixa"

L'Església modernista de Vistabella, obra de Jujol, serà restaurada

TARRAGONA

L'Ajuntament de la Secuita, a la comarca del Tarragonès, és propo-
sa endegar importants obres de
restauració de l'Església de Vistabe-
lla, obra de l'arquitecte Josep Maria
Jujol, deixeble de Gaudí. Segons un
estudi de l'any 1991, el pressupost
per la restauració ultrapassa els 12
milions de pessetes, a través d'un
projecte promogut pel Col·legi
d'Arquitectes de Catalunya (de-
marcació de Tarragona). Fonts mu-
nicipals han assenyalat que «la res-
tauració serà qüestió d'anys», a
causa de la manca de recursos
econòmics, tot i que el desembre
passat ja es van rebre tres milions de
pessetes de la Diputació de Tarrag-
ona.

L'objectiu principal del projecte,
és aturar el deteriorament progres-
siu que afecta a l'edifici, a causa de
las filtracions de l'aigua de la pluja i
de terra; aquestes filtracions estan
desintegrant les pintures interiors
de l'Església de Vistabella. Primer de
tot es procedirà a tallar les entrades

d'aigua, impermeabilitzant sostres i
arrancades de murs. Després es ne-
tejaran i eixugaran les taques del
sostre a més del revestiment dels
sòcols.

El que sí que s'ha descartat és el
retornar les pintures al seu estat

original i s'aplicaran en canvi
barnissos per fixar-les i reduir
en el possible el seu estat
pulveritzat. També s'assegu-
rarà l'estabilitat del cos del
campanar i agulla, recupe-
rant les filtracions de llum
originals, substituint els mal-
mesos alabastres de les fi-
nestres, per vitralls, en la
majoria dels casos.

L'Església de Vistabella es
vau inaugurar l'any 1923. Pocs
anys després de ser inaugu-
rada, una ventada va fer
caure el campanar. La seva
reparació va ser dirigida pel
mateix Jujol. La guerra del 36
també va fer estralls a
l'Església de Vistabella i les
pintures que actualment es
poden veure a l'altar, van ser
realitzades el 1975, per Tecla Jujol,
filla de l'arquitecte. Des de fa uns
anys moltes persones van a Vista-
bella per admirar aquesta joia de
l'arquitectura modernista.

■ Joan Boronat

TORTOSA.- A Ullde-
cona el dia 13 de maig
Marta Mofuman Edu
Nchama ha rebut de
mans del Sr. Bisbe de
Tortosa l'Hàbit de les
Monges Agustines
contemplatives.

Al mes vinent espe-
ren augmentar la
seva Comunitat amb
dues noves Postu-
lants, procedents
també de la Guinea
Equatorial.

Les Monges Agusti-
nes enviaren a la re-
vista «Sol de Fàtima»
una carta, exposant
la manca de vocacio-
ns que patia la seva
Comunitat.

Quatre anys després,
aquesta publicació va
arribar a mans del
Rector de la Catedral
d'Ebebiyín, Pare Ma-
riano Edu Nchama.

El dia 13 de maig, fes-
tivitats de la Mare de
Déu de Fàtima, Pa-
trona d'Ebebiyín, la
seva germana Marta
ha entrat al Noviciat.

■ J.B.B.

FETS Y CRITERIS

Any Europeu de la gent gran

La Comunitat Europea ha declarat el 1993 com a «Any Europeu de la gent gran i de les relacions entre les generacions». Amb aquest motiu exposo unes senzilles reflexions de caire humà i cristià.

Als països industrialitzats la vida s'ha allargat, en pocs anys, d'una manera notable. A Espanya l'esperança de vida és, actualment, 73 anys per als homes i de 80 per a les dones. L'envelliment global de la població és molt fort perquè a la perllongació de l'esperança de vida s'hi afegeix la precipitada baixa de la fecunditat. Espanya és el segon país del món amb l'índex de fecunditat més baix: 1,3 fills per dona, després d'Itàlia, amb 1,29.

Aquestes dades estadístiques descarten el relleu generacional, ja que per assegurar-lo hauríem de tenir un índex de fecunditat de 2,1 fills per dona.

Els problemes que més preocupen les persones grans, segons una enquesta feta a Espanya, són l'economia, la salut, la soledat i el refús familiar. A casa nostra més del 15% viuen sols, i aquest percentatge té tendència a augmentar. A Dinamarca i a l'ex-República Federal Alemanya arriba a un 44%.

L'aïllament en què viuen molts ancians unes vegades és volgut i d'altres obligat. Va augmentant entre la gent gran la idea que la solució als seus problemes està en mans de l'administració del govern.

Càritas fa una gran aportació a les persones grans més necessitades, per mitjà d'ajudes a domicili, de centres de convivència de dia, de residències o llars de jubilats i, de manera particular, amb la promoció del voluntariat.

La tasca més important consisteix en la conscienciació social per fer entendre que les persones grans han de ser considerades com un col·lectiu amb drets i deures, amb un espai de llibertat, d'activitat, d'iniciativa i de responsabilitat. Juntament amb aquest formar la consciència de la societat Càritas remarca els grans valors de la vellesa: l'experiència, el seny, la maduresa humana i l'esforç per transformar la mentalitat dominant avui, de l'utilitarisme econòmic, en una actitud de major respecte i estima a les persones.

Les persones grans són una nova realitat en la societat actual. Cal un gran esforç de solidaritat des de les institucions públiques i privades, des de l'Estat i des de l'Església.

És amb raó que es parla d'un «dinamisme d'humanització creixent» fruit de moltes col·laboracions i també de les mateixes persones grans. Moviments com «Vida Creixent» donen un bon impuls a aquesta tasca educativa i fan prendre consciència que les persones grans han de ser els primers responsables i els protagonistes per superar la soledat i l'aïllament, tot treballant positivament per a la integració intergeneracional.

Les persones grans no han de mirar el passat amb nostàlgia, sinó que han d'irradiar al seu entorn equilibri, seny, alegria i pau.

■ † Ramon Torrella i Cascante
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Ampliació de la residència per a capellans ancians

El bisbe de la diòcesi de Tortosa, Mons. Lluís Martínez Sistach, beneeix els solars de la nova residència sacerdotal

TORTOSA.- Recentment, Monsenyor Lluís Martínez i Sistach, beneí els solars on s'edificarà l'ampliació de la Residència diocesana d'ancians Sant Miquel, organisme regentat per religioses de la Consolació.

Val a dir, però, que no es tracta d'un edifici independent de la resta. Arquitectònicament i funcionalment es concep com una ampliació de la Residència-Asil de sempre. Així es redueixen costos i es simplifiquen el manteniment i funcionament.

El projecte de l'arquitecte Josep Bestraten, contempla la construcció de 11 habitacions —amb despatx i cambra— així com capella, menjador, garatge i rebedor, entre d'altres serveis. Serà una prolongació de la nau ja existent —menjador comunitari—, orientada a l'est i amb tres plantes.

En la primera fase el cost orientatiu és de 34 milions, dels quals 18.510.176 pessetes

ja els han donat els propis preveres dioce-
sans —i segons informa la Comissió— hi ha
més promeses bé sigui com a préstec o a
fons perdut. Allí pensen retirar-s'hi els sa-
cerdots en cas de convalescència, malaltia i
sobre tot vellesa. La resposta, com es veu ha
estat generosa i encara resta oberta a noves
aportacions, com per exemple el 5 per cent
dels ingressos bruts de cada Parròquia. La
inauguració està prevista per dintre d'un
any.

En beneir els solars, segons el nou ritual
d'erecció d'edificis, el bisbe agraï al cente-
nar de capellans presents i altres
col·laboradors la seva generositat.

Amb realisme pastoral i econòmic, pensa,
fer-se una cosa semblant a l'Asil de Vinaròs,
encara que tindria menys envergadura.

■ J. Blanc i Bahima

—Vostè és amic de mossèn Manuel Valls, el nostre director, des de fa molts anys. ¿Com va començar la seva amistat?

El doctor Dianich mostra un somriure complaent i respon: —Quan estudiava a Roma mossèn Manuel venia cada any a ajudar-me durant les vacances d'estiu. Jo era rector a Caprona, un poblet prop de Pisa, fins fa quatre mesos. Ens presentà un amic comú, un sacerdot peruà que venia molt per la parròquia on treballava. D'aquesta manera arribà a ser amic meu i de la comunitat. Els feligresos deien que parlava l'italià com el Papa. —Iriu—. No sé per què, potser era pel seu accent estranger o pel seu estil... Ara ens veiem cada any. Ell ve a Itàlia o jo vinc aquí.

La teologia italiana

—Ara, si li sembla, podem entrar en preguntes referents a la teologia. ¿De quina manera valora la situació dels teòlegs del seu país?

—Si es tracta de fer un judici al valor de la producció teològica, diria que el moment actual no és nou. Tant a Itàlia com en general a tota l'Església no es viu una bona situació de creativitat i de veritats teològiques, com havia estat abans i després del Concili Vaticà II. Un aspecte positiu d'Itàlia és que ara les facultats de Teologia no estan solament concentrades a Roma. La veritat, és que les facultats romanes no són italianes pràcticament. Els professors i els estudiants vénen de diferents països i no es troba cap característica italiana.

Des de fa poc trobem facultats de Teologia en cinc ciutats italianes, com Milà o Bolònia, i aviat n'hi haurà una altra a Florència. Les dificultats per descentralitzar-les són, sobretot, d'indole econòmica, aquesta és la raó per la qual hi ha pocs laics en el professorat, ja que un professor sacerdot o religiós està pagat per la seva diòcesi. Un laic o laica cal que rebi un sou normal. Aquestes facultats estan subvencionades per l'Església diocesana o regional i reben una petita aportació de la Conferència Nacional de Bisbes italians... Sempre resulta poc ja que les despeses d'una facultat són enormes, només cal pensar en el que es necessita per mantenir la biblioteca.

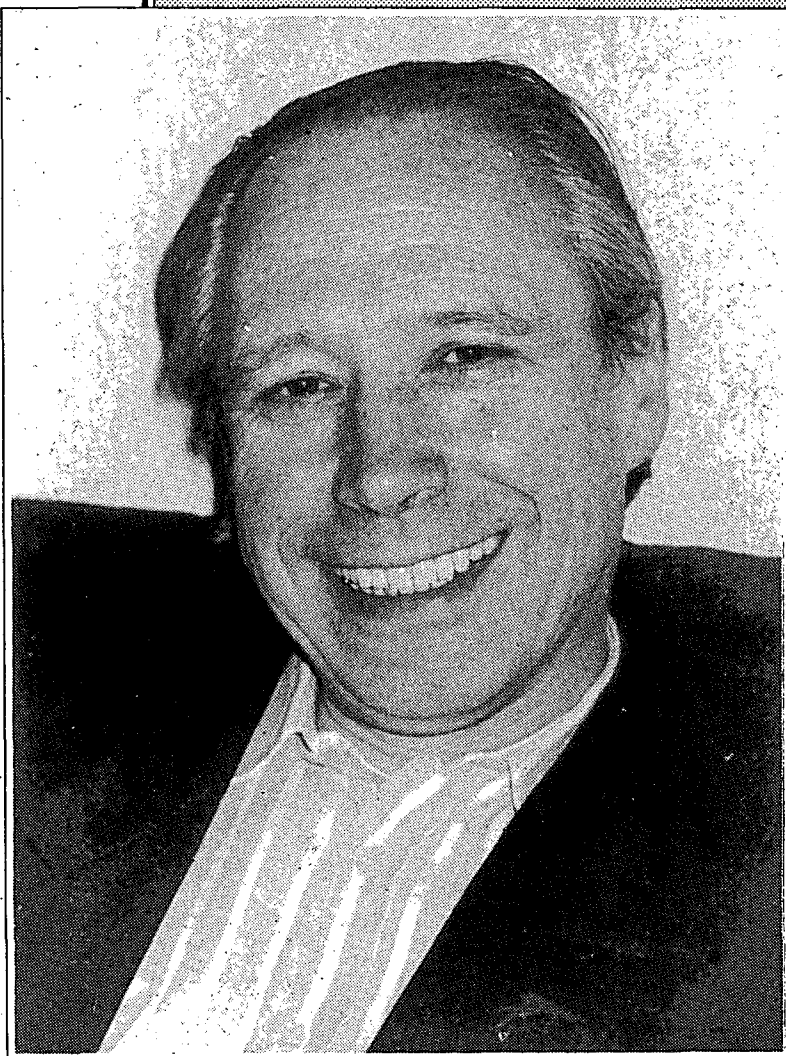
—¿Quines característiques té la teologia italiana actual?

—Crec que aquestes no es podrien definir dins el camp dels objectius de la teologia, sinó conforme al seu estil. Si la comparem amb la tradició alemanya, que és absolutament acadèmica, i que els seus professionals no tenen cap altra ocupació en l'Església fora de la investigació científica i l'ensenyament, la nostra teologia està més compromesa amb l'activitat pastoral. Jo vaig ser rector durant vint-i-sis anys. Vaig poder realitzar les meves investigacions dividint el temps en dos: estudiava a la tarda, i al matí m'enriquia directament de la vida, de les meves activitats i serveis com a sacerdot. De la necessitat de compaginar les dues ocupacions prové l'interès a Itàlia per les qüestions pastorals, sense negar la influència de la tradició alemanya. Tenim molta sort.

La poca sensibilitat social de la teologia europea

—Actualment es pot contraposar la teologia europea a les teologies no oc-

Entrevista amb el doctor Severino Dianich, president de l'Associació de Teòlegs Italians

El Dr. Dianich té moltes esperances en el Concili Provincial

«Adaptar els models civils a l'Església, mai no ha estat una bona operació»

El doctor Severino Dianich és professor del Studio Teologico Fiorentino (Itàlia) i president de l'Associació de Teòlegs Italians (que agrupa tres-cents professionals nacionals). El seu camp d'investigació és l'eclesiologia, de la qual ha après a comprendre i estimar més l'Església, i mirar-la amb un cert sentit de l'humor. Persona responsable, oberta i prudent considera que el Concili Provincial de la Tarraconesa és un avenç concret de la col·legialitat i recorda que en els primers segles del cristianisme aquestes formes de concili van tenir molta importància.

Aprofitant la seva vinguda a Barcelona, vam quedar per fer-li una entrevista que va discórrer entre raonaments teològics i bones dosis de cordialitat.

dentals. *¿Aquesta contraposició ajuda l'enriquiment mutu?*

—Bé, bé... —*respon pensatiu*— Penso que la teologia europea juga a la defensa davant una certa agressivitat de les teologies no europees... És un enfrontament amigable. Als europeus se'ns acusa de ser purament teòrics, de no introduir una certa sensibilitat vers els problemes socials, econòmics i polítics. I d'haver exercit el colonialisme enfront de les cultures d'altres països...

Reconec que les teologies europees o tenen respostes fortes. Tenim un cert complex de culpabilitat davant els altres continents. I no podem negar la raó de les acusacions, perquè son veritat i també formen part de tota la nostra història. I sumem a aquesta realitat l'escassetat de creativitat es comprenen moltes coses.

És cert que la nova teologia d'avui és la teologia de l'alliberament, que es unifica en la teologia africana, indiana, feminista, de recerca de relació amb altres religions, etc. A Europa un reflex d'aquesta situació, per exemple, és Hans Küng, que ha dedicat les seves investigacions a la relació del cristianisme amb les altres religions.

Encara vull afegir que cada teologia ha de ser coherent amb les seves tradicions. Me'n recordo d'una vegada, quan estava presentant una obra, algú em va comentar que no havia tractat de manera suficient uns aspectes de la teologia oriental en el meu subjecte d'investigació. I li vaig contestar: jo sóc un pobre teòleg occidental i segueixo la tradició occidental. Perquè la fecunditat de pensament prové de la capacitat de comunicació, no de la unificació de totes les coses.

—*¿Aleshores, per vostè, quin paper ha de jugar la teologia europea?*

—En aquesta època de postmodernitat, la teologia ha de dir alguna cosa, pot semblar estrany i fins i tot paradoxal, però pot ser la defensora de la raó. Un científic que investiga antropologia cultural i matemàtiques, un professor de la universitat de Torí molt interessant, em deia: Si busquem un espai on es pot pensar lliurement desemboquem en la teologia. Jo li vaig contestar: tu no saps que tenim el Papa i el magisteri! I em va respondre: petita cosa... —*Dianich no pot evitar riure amb ganes. Després s'engeix:* És curiosa aquesta impressió en un ambient científic. Podria ser que en aquests moments de decadència de la teologia se senti la necessitat d'exercir-la. Seria una llàstima que la teologia occidental abandonés la seva línia de tradició.

Magisteri i teologia

—*¿De quina manera influeix el magisteri en la teologia i viceversa?*

—En els temps breus, entesos en un sentit directe immediat, no de mesura, el magisteri influeix en la teologia i en els temps llargs, la teologia influeix en el magisteri. Prenem com a exemple el Concili Vaticà II. En els temps llargs de la nova teologia i les postures teològiques dels anys 30, foren molt controlats el magisteri. Finalment, el Concili fou terminat per elles. En temps breus, el teòleg té dues raons per ser influent: investigar dins la comunitat cristiana, no lamentar per qüestió d'obediència i au-

toritat, sinó perquè un teòleg no pot separar-se del poble de Déu, entès en el sentit ple. I és per això que la direcció del magisteri és important.

D'altra banda, i amb una característica menys noble, hi ha una censura prèvia o autocensura, que fa que un teòleg renunciï a algunes investigacions o que es quedi en un espai molt tranquil... —*El doctor Dianich se subjecta el mentó amb la mà i entrecreua les cames*—. Crec que la influència del magisteri és molta i això comporta un perill. Perquè si bé, d'una banda, aquesta relació és necessària, per una altra, la investigació més interessant es queda un xic al marge, excepte en els casos de teòlegs que tenen una inclinació natural al contrast.

Aquests teòlegs constitueixen per a l'Església un perill i ensems un avenç: aconseguen que la teologia no es quedi en un espai repetitiu, amb propostes ja elaborades. No continuar avançant seria una pèrdua.

Secularització i democràcia

—*¿Quin creu que és el futur de l'Església en una societat secularitzada?*

—Per als historiadors és molt difícil interpretar el passat i el futur. L'Església es troba amb els problemes específics d'una societat pluralista, democràtica i liberal. Em pregunto: ¿Què representen els avenços de l'Evangeli i les publicacions cristianes en una comunitat, on totes les idees tenen el mateix dret de ser proposades i pot determinar la línia a seguir?

Crec que l'Església ha d'alliberar-se de l'antiga consciència de ser la força hegemònica, en el sentit ideal i ètic, de la col·lectivitat. Si ho aconsegueix, arribarà molt lluny. En canvi, —*afirma amb un to de rotunditat en la veu*— si es queda en una postura de lament per l'evolució de les circumstàncies, li serà molt difícil trobar un espai en el qual predicar la fe.

—*¿Considera possible que l'Església apliqui mètodes democràtics en el seu interior?*

—Aquesta és una qüestió ambigua... No seria legítim apropar aquestes dues qüestions com si fossin del mateix nivell. En general, quan la història l'Església ha adaptat els models civils, no ha estat mai una bona operació. Una Església monàrquica, perquè l'Estat era monàrquic. ¡No! L'Església pot aconseguir en el seu interior les fórmules necessàries per a la seva configuració.

L'estructura de l'Església és carismàtica per excel·lència. En la societat democràtica, ser ciutadà és l'única determinació que atorga tots els drets per parlar i oferir propostes a la societat. En canvi, a l'Església, és ser carismàtic. Els carismes són diversos, però en la seva base hi ha el principi d'igualtat de tots ells, ja que és a partir d'aquesta correspondència que es desenvolupen les actituds i les potencialitats específiques de cada carisma. El principi majoritari no pot ser com en la societat civil.

—*Però és veritat que en aquests moments hi ha un debat intern sobre els límits de l'autoritat en l'Església.*

—És cert, aquesta és una qüestió oberta. S'ha de delimitar quan l'autoritat, per la força del seu específic carisma, ha de decidir i on no es necessari que ho faci, ja que trobem uns altres carismes més adequats.

La situació actual no ha clarificat gaire aquesta diferència. Ara com ara, ningú de l'Església gosaria dir que l'autoritat no té límits. Però el que passa, és que en el moment de definir la frontera ningú no gosa assenyalar-la i ningú no vol que se li retalli res... La situació mostra un cert gruix psicològic...

El feminisme i el Concili Provincial

—*Entrant en el tema de la teologia feminista, ¿considera que la seva aportació està ajudant a noves preses de posició pel que fa a la dona dins l'Església?*

—*Arruga el front en respondre la pregunta:* Jo considero distinta la situació en els països llatins i en els països anglosaxons. El problema de la dona en els Estats Units, Països Baixos i Alemanya és

conat i en totes les altres tasques de responsabilitat. Hi ha una gran varietat de camps d'acció, que mereixen un compromís i en el quals la dona hauria de ser més present.

—*És inevitable que la darrera pregunta es refereixi al Concili Provincial Tarraconense. ¿Quin és l'aspecte més significatiu per vostè d'aquest esdeveniment?*

—Ja sabeu que aquesta iniciativa és una mica peculiar dins de l'Església, encara que en els primers segles del cristianisme era més freqüent i important. Estic convençut que aquest tipus d'estructura anirà guanyant terreny a les Conferències Episcopals i als Concilis Eumènics. Almenys fins a cert punt. Ja que l'únic avenç concret de la col·legialitat es donarà en el Concili Provincial; prenent el concepte de provincial en un sentit més ampli, com Província Eclesiàstica o Concili Nacional i Continental.

Considera que la teologia europea ha de ser fidel a la tradició i, al mateix temps, buscar nous camins d'anàlisi

enormement fort i dramàtic. És un fenomen que no trobem en els països llatins fins ara, són situacions culturals i espirituals separades. Per als països anglosaxons la teologia feminista representa una gran força de contraposició. En l'àrea mediterrània no crec que es donés una situació similar.

Parlant pròpiament d'aquest tipus de teologia diria que ha fet unes aportacions positives, sens dubte, però l'apassionament manifest ha jugat un paper negatiu. És cert que la qüestió de la dona en l'Església no consisteix únicament a accedir al ministeri ordenat. Aquest seria el punt més difícil, el més teològicament difícil, —*diu pausadament, donant-li un major èmfasi*— i tanmateix trobem molts altres temes que haurien de progressar molt més ràpidament, com per exemple en l'ordenació al dia-

Per ara, Roma ha reduït la pràctica d'aquest tipus de concilis i promou les pràctiques de les reunions dels Sinodes Episcopals. Estic pensant en el d'Àfrica, per exemple. Però en el futur, la pràctica dels Concilis Particulars guanyarà en transcendència.

—*Mentre ens acomiadem, comentem dues obres seves que han estat traduïdes al castellà: "Iglesia en misión" i "Iglesia extrovertida"*

—Ah! I pot afegir «m'agrada molt Catalunya»... —*Es posa a riure. Davant la meua mirada de sorpresa s'apressa a afegir:* No, no he escrit aquest llibre, però ho podria fer... —*I amb un ampli somriure es va allunyant pels carrers de Barcelona i se submergeix en el bullici de la ciutat.*

■ Núria Oriol i Palarea

La policia francesa va poder alliberar sans i estalvis els nens i la professora retinguts en una guarderia parisenca.

Juan Carlos Wasmosy, president electe del Paraguai, fa el signe de victòria després de votar.

Cascos blaus espanyols observen des d'un pujol la ciutat de Mostar (Bòsnia) on duen a terme la seva activitat humanitària.

11, dimarts

Brussel·les: la crisi dels Balcans

La Comunitat Europea no autoritzarà cap operació militar als Balcans fins a veure els efectes de la nova política de Slobodan Milosèvic, president de la nova Iugoslàvia, que ha disposat el bloqueig dels serbis de Bòsnia. Sembla (ara tot és dubtós als Balcans), que el govern de Belgrad ha negat l'entrada al seu territori a Karadzic, el líder dels serbis bosnians.... Mentrestant, els *cascos blaus* han entrat a Zepa, enclau musulmà, on esperaven trobar una ciutat amb milers de bosnians aterits i afamats, i han trobat una ciutat destruïda, deserta, fantasmal, amb cinquanta persones esporuguides... Zepa era un enclavament musulmà amb 6.000 habitants que, durant les hostilitats van arribar a 30.000 a causa del refugiats de les zones veïnes.

Managua: les eleccions presidencials al Paraguai

Segons els primers resultats de l'escrutini de les eleccions al Paraguai, el candidat oficialista Juan Carlos Wasmosy ha estat elegit president del Paraguai. Però els altres candidats també es proclamen vencedors, i caldrà esperar les dades definitives per conèixer la realitat, encara que els opositoristes proclamen que hi ha hagut frau electoral...

París: els problemes del govern Balladur

El programa de redreçament econòmic anunciat llargament durant la campanya electoral va ser revelat ahir. Balladur, preparant el terreny amb unes esfereïdores xifres dels comptes de l'Estat, va demanar als francesos que acceptin com a «sacrifici» el necessari augment dels impostos, ja que l'economia francesa es troba en dificultatíssimes circumstàncies, i cal l'esforç de tots per arribar a una «recuperació duradora».

12, dimecres

Roma: els «incorruptibles», corruptes

També pels del Partit Democràtic d'Esquerra (PDS) ha arribat l'hora de demostrar que no estaven tan «nets» com se suposava i proclamaven. També han estat engolits per l'espiral de la corrupció. Fins ara només es coneixen petits escàndols municipals. Però després de les confessions d'un empresari llombard, els homes d'Ochetto s'han vist implicats en el repartiment de comissions il·legals —junt amb socialistes i demo-cristians— a nivell estatal, relacionades amb els Ferrocarrils de l'Estat...

Nova York: el guirigall balcànic

Els combats a la zona de Mostar on lluiten musulmans i croats bosnians, ha molestat l'ONU, que ha cridat l'atenció de Zagreb exigint que aturi l'ofensiva dels seus protegits bosnians, els quals també es dediquen a la neteja ètnica, segons informacions arribades al Consell de Seguretat. Per altra banda, les N.U. han acusat un grup de «soldats serbis borratxos» d'impedir l'arribada de personal i ajut humanitari a l'enclavament musulmà de Zepa, on sembla que després de l'ocupació pels *cascos blaus* retornen lentament molts dels que havien fugit a les muntanyes...

Moscou: la difícil lluita del president Ieltsin

El president Borís Ieltsin ha començat a aplicar lentament i amb prudència algunes de les mesures «decisives» anunciades els últims dies. Amb la finalitat d'enterrar la Constitució del temps soviètic, Ieltsin va reunir al Kremlin una comissió de treball formada bàsicament per representants locals, per acabar d'elaborar el projecte de la nova Constitució.

13, dijous

Moscou: convocada una Assemblea constituent pel 5 de juny vinent

La lluita per a una nova Constitució a Rússia va entrar ahir en una nova fase, la decisiva, amb la convocatòria feta pel president Borís Ieltsin per al dia 5 de juny a Moscou, d'una Assemblea constituent que examini i enllesteixi el projecte de llei fonamental de tipus presidencialista. El del Parlament, però, per boca del seu president Khasbulatov ha qualificat la convocatòria de «maniobra» del cap de l'Estat, i que és de «dubtosa legalitat».

Belgrad: els serbis bosnians diuen «no»

El líder dels serbis de Bòsnia, Radovan Karadzic ha desafiat per segona vegada el seu protector, el president de la nova Iugoslàvia, Slobodan Milosèvic, negant-se a assistir a la reunió del «macroparlament» convocada per demà divendres. També va negar-se a desconvocar el referèndum sobre el pla de pau Vance-Owen.

Roma: més implicacions a la corrupció i finançament il·legal

Ha estat arrestat Franco Nobile, president de l'Institut per a la Reconstrucció Industrial (IRI) (considerat el grup estatal més important d'Itàlia) acusat de corrupció i finançament il·legal de partits polítics. L'IRI no es veurà perjudicat per aquesta detenció del seu cap, ja que és per actuacions anteriors a la seva incorporació al holding. També s'espera d'un moment a l'altre la decisió del Senat d'aixecar la immunitat parlamentària de Giulio Andreotti, que ell mateix ha demanat per demostrar davant els tribunals la seva innocència.

14, divendres

Roma: el Senat favorable al processament d'Andreotti

El Senat italià, després d'una moguda sessió va aprovar aixecar la immunitat parlamentària al senador vitalici Giulio Andreotti per tal que pugui ser processat pel suposat delictes de relacions amb la Màfia siciliana. El primer que va donar el seu vot favorable a la resolució va ser el mateix Giulio Andreotti.

Moscou: el Parlament rus, contrari a la nova Constitució

El Soviet de les Repúbliques, la Cambra Alta del Parlament rus, va decidir una proposta del diputat ultraconservador (comunista a ultrança) Wladimir Isàkov presentar al Tribunal Constitucional un recurs contra el «procediment» utilitzat pel president Ieltsin per concloure l'elaboració de la nova Constitució russa. Tota l'oposició a Ieltsin es mou desficiosament per obstaculitzar l'aprovació de la Constitució. El vicepresident Aleksandr Rutskoi, enemic polític de Ieltsin, ha manifestat que aquest és «pitjor que Pinochet»...

Zagreb: la inacabable crisi dels Balcans

Els *cascos blaus* espanyols han tornat a entrar a Mostar d'on s'havien retirat per la virulència dels combats, ocupant novament les posicions que van haver d'abandonar. Les NU suspengueren el pont aeri destinat a evacuar ferits i refugiats de l'enclavament musulmà de Zepa a causa dels atacs serbis... Mentre a Belgrad s'ha reunit el «Parlament» panserbi sense la presència dels diputats de Bòsnia i de Krajina. Segons Karadzic el no guanyarà el referèndum, i que una hipotètica victòria del sí no farà que la comunitat internacional aixequi les sancions a la nova Iugoslàvia.

BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA

> L'economia de la República Txeca, ha experimentat un creixement sensible, si bé el ritme és més lent del que s'havia previst, després de la pacífica separació d'Eslovàquia.

> El comitè tècnic de la Conferència Balenera Internacional, reunit a Kyoto, va acordar sotmetre a votació del ple una proposta que prohibeix la caça de balenes a gairebé tot l'oceà Antàrtic durant 50 anys... Els ecologistes satisfets, i molt més les balenes....

> Els croats i els musulmans de Mostar han arribat a l'acord d'una nova treva que preveu el retorn de totes les forces a les casernes i l'alliberament dels presoners de guerra. Un grup de «cascos blaus» espanyols controlaran aquest alto-el-foc.

> El secretari de Defensa dels Estats Units, Les Aspin, va proclamar ahir «el final de l'era de la guerra de les galàxies», que tanta tensió havia provocat fa uns anys entre les dues grans potències mundials.

El rei Joan Carles conversa amb el rector de la Universitat de Friburg de la qual ha estat nomenat doctor «honoris causa».

Una dona musulmana amb els seus fills fugint de la ciutat de Turbe (Bòsnia) a la recerca de refugi segur...

Una nena refugiada a Travnik (Bòsnia) mira tristament des d'una finestra...

15, dissabte

Belgrad: avui i demà, referèndum dels serbis de Bòsnia

Mentre l'Assemblea pansèrbia, tot i el boicot dels serbis radicals liderats per Vojislav Seselj es retiraren com a protesta per l'absència dels serbis bosnians, declarava que el pla presentat per Vance i Owen és l'única solució per posar fi a la guerra, a la Bòsnia dominada pels serbis es donaven els últims tocs a la preparació del referèndum que avui i demà se celebrarà per saber si el poble aprova el pla de pau... Es dubta, amb raó, que el referèndum pugui dur-se a terme amb les garanties pertinents, ja que els 900.000 serbis amb dret a vot aniran a votar sobre un cens electoral elaborat fa tres anys i les vicissituds de la guerra forçosament l'han alterat. Tot fa suposar que el resultat serà negatiu. I si fos positiu, el mateix Karadzic ha dit més o menys que no serviria de res...

Moscou: la reunió de presidents de la CEI

En la reunió dels presidents de la Comunitat d'Estats Independents (CEI), celebrada a la capital russa, van acordar una unió econòmica a la carta, després de constatar les dificultats sorgides després de la desaparició de l'URSS. Ieltsin, en el seu discurs, va dir que «el passat imperialista (de Rússia) pertany a la història» i també va dir que «el seu país està a favor de l'aproximació, però no per la força»...

Roma: atemptat amb cotxe bomba

Un atemptat amb cotxe bomba al barri residencial de Parioli, de Roma, ha causat quinze ferits, alguns greus. Sembla que el mòbil de l'atemptat era un conegut presentador del Canal 5 de la televisió italiana, el qual s'havia distingit per les seves campanyes contra la Màfia.

16, diumenge

Pale (Bòsnia): el referèndum

Ahir i avui els serbis bosnians acudeixen a les urnes per dir si accepten o no el pla de pau Vance-Owen. El líder serbi Karadzic creu que el no s'imposarà —només faltaria!— i ja demana la formulació d'un nou pla de pau pel qual vol demanar el padrinatge del que fou president de l'URSS, Mikhaïl Gorbtxov... Mentrestant els serbis no perden temps i continuen consolidant les posicions conquerides.

Roma: la policia tem nous atemptats

La policia italiana no té en aquests moments cap pista clara sobre els atemptats que s'han produït els darrers dies a Roma, i tem que es produeixi una escalada de terrorisme arreu del país. El president de la República, Scalfaro ha fet una crida demanant als italians que facin pinya en la lluita contra la Màfia...

Phnom Penh (Cambodja): una pau més que difícil

El secretari general de les Nacions Unides, Butros Gali, ha ordenat l'evacuació de les famílies del personal de l'ONU que treballa a Cambodja en missió de pau, ja que es tem una ofensiva dels khmers rojos per sabotejar els comicis organitzats pels vinents 23 i 28 de maig. Els khmers s'oposen a la celebració d'eleccions generals que, segons el pla, seran supervisades per 950 observadors internacionals... dels quals ja n'han mort 14 a causa d'emboscades de la guerrilla revolucionària.

17, dilluns

Pale (Bòsnia): el resultat del «referèndum»

No cal pensar gaire quin és el resultat definitiu del «referèndum» convocat pel «Parlament» dels serbis bosnians. Després de les votacions, Karadzic s'ha apressat a manifestar que exigeix una solució que reconegui la «República Sèrbia de Bòsnia», i que ja no negociaran més com a serbis de Bòsnia, sinó com Estat. Tots els fronts de guerra s'han reactivat i, ara, ja no se sap on és el front de guerra perquè tot el territori bosnià és el front... Per altra banda, Rússia, segons el seu ministre d'A.E., Kozirev, enviarà els seus cascos blaus per vigilar la frontera serbo-bosniana. L'actitud de Rússia és a favor de què sigui aplicat el pla de pau de Vance i Owen.

Copenhaguen: demà, referèndum sobre la Unió Europea

Els carrers de Copenhaguen i de totes les ciutats daneses s'han omplert aquests dies de propaganda tant pel «ja» (sí), com pel «no» (no), sense arribar a desfullar la margarida, guardant fins el darrer moment l'aïllament de la incògnita. Si el primer referèndum va ser negatiu per mínima diferència, és possible que el segon referèndum també sigui mínimament positiu. De totes maneres els referèndums danès i francès, demostren que el ciutadà no veu clar el futur d'una unitat europea. I, el que és pitjor, demostren que no hi ha entusiasme ni pel «sí» ni pel «no»...

Jerusalem: violència i més violència

Ininterrompudament se succeeixen les violències a la franja de Gaza. En la primera acció conjunta d'Al-Fatah i el grup integrista Hamas, varen assassinar quatre homes, dos palestins i dos israelians quan tractaven comercialment en un magatzem palestí. Però també a la franja de Gaza els israelians dispararen en un camp de refugiats i mataren un nen palestí de divuit mesos i un altre de dotze anys...

Dinamarca

La gran diferència de les campanyes entre els països nòrdics i els del sud d'Europa és que el carrer no té tanta importància. No hi ha grans mitjans. Hi ha grans debats. A les cases, entre els amics, a la feina, a la televisió, a la ràdio, als diaris. Els arguments són discutits i rebutats una i altra vegada. A fons. A Dinamarca, els dies previs al segon referèndum sobre Maastricht, el Tractat de la Unió Europea es distribuïa pel carrer, la gent se'l llegia, i després argumentava.

Cert que els més entusiastes aprofitaven l'assolellada tarda del dia abans del referèndum per demanar el No o el Sí al carrer.

Unes majorets esperpèntiques, amb salsitxes alemanyes penjades del pit, mitges escoceses, dents de conill com les de John Major i un rotlle de paper higiènic amb les 12 estrelles posat al cap, ridiculitzaven la Comunitat. Uns metres més avall, el Moviment de Juny, líder del NO, encara venia les seves samarretes a les portes del Folketing, el Parlament Danès.

Els no demanaven l'aïllament de Dinamarca. Volen continuar junts, els 12. Però no volen anar més enllà, que totes les qüestions polítiques estiguin en mans d'una unió. Per això diuen NO a la Unió Europea.

Els polítics, com és lògic, trien escenaris diferents. El primer ministre danès, Paul Nyrup Rasmussen, reunia a la premsa internacional, com si ella fos també còmplice del vot dels seus conciutadans.

«Aquesta és la primera vegada en la història moderna, deia el primer ministre, que Europa té una oportunitat per crear les condicions per una seguretat. No solament per crear pau, sinó democràcia a tot el continent europeu».

Al carrer, entre els amics, algú encara recorda la sorpresa del referèndum de l'any passat. «Els meus amics i jo mateixa —deia una jove— ens creïem que l'any passat guanyaria el Sí. Ens vàrem entristir molt. Aquest any serà diferent».

■ Jordi Roigé i Solé

NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA

> El ministre d'Afers Estrangers israelià, Simon Peres, creu que aviat s'arribarà a un acord de principis amb els palestins. Tant de bo que tingui raó, i que aviat els acords de principi es tradueixin en efectius acords de pau...

> Florence Dreyfus, l'heroïna del segrestament d'una guarderia infantil parisenca rebra la Legió d'Honor, la preuada condecoració civil francesa, pel seu comportament davant el segrestador, donant mostres d'una serenitat i presència d'ànim envejable.

> Suleyman Demirel ha estat elegit nou president de la República de Turquia. El seu mandat és de set anys. En l'acte de presa de possessió, Demirel va declarar que l'objectiu del seu mandat és afermar la democràcia pluralista.

Vida Creixent

MOVIMENT CRISTIÀ

«La fe —llegeixo— no és un esdeveniment tancat en si mateix, sinó un procés de CREIXEMENT. Els batejats, al llarg de la seva vida, han de CRÉIXER en Crist».

(Joan Guiteras, a CATALUNYA CRISTIANA, n.º 708)

El cardenal Jubany, en la Trobada General de Montserrat

«L'Església necessita l'aportació de la gent gran en la seva pastoral»

Enguany, la nostra Trobada general als peus de la Mare de Déu, i Mestressa dels catalans, ha necessitat dues jornades —29 i 30 d'abril— per a poder-hi encabir el gran nombre de persones grans que volien ser-hi presents.

Són dues jornades més a afegir a les celebracions anteriorment, ací i arreu del país, i que són de les que deixen un solc profund en el cor i en la memòria de tots els qui n'hem pogut gaudir.

Hi han participat persones vingudes de ciutats i viles, pobles i llogarrets de tota la terra catalana. I, en aquesta ocasió, també provinents de Mallorca, ciutat. El primer dia, eren persones dels nostres grups, i altres simpatitzants, pertanyents a les diòcesis de Girona, Urgell, Lleida, Solsona, Tarragona, Tortosa i Vic. L'endemà, els de la diòcesi de Barcelona i el grup de Mallorca.

En un momentani i irreprimible impuls, alguns dels assistents es lamentaven dels inconvenients que fan molt difícil coincidir tots en un mateix dia, i celebrar junts un acte com aquest que ens cohesiona tan fortament i permet de fer més extensos els

La trobada va demostrar un cop més la vivacitat, l'entusiasme i la pietat amb què viu una part important de la gent gran de casa nostra.

contactes personals i els diàlegs fraternals i amistosos, amb els quals s'eixampla la visió que un pot tenir dels homes, dels pobles, les coses, etc...

No obstant, en el fons de cada un de nosaltres bategava el viu convenciment que, allò que no era possible físicament, s'acomplia místicament en la unió amb el cor de Maria i amb la fe en la promesa de

Crist, que es fa present arreu on dos o més es troben reunits en el seu nom.

Aquesta profunda convicció de trobar-nos tots plegats sota la mirada amorosa de Maria i el seu Fill Jesús, ens compensava sobradament d'aquella absència de contactes materials que trobàvem a faltar.

Tots els actes celebrats en el transcurs de les dues jornades, van evidenciar un cop

més la vivacitat, l'entusiasme i la pietat amb què viu una part important de la gent gran de casa nostra.

Així mateix ho palesava el nostre Cardenal Jubany, en la homilia que va pronunciar en la Eucaristia que va presidir el dia de la Trobada de la diòcesi barcelonina i els germans mallorquins.

En la seva homilia, el nostre Cardenal va afirmar que l'Església, en la seva pastoral, necessita l'aportació de la gent gran que encara es val per si mateixa. Perquè el seu coneixement profund i experimentat del cor humà, els fa uns experts en humanitat, i la fe que segueixen cultivant, i posant-la al dia, els capacita per ser uns fidels portadors d'amor: A Déu, als homes i dones del nostre temps, i a tota la universalitat de l'Església.

En el rostre fulgurant de cada un dels qui escoltaven atentament les paraules del senyor Cardenal, semblava poder llegir-s'hi aquesta rotunda afirmació: «Per mi, que no quedi, s'hi pot comptar!»

■ J.N.C.

L'esperit d'Amor...

Pau trobà a Efes uns deixebles que ni tan sols havien sentit dir que hi hagués Esperit Sant. (Fets 19,1-2).

¿Continua essent, l'Esperit Sant, un gran desconegut, encara avui...?

¿Sabem bé el que creiem quan en la professió de fe afirmem: *Crec en l'Esperit Sant*?

¿Què sabem de l'Esperit Sant, més enllà dels símbols i de les figures de la seva presència, el colom, el foc, l'alè, el vent, l'aigua...?

L'Esperit Sant, una de les tres persones divines de la Trinitat de Déu, és tan real com ho són el Pare i el Fill...

L'Esperit Sant se'ns fa present en l'obra de la santificació, és a dir, la d'apropar-nos Déu i a Déu... L'Esperit davallà sobre Maria Verge i del seu Si nasqué Jesús, el *Déu-amb-nosaltres*...

En l'Eucaristia demanem que l'Esperit davalli sobre el pa i el vi i esdevinguin el Cos i la Sang de Crist... i de nou és invocat després de la consagració perquè davalli sobre els fidels reunits i els doni la unitat i la pau...

L'Esperit Sant davalla sobre el penitent penedit i el reconcilia... restablint-lo a la vida divina, la vida de la gràcia deteriorada o perduda pel pecat...

I aquesta actuació de l'Esperit Sant és com la que un dia, per voler del Pare, donà vida a totes les coses i creà l'ésser humà...

Déu és Esperit, i els qui l'adoren ho han de fer inspirats per l'Esperit i conforme a la Veritat (Jo 4,24).

En el sagrament de la Confirmació, Pentecosta personal, se'ns enriqueix amb el do de l'Esperit...

Tots els batejats som temples vius i sants de l'Esperit...

L'Esperit Sant viu i obra en l'Església a fi de comunicar-li la santedat del Fill de Déu fet home... La vocació dels laics a la santedat, diu Joan Pau II en la *Christifideles laici*, implica que la vida segons l'Esperit s'expressi particularment en la seva inserció en les realitats temporals i en la seva participació en les activitats terrenes...

De les tres persones divines, l'Esperit Sant és aquella en qui més ens hauríem d'emmirallar les persones grans procurant ser portadores d'esperit d'amor, de saviesa, de veritat, d'unitat i de pau...

Veniu, Esperit Sant, renoveu-nos, rejuveniu els nostres cors perquè continuem estimant el nostre entorn i les persones que hi trobem...!

■ Lluís Antoni

Del llibre «Quan ens fem grans»

Un nou llibre del pare Sobreroca

Entre les novetats editorials aparegudes en la darrera Diada de Sant Jordi, destaquem el llibre «*Dominar el pas dels anys*», del qual és autor el nostre Consiliari, i que ha estat editat per *Scripta*, dins la Col·lecció MAIOR —per a viure una vellesa joiosa.

El llibre ha merescut ser prologat pel nostre bisbe auxiliar, Mons. Carrera Plana, el qual ens hi diu que li «*agradaria poder pensar en la vellesa com una platja de llibertat*». «*D'això en sap molt, especialment, l'autor...*». «*Us en podria dir moltes coses —del llibre— però només us en diré una: Llegiu-lo, i m'agraireu el consell.*»

DES DE TARRAGONA

Una invitació a la pregària

El sentit cristià que propugna el nostre moviment, no pretén de cap manera ser tan sols una etiqueta, sinó una convicció que impregni tot el nostre pensament, i doni ple sentit a la nostra actuació i a la nostra general convivència.

Considerem la pregària el camí més eficaç per a apropar-nos al nostre Creador, i Pare de tots. I

entenem que pregar ja constitueix de per si un acte de fe. I d'establir una connexió amb Déu, que no és un ésser llunyà, sinó l'Amic que tenim sempre a prop i que constantment ens acull i ens escolta.

De sempre, però avui potser més que mai, el món té tendència a donar culte a tot allò que signifiqui comoditat, plaer, ri-

quesa... Nosaltres que, com tothom, també hi estem exposats, intentem no caure en aquest parany, que paralitza tantes energies...

Amb aquesta finalitat, cada segon divendres de mes, a les 6 de la tarda, tenim «*Una Hora de pregària*», a la Capella de les Gnes. Teresianes, a la Rambla Nova, de Tarragona.

No sabem si a altres llocs també es fa. En tot cas, és una experiència que ens permetem suggerir. I una invitació adreçada a tots els nostres germans que militen en aquest moviment cristià de gent gran.

■ J. Riera Güell

Diàlegs des de la fe

A GAVÀ. Dijous, 27 de maig, a les 5. Parròquia de St. Pere.
A BADALONA. Divendres, 4 de juny, a les 5. Parròquia de St. Josep.

La pregària

Entre la narració de l'ascensió de Jesús al cel i la de l'esdeveniment de Pentecosta, els Fets dels Apòstols expliquen dues coses: la reunió de la pregària dels apòstols i els altres deixebles, amb Maria la Mare de Jesús, i els altres deixebles, i la incorporació de Maties al col·legi dels Dotze.

D'aquestes dues, la segona és habitualment menys destacada que la primera. Aquesta, en efecte, ha tingut sempre un valor exemplar per als cristians, inspirant-los d'imitar aquesta pregària de la primitiva comunitat en la preparació de la diada de Pentecosta. Ha estat sobretot la pietat popular, amb l'anomenada «novena de l'Esperit Sant», que ha subratllat aquesta actitud. Durant segles, en efecte, el desenvolupament litúrgic de l'atenció a l'Esperit Sant es feia en l'octava de Pentecosta; era el temps en què la cinquantena pasqual havia perdut en certa manera el seu caràcter unitari, i Pentecosta era considerada com una festa a part, més que no pas com la festa conclusiva: la Pasqua granada, com diem encara popularment, amb un gran sentit.

El col·legi dels Dotze

La incorporació de Maties al col·legi dels Dotze pot semblar més enigmàtica en aquest context. Quin és el seu significat?

«Cal incorporar al nostre grup —el dels Dotze— un d'aquests homes que ens acompanyaren durant tot el temps que Jesús, el Senyor, visqué amb nosaltres, des del dia del baptisme de Joan fins al dia que va ser endut cap al cel, perquè sigui amb nosaltres testimoni de la seva

L'elecció de Maties

■ Pere Tena

resurrecció». (Fets 1, 21-22). Aquestes paraules de Pere, després d'haver fet referència a Judes, es presenten com la primera decisió apostòlica que segueix l'ascensió de Jesús. Hom hi endevina una prioritat vinculada als dos esdeveniments: l'ascensió de Jesús i la vinguda de l'Esperit.

Jesús ha volgut que la seva presència i la seva missió fós realitzada pels Dotze i pels seus successors. Comentant l'Ascensió de Jesús, sant Lleó té aquella frase tan coneguda: «Allò que fou visible del nostre Redemptor, ha passat ara als sacraments». Heus aquí, doncs, els «homes-sacrament», els Apòstols, i primer de tot, com a llavor i com origen, els Dotze. Era important, per això, que fóssin Dotze. La seva missió era reunir el nou poble de Déu d'entre tots els pobles. La figura de les dotze tribus de Jacob, originant el poble d'Israel, tenia en els Dotze Apòstols el seu compliment en plenitud.

Aquí troba també l'explicació que l'elecció de Maties sigui feta abans de Pentecosta: són els Dotze com a tals que inauguren la predicació evangèlica. Els Fets ho fan notar, quan després de l'efusió de l'Esperit porten la predicació de Pere. Ell no està sol: «Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué...» (Fets 2, 14). És que l'Esperit empeny els Dotze a fer allò que, segons el final de Mateu, Jesús havia

dit als Onze (Mat 28, 16), destinat però al nombre complet dels Dotze. Per això «Maties completà el nombre del Dotze Apòstols» (Fets 1, 26).

Obra de Déu i dels homes

La descripció de l'elecció de Maties és una filigrana narrativa sobre el fet i la seva significació. Sant Joan Crisòstom, en una homilia que es llegeix el dia 14 de maig a la litúrgia de les hores, fa notar molt bé els diferents aspectes.

D'una banda, l'aspecte humà. Pere pren la iniciativa, però tots han de col·laborar-hi. «Permet que la multitud judiqui, i ensems honora els que s'escollien; així es desentén de l'enveja que hauria pogut sorgir. És que les decisions importants moltes vegades solen engendrar disgustos».

Per això Pere vol que siguin tots a escollir, sobre la base de les condicions que ell anuncia, i que són les necessàries. «Podia escollir personalment, però no ho fa, perquè no sembli que actua amb favoritisme». Les condicions, diuen clarament que s'espera del testimoniatge apostòlic: haver conviscut amb Jesús en el temps del seu ministeri, i ser testimoni de la resurrecció. Sobre aquesta base, hi ha dos candidats: Josep, l'anomenat Barsabàs o també Just, i Maties. Hom diria

que el primer és el que té més probabilitats.

Però l'elecció dels homes és només proposta. «L'elecció —continua comentant sant Joan Crisòstom— l'havia de fer el Senyor, no els altres». Per això pregunten: «Feu-nos veure quin escolliu». «No es creien dignes de fer ells, per si mateixos, l'elecció, i per això volen que els instrueixi un signe».

«Ho feren a sorts», diu la narració bíblica, «i sortí elegit Maties». Els Apòstols utilitzen un gest humà, gairebé banal, confiant en la gràcia de Déu. Tanmateix, deixar l'exercici d'un càrrec a les sorts era una pràctica ben testimoniada per als sacerdots del Temple de Jerusalem. En efecte, l'anunci de l'àngel a Zacaries es produeix en el lloc sant perquè a Zacaries li haviatocat per sorteig d'entrar-hi per oferir l'encens al Senyor (vegeu Lluc 1, 8-9).

L'elecció de Maties, en aquest moment entre l'Ascensió i Pentecosta, no sols ens ensenya la fidelitat dels Apòstols a la voluntat de Jesús —«en designà dotze» (Marc 3, 14)— sinó que ens il·lumina sobre el caràcter «apostòlic» de l'Església. A través dels segles, l'Església té en ella mateixa aquesta característica, i en tant que la té continua essent l'Església de Crist.

■ Pere Tena és sots-secretari de la Sagrada Congregació per al Culte Diví

Cicle litúrgic «A» — L'Ascensió del Senyor

LECTURES BÍBLIQUES

Lectura primera

Ac 1:1-11

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, ¿és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra».

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, ¿perquè usesteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Salm responsorial

42:2-3, 6-7, 8-9 (R.: 6)

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat. R.

Lectura segona

Ef 1: 17-23

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us

dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

Al·leluia

Mt 28:19,20

Aneu a convertir tots els pobles; jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.

Evangelí

Mt 28:16-20

Acaba l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions
(cicle dominical: A; ferial: I)

TEMPS DE PASQUA (salteri: setmana 3)

MAIG:

- 23. Diumenge. Solemnitat de l'Ascensió del Senyor: blanc.** Lectures: Ac 1:1-11 (Salm 46) / Ef 1:17-23 / Mt 28:16-20.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prevere (fundador).
Festes majors: Bovera, els Omells de Na Gaia i les Preses.
- 24. Dilluns de la setmana 7 de Pasqua: blanc.** Lectures: Ac 19:1-8 (Salm 67) / Jo 16:29-33.
CELEBRACIONS PARTICULARS: Dedicació de la basílica d'Assís; Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prevere (escriptor eclesiàstic); sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, màrtirs.
- 25. Dimarts de la setmana 7 de Pasqua: blanc.** Lectures: Ac 20:17-27 (Salm 67) / Jo 17:1-11a.
MEMÒRIES LLIURES: Sant Beda el Venerable, prevere i doctor de l'Església (blanc); sant Gregori VII, papa (abans monjo Hildebrand) (blanc); santa Maria-Magdalena de Pazzi, verge (carmelitana) (blanc).
CELEBRACIONS PARTICULARS: Sant Urbà I, papai màrtir; santa Magdalena-Sofia Barat, religiosa (fundadora de les del Sagrat Cor: SCJM); santa Vicenta-Maria López Vicuña, verge (fundadora de les religioses de Maria Immaculada).
Festes majors: Foradada.
- 26. Dimecres. Memòria de sant Felip Neri, prevere (fundador de la Congregació del Oratori: CO): blanc.** Lectures del dia: Ac 20:28-38 (Salm 67) / Jo 17:11b-19.
CELEBRACIONS PARTICULARS: Sant Zacaries, bisbe; sant Quadrat, màrtir (deixeble dels apòstols); sant Eleuteri, papa (grec) i màrtir.
- 27. Dijous de la setmana 7 de Pasqua: blanc.** Lectures: Ac 22:30, 23:6-11 (Salm 15) / Jo 17:20-26.
MEMÒRIA LLIURE: Sant Agustí de Canterbury, bisbe (blanc).
CELEBRACIONS PARTICULARS: Sant Juli, màrtir; sant Berenguer, monjo.
- 28. Divendres de la setmana 7 de Pasqua: blanc.** Lectures: Ac 25:13b-21 (Salm 102) / Jo 21:15-19.
Bisbat de Lleida: festa de la dedicació de la catedral (blanc).
CELEBRACIONS PARTICULARS: Sant Germà, bisbe (de París); sant Emili, màrtir; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, verge (de l'Equador).
- 29. Dissabte de la setmana 7 de Pasqua: blanc.** Lectures: Ac 28:16-20.30-31 (Salm 10) / Jo 21:20-25. Vespres de demà.
Bisbats d'Urgell i Solsona: memòria (Solsona: lliure) de sant Just, bisbe (d'Urgell) (blanc). - Bisbat de Tortosa: memòria lliure del beat Pere Sans, bisbe i màrtir (a la Xina, nat a Ascó, Ribera d'Ebre, dominic) (vermell).
CELEBRACIONS PARTICULARS: Beat Feliu de Nicòsia, religiós (caputxí); beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.

LA BÍBLIA A L'ABAST

Del temps de Jesús al temps de l'Església (Fets 1:1-11)

■ Josep M. Aragonès

El temps de Jesús

L'Ascensió de Jesús solem veure-la com la «marxa» definitiva del Senyor, que retorna al Pare. Els deixebles perden la seva companyia física: **I el perden de vista** (v. 9b). El més important, però, d'aquest misteri no és tant la «marxa» de Jesús com el fet que els deixebles prenen consciència que el Senyor és amb ells —en l'Església— d'una manera nova. De fet Jesús no marxa, abandonant els seus: és endut. Tres vegades sant Lluç fa servir aquesta expressió en la perícopa que llegim avui: **Fins al dia que fou endut al cel** (v. 2a); **s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué** (v. 9); **aquest Jesús, que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel** (v. 11b). El temps del Jesús històric arriba al seu terme. Lluç ens diu que la narració d'aquests fets —els fets de Jesús— ha estat objecte de la primera part del meu llibre (v. 1a), o sigui del que nosaltres coneixem com l'evangeli segons sant Lluç. Allí l'evangelista ens contava tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel (vv. 1b-2a). Va ser el temps de Jesús. Ell hi apareix com el gran i únic protagonista, destacat sobre el rerafons de l'acció salvadora del Pare. Jesús és el Fill de Déu, que el Pare envia al món perquè el salvi. Jesús ha fet el que el Pare li havia encomanat. El temps de la seva missió ha acabat. La resurrecció de Jesús inaugura els temps nous. Per això ara és endut al cel. El Fill torna al Pare i l'home entra per sempre a compartir la intimitat de Déu.

Els temps nous, però, no signifiquen forçosament la fi del món. Fer calendaris en aquest sentit ens portarà sempre al fracàs: **No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare** (v. 7). Els temps nous volen dir que s'ha esportellat definitivament la fortalesa de la mort i que el Regne de Déu s'obre pas en el món dels homes. Segueix, doncs, essent l'hora de l'acció salvadora, inaugurada i duta a terme per Jesús. Ara, però, Jesús es fa present en aquesta acció a través de la seva Església. I aquí és on apareix la necessitat del traspàs de poders, que no és un traspàs de «poder dominar», sinó el traspàs de «poder fer amb eficàcia» l'obra de Jesús al llarg dels segles.

El «curset» del Jesús ressuscitat

Sant Lluç afirma la continuïtat entre el Jesús d'abans de la mort amb el Jesús ressuscitat i amb el Jesús present en l'Església. Els deixebles n'havien de prendre plena consciència. De fet, en el procés de formació vivencial dels deixebles que Jesús porta a cap, hi ha dues «ascensions» del Mestre. Dues vegades els és arrabassat. I en ambdues vegades, Jesús és enlairat. Al final del «viatge» lucà de Jesús a Jerusalem, per ser-hi enlairat a la creu (Cf. 9:51) —ascensió— passió: el núvol negre de la mort se l'emporta d'entre els

deixebles—, i l'ascensió-resurrecció, definitiva. Al Calvari el perden de vista i la llosa sepulcral els aparta del Mestre d'una manera que ells cregueren definitiva. La resurrecció els el retornava. Els deixebles n'hagueren de fer l'experiència. I, sobretot, havien de prendre consciència plena de la missió que el Ressuscitat els havia de donar. Hi ha, doncs, un temps d'experiència profunda, de pedagogia activa. És el «curset» de quaranta dies: **Durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu** (v. 3). És el temps necessari per descobrir la dimensió de la nova realitat i la missió a la qual són cridats els deixebles (v. 2b). Destaquem alguns punts importants en la teologia de Lluç en aquest tema. Els «alumnes» són els integrants del grup dels Dotze: **Els apòstols que ell havia elegit** (v. 2b). A ells els confia la seva missió, que no és altra que la de ser testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra (v. 8). Tot això es farà en virtut de l'Esperit Sant (v. 2), en el qual seran batejats (v. 5), i que vindrà sobre d'ells per donar-los la força necessària (v. 8). Els Dotze han d'ocupar el lloc visible de Jesús dintre de la comunitat i portar-la a donar la bona imatge del Mestre en el món. Per això tot pren un caire comunitari: **Estant reunit amb ells...** (v. 4). Remarquem també la «visió geogràfica» de la teologia de Lluç: **els manà que no s'allunyessin de Jerusalem fins que no haguessin rebut l'Esperit** (vv. 4s). A Jerusalem acaba el temps de Jesús i allí comença el temps de l'Església. D'allí sortirà la salvació fins als límits més llunyans de la terra (v. 8).

¿«Per què us esteu mirant al cel?»

Quan hagué dit això —al final del «curset», **s'enlairà davant d'ells** (v. 9). No és la «marxa», és el començ d'una nova manera de ser present, l'inici de la presa de responsabilitat de l'Església, que ja ha arribat a l'edat adulta en Jesucrist i ha d'assumir el seu propi pas en l'acció de Déu en el món.

En l'escenificació de l'Ascensió, sant Lluç fa aparèixer dues imatges molt entranyables en la tradició escripturística: el núvol, signe de la presència activa i al mateix temps misteriosa, invisible, de Déu, i els dos «missatgers» vestits de blanc —més exactament: resplendents— que anuncien allò que Déu vol que es faci: **fan llum en el camí que cal emprendre. El que cal fer és seguir l'acció de Jesús fins que ell torni** (v. 11c). Aquesta és la missió de l'Església: esperar Jesús i fer-lo activament present en el món. Per això Jesús li ha passat, amb la donació de l'Esperit, els poders necessaris (v. 5).

La pregunta que cal fer ara és aquesta: ¿Què fem els cristians amb els poders de Jesús? Massa sovint donem la impressió de ser gent amb la vista perduda entre els núvols.

■ Josep M. Aragonès és Rector de Torrelavit

SEMENCES DEL MÓN QUE VINDRÀ (i II)

«Sortint de la divina litúrgia, tots els homes i totes les dones del nostre poble eren els «theophores», és a dir, els «portadors de Déu». Tots havien combregat. Per les seves venes corria la sang de Déu. Eren fills de Déu i deificats.

Certament, aquesta gent són camperols rudes, miserables i pobres. I saben que ho són. I, sortint de l'església, porten Déu en ells. Van amb precaució. Com quan es trasllada alguna cosa de valor inestimable.

Mai no he vist ni la pell ni la carn més belles que en el rostre dels theophores, la gent que porta en ella la fascinant llum de Déu. La seva carn era deificada sense pes ni volum, transfigurada per la llum de l'Esperit Sant (1).»

A la nostra mort, com la papallona que sortint de la crisàlide pot finalment desplegar les seves ales, el nostre cos mortal serà totalment «espiritualitzat» —i no desencarnat!— per l'Energia d'aquest Esperit del Crist pasqual que ja anima el nostre «cor», semença de la nostra resurrecció futura.

Aquest «cor» que prega i estima, i que té més vida per la gràcia, és la punta més fina del nostre ésser ja eternitzat,

immortal. És per aquest motiu que tota forma de pregària i d'acció dinamitzada per l'amor omple la nostra vida i els nostres actes d'un gust d'eternitat.

Segons Jesús, la vida eterna ja ha començat per aquell que creu i viu en ell: «En veritat, en veritat, us dic, que aquell que creu en mi té la vida eterna.» El verb és present.

La Pasqua cristiana és una veritable re-creació. I la nova creació no és altra que el Cos gloriós del Crist ressuscitat, la unió perfecta de la humanitat i de la divinitat. Les energies divines han transformat tota la seva humanitat que, després de la resurrecció, mai més no serà sotmesa als límits de l'espai i del temps.

Això explica que es manifesti als deixebles estant totes les portes tancades. Crist ha volgut prendre la nostra condició humana, assumir la nostra misèria humana enfront l'angoixa de la mort física per deificar la nostra humanitat ferida i mortal.

Hi ha un estret lligam entre la Pasqua, la litúrgia, l'eclesiologia i la cosmologia. L'Església i el cosmos constitueixen el Cos místic, gloriós, del Crist ressuscitat. La seva humanitat glorifi-

cada és la primícia de l'«espiritualització» de tota la matèria.

La santedat és transformació, metamorfosi de tot l'home per les energies creadores de l'Esperit Sant. El que sovint resta com una capsula tancada entre la major part dels creients esdevé manifesta en la vida dels sants.

L'univers en Crist ja és transformat. Però, respecte a la nostra llibertat, aquesta transfiguració roman tancada. L'eucaristia —el lloc on es produeix aquesta mutació profunda del cosmos— que l'Església celebra és la manifestació velada del Cos gloriós del món que vindrà.

La transfiguració és la finalitat veritable i cristiana de la nostra «ecologia» moderna.

Però en la mesura amb què els homes —en primer lloc els cristians— resten opacs a la llum del Crist vivent, mantenen l'univers en la seva opacitat.

Michel Hubaut, franciscà, i col·laborador de «la Croix»

(1) Virgili Gheorgiu, «De la vint-i-cinquena hora a l'hora eterna»

Evangelització

Kerigma

«FER CONÈIXER I ESTIMAR A JESÚS I A MARIA»

Aquest és el carisma propi de Jesús-Maria; i així ens explica com ho viu Maria Viader, que té 27 anys, fa cinc que entrà a la congregació, i és la més jove de la comunitat que està a l'escola de Sant Gervasi, a Barcelona:

Maria Viader, religiosa de Jesús-Maria

—Què t'ha portat en la teua joventut a escollir la vida consagrada?

—El fet de compartir una part petita del meu temps amb homes i dones que patien, o bé, tenien una situació difícil; va fer-me descobrir el rostre de Déu en cada una d'elles, d'aquell Déu que tant havia sentit parlar. A partir d'aquell moment vaig sentir-me cridada a intentar construir amb altres, des d'un camí determinat, el Regne d'amor i justícia que Jesús volia instaurar.

—Què t'entén en comú Maria i tu, que ets religiosa?

—Maria és qui dona la possibilitat que Déu tingui un rostre humà, Maria és la dona que transmet Vida. Crec que la vida religiosa està obligada a ser avui transmissora d'aquesta Vida, al mateix temps que està al costat de l'home i ajudar a potenciar tot el que faci més home, a l'home.

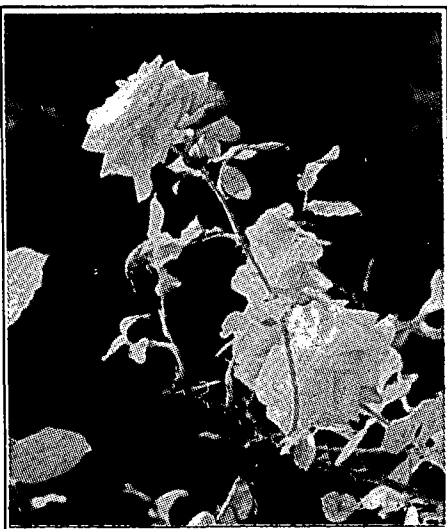
—Quina marca característica drites que aporta Jesús-Maria en el treball amb els nens?

—Una tasca feta des «d'un cor de mare» que estima, però al mateix temps demana l'esforç que cadascú pot fer, tenint una preferència per tots aquells que més els costa o més dificultats té.

—Com ens ensenya Maria a donar testimoni de Jesús? I des de la vida de religiosa?

—Maria ens ensenya a donar testimoni durant tota la seva vida. Crec que en ella hi trobem tres actituds fonamentals: l'acollida, la confiança i l'entrega, que no són més, que tres maneres diferents d'expressar l'amor.

Crec que aquestes actituds són el veritable testimoni del qui vol seguir a Jesús tant des d'una vida compromesa com en una vida consagrada.

Som a maig, el mes de les flors

Això vol dir que és el mes de Maria, dilluns que ve Maria Auxiliadora, i l'altre la Visitació de la Mare de Déu! I què farem? Aixecar un parell de veus joves que la felicitin en nom de tots. D'acord?

La primera és del Josep Carles Lobón, un noi del moviment apostòlic de Schönstatt. I la segona veu que sonarà és de mossèn Joan M. Cascante, jove d'esperit, prevere a la Catedral de Barcelona i mariòleg.

Més mare que reina

Maria és una mare que escolta, que sent i que pateix pels seus fills. És una mare que reclama per ells, que lluita pel bé dels seus. És una mare que intenta fer de canal entre el fill i el pare. És una mare digna de la nostra estimació. Aquesta és la magnanimitat de Maria: mare que té cura dels seus fills.

Vull destacar també quatre moments crucials en què Maria ens presenta les seves qualitats de Mare:

—El dolor a causa del rebuig social per estar embarassada sense casar-se.

—El dolor per la persecució després del naixement de Jesús i la fugida a Egipte.

—El dolor per la pèrdua de Jesús al Temple de Jerusalem.

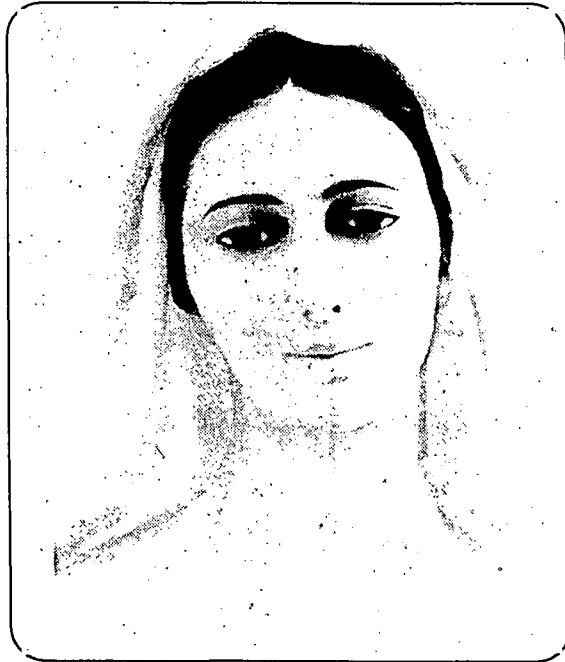
—El dolor per la Passió de Jesús.

Són quatre moments en què Maria ens demostra la seva capacitat d'acceptar la voluntat de Déu i preocupar-se pels fills que tant estima.

Maria: fes-nos semblants a tu, i ensenya'ns a caminar per la vida tal com tu ho vas fer, forta i digna, senzilla i bondadosa, repartint amor, pau i alegria.

T'estimo Maria!

■ J. Carles Lobón

«El meu esperit celebra el Déu que em salva, perquè ha mirat la petillesa de la seva serventa»

¿Com era Maria?

A tots ens agradaria saber ¿quan va néixer? ¿Quan va sortir d'aquest món? Però no tenim respostes certes. Sembla tenia uns 15-17 anys quan va ser Mare de Jesús i que va morir i fou Assumpta als 50-60 anys. Però anem a la domanda: ¿Com era?

Vista de fora era una noia normal, però tota la seva grandesa era en el seu interior. Cert que la seva meravellosa harmonia i santedat la feien ser molt formosa i atractiva, amb una dolcesa inefable. Intentarem destacar els trets més sobresortints:

Una gran senzillesa, elegància, finor d'esperit i naturalitat dominaven el seu capteniment.

Traspuava una nostàlgia, una enyorança de Déu que l'empenyia cap el silenci, l'oració, la lectura de les Escripures i l'assistència al Temple on Déu era lloat.

Una gran humilitat, volia passar desapercebuda en tot el que podia desvetllar, en els altres, alguna lloança; per això encara que fos alègre, amable, atenta als altres, tenia una reserva que evitava tota mena de parloteig, xafarderia, curiositat inútil.

En canvi li traspuava una gran sensibilitat a tot sofriment dels que l'envoltaven, com veiem a Canà de Galilea.

Molt sacrificada, sense recances, queixes ni pors.

Plena de gràcia, en tot el que feia, no hi havia lloc pels delits i cobejances de béns terrenals; veient-se lliure de neguits, angúnies, tristesses. Tot era pau i joia a dintre seu.

La seva puresa era tan absoluta, que sentia un rebuig radical de tot el que fos grolleria, doble sentit, apetençes innobles. No podia entendre que als altres els pogués agradar.

Però ella anà creixent i es feu dona. ¿Com apareixia en Ella la il·lusió pel noi?

També ací trobem notables diferències, produïdes per l'absència del desordre interior que tots portem pel pecat d'origen i del que Ella era lliure. Ella coneixia el valor de l'amor humà, la noblesa del Matrimoni. I de fet Ella era desposada amb Josep, però no ho féu pel pur atractiu humà, per pura il·lusió sensible, afectiva, sinó perquè descobrí —en pendre aquesta decisió— que ho volia Déu.

No podem seguir més endavant, ni tampoc podem caminar massa quan el terreny ens és poc conegut. Callem i prèguem, serà millor.

■ Joan M. Cascante Preve

Almenys l'última no te la perdis!

□ Tema: La seva església. I a més, especial de Corpus: Processó, eucaristia i adoració.

És clar, és la pregària a la catedral de Barcelona amb l'arquebisbe Carles. Dijous 3 de juny a les 7.30.

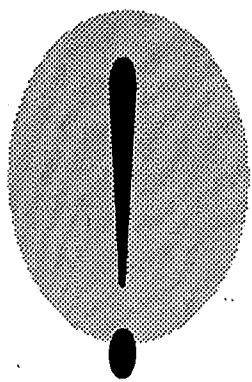
Aquesta no te la perdis!

Campament de joves amb la comunitat de l'anyell

□ Els germanets i germanetes de Sant Domènec conviden els joves d'entre 18 i 30 anys a la pregària, el compartir, i la vida comunitària per trobar l'orientació profunda de la seva vida a la llum de l'Evangeli, sobre les petjades de Sant Domènec i Sant Francesc, seguin a Jesús pobre.

El campament serà la primera quinzena d'agost a Fanjeaux (Aude, França). Per informació i inscripcions: Germaneta Cristina, c/ Còdols nº 3, 3er. 2a., 08002 Barcelona. Telf. 318 16 11.

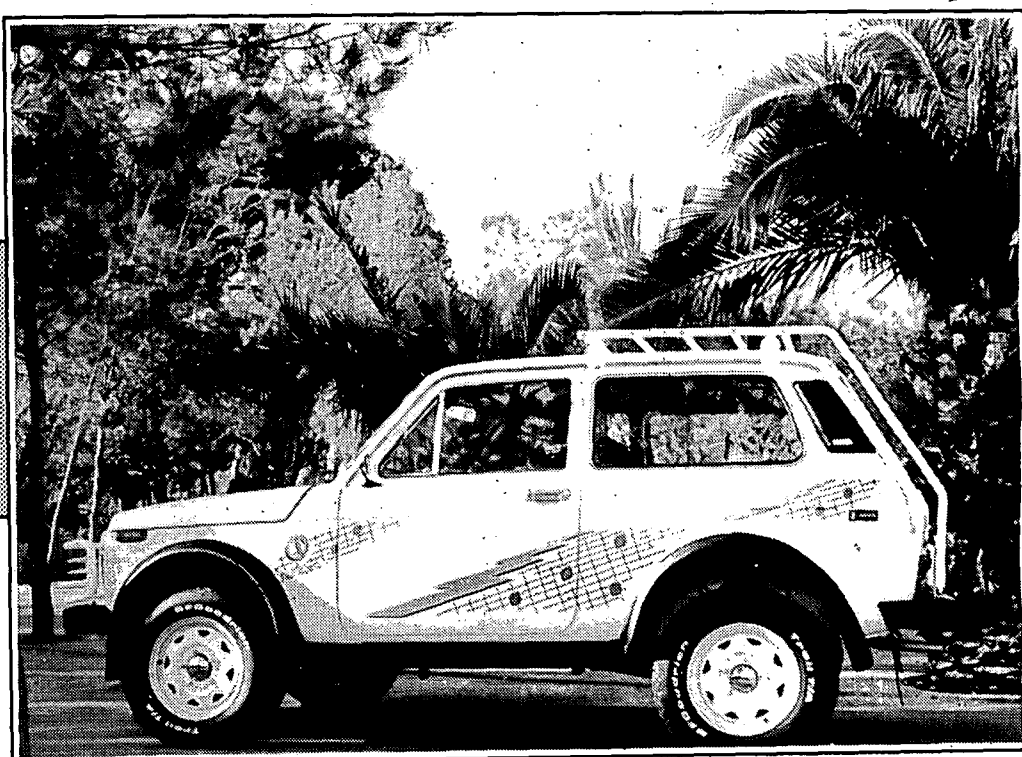
la vostra aportació

Catalunya Cristiana

CAMPANYA D'APORTACIONS POPULARS AL NOSTRE SETMANARI

Adquirint les butlletes podeu optar als premis.

1r. premi: Un cotxe tot terreny LADA,
C-V (tracció 4 rodes,
5 velocitats, 1.600 cc.)

SORTEIG TRADICIONAL: 2 DE JUNY

2n. premi: Viatge a Terra Santa (2 places), en qualsevol dels nostres pelegrinatges.

3r. premi: Els tres Reis d'Orient, de producció artesanal, (pessebre de mida gran).

I també, a més:

10 lots de llibres que parlen amb 3 títols de la nova col·lecció "PREMI SENT", de Walt Disney (Ed. Beascoa).

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1993 en suport de CATALUNYA CRISTIANA.

☐ Talonaris a 6.250 ptes. ☐ Butlletes a 125 ptes.

Nom i cognoms.....
Adreça..... DP.....
Població.....
Tel..... Província.....
Trameto l'import per ☐ xec barrat ☐ gir postal

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BUTLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

—La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
—Balmesiana, Duran i Bas, 6
—Signe, Mallorca, 301

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, tel. (93) 301 37 18. 08010 Barcelona

ELS CRISTIANS HEM DE SOSTENIR LA NOSTRA PREMSA GRÀCIES PER LA VOSTRA APORTACIÓ

Els astres i l'astrofísica

*El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet
les seves mans.*

(Salm 18)

■ **Francesc Nicolau**

Per veure què passa a les estrelles tenim abans que tot el que ens en diu la llum que fan, però a més de la llum emeten radiacions d'altres classes: tota la gamma de les radiacions electromagnètiques pot venir dels estels, des de les ones més llargues del tipus de les de la ràdio, passant per les infraroges, les lluminoses, les ultraviolades i les de raigs X, fins a les γ . Doncs bé, hem de dir que des de començaments de la dècada

gravitacionals. L'atracció de la gravetat, digué, es propaga a la velocitat de la llum, com les ones electromagnètiques, i una massa que es mogui amb acceleració també haurà de produir unes ones que en podem dir gravitacionals. La força de la gravetat és molt més petita que l'elèctrica, per tant també aquestes ones seran de molt poca energia, tan poca que el mateix Einstein va pensar que no es podrien detectar mai; per a posar-les de manifest s'hauria de mesurar la lleugeríssima deformació d'engoniment i dilatació que produeixen en qualsevol massa que estigui al seu pas, i, per

es fa més conductor) si els cilindres s'acosten passa més corrent i s'enregistra, i llestos. ¿Quina sensibilitat tenia l'aparell de Weber? Podia captar moviments d'una deumilionèsima de mil·límetre, o sigui com el diàmetre d'un àtom. Però una bufada pot moure els cilindres d'unes quantes deumilionèsimes de mil·límetre! Aleshores Weber va fer construir tres antenes més, semblants a la primera, per assegurar que venien del cel ones oscil·lacions que fossin enregistrades iguals per totes quatre. ¿I si són ones d'altres menes que moguin les quatre antenes de la mateixa manera? Caldrà posar detectors d'altres ones per eliminar les que coincideixin amb elles.

El 1960 es portava a cap la construcció de tots aquests aparells, però fins al 1969 Weber no comunicava al món els seus resultats a la «Physical Review». I hi deia que ja havia trobat uns quants casos que només es podien explicar com autèntiques ones de gravetat. Això esperonà els científics europeus que es posaren a construir «cilindres de Weber» per a detectar ones gravitatòries. Pel setembre de 1972 Moscou inaugurava els primers, i a primers del 1973 començaven a funcionar els de Meudon (França), Munic (Alemanya) i Frascati (Itàlia). ¿Amb quins resultats? Tots negatius! ¿És que Weber no tenia raó? No podem dubtar de la bona fe i competència científica d'aquest físic americà, però sembla que s'ha de dir que es va equivocar. Els seus aparells, com els construïts segons la seva idea no eren prou sensibles. Hauria calgut l'esfondrament d'una supernova molt propera per poder captar alguna cosa!

anomenada Explorer instal·lada al CERN de Ginebra, que sembla que pot captar variacions d' $1/10^{21}$. I veurem si arriba a captar les ones gravitacionals que deu emetre el pulsar doble PSR 1913+16, descobert el 1975 per Joseph Taylor de la universitat de Massachusetts. Essent estels neutrònics els dos astres la seva radiació d'ones gravitacionals ha de ser molt intensa perquè giren al voltant del seu centre de gravetat en 9 hores. Més encara, ja s'ha mesurat que aquest període de 8 hores minva lentament d'acord amb la teoria d'Einstein, que ho han de fer en perdre energia en forma d'ones de gravetat. Cosa que és una prova indirecta de l'existència d'aquestes ones. I, per la distància que es troba el sistema, la deformació gravitacional que a la Terra poden produir les seves ones deu ser de l'ordre de $1/10^{20}$. Per consegüent ara sí que som a la possibilitat de captar-les amb l'aparell de Pizzella. Però una sola antena, ja ho sabem, no ens pot donar la certesa. Cal assegurar-se, a poder ser amb tres. La segona, de nom Nautilus, s'acaba de construir a Frascati, i la tercera ja està en marxa. Esperem que aviat ens puguin dir alguna cosa amb certesa de tot això!

El perfeccionament de Pizzella sobre el de Weber és que es basa en una barra sòlida d'alumini de tres metres de llargada suspesa en una cambra al buit a temperatura molt pròxima al zero absolut (273° C sota zero), per evitar les pertorbacions internes de la calor, molt superiors a les produïdes per l'ona gravitacional que es vulgui captar. Qualsevol vibració de l'aparell és amplificada per un aparell elèctric milions de vegades. Tanmateix ni el fet d'estar al buit i a temperatura pròxima al zero absolut elimina del tot pertorbacions que són encara més intenses que les produïdes per les ones que es volen detectar. Són les pertorbacions que van fer fracassar els intents de Weber. Esperem que aviat amb el sistema de les tres antenes la cosa vagi bé i per fi puguem captar amb certa ones gravitacionals vingudes dels estels...

Francesc Nicolau és Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

81. Ones gravitacionals i Astronomia de la gravetat

dels 80 totes aquestes radiacions ja són captades i estudiades pels astrònoms. Les que no arriben a la superfície terrestre perquè són reflectides o absorbides per la nostra atmosfera que fa de pantalla, són detectades per satèl·lits en òrbita. I és clar que la informació que proporcionen sobre els astres és, sense comparació, molt més rica i completa que la que tenien els astrònoms d'abans que s'havien d'acontentar amb el que veia el telescopi. Això ha fet progressar molt l'astronomia. Però encara progressarà més si es pot captar informació d'una altra mena. És el que pretenen els actuals: detectar una altra classe de radiació provinent dels astres: les ones de gravetat. Un nou capítol de l'astronomia. Cal que ho expliquem:

exemple, una barra d'acer de 500 tones que girés a la màxima velocitat possible fins al límit de la seva desintegració només produiria en una barra receptora una deformació d' $1/10^{40}$ (recordem que 10^{40} és un 1 seguit de 40 zeros) de la seva longitud, o sigui, si fos de 100 metres variaria d'una centèsima de bilionèsima de trilionèsima de micró, cosa que ja es veu que és totalment impossible de comprovar.

Però, amb tot i això, hi ha hagut qui gosà emprendre la tasca de fabricar un detector d'ones gravitacionals. Es tracta de captar les que vinguin dels astres que pesen molt més de 500 tones i poden produir efectes trilions de vegades superiors! Així pensà *Joseph Weber*, de la universitat de Maryland (USA), i el 1958 exposava la idea de construir una «antena» captadora d'aquestes ones: un enorme cilindre d'alumini de 1.500 kg., partit pel mig. Sota la influència d'una ona gravitatòria les dues parts penjades s'han d'acostar i separar. Col·locà entre les dues meitats un cristall de quars connectat amb un circuit elèctric amplificador, i com que el quars té piezo-elèctricitat (que vol dir que en comprimir-se

Una previsió d'Einstein que es vol fer comprovable

Les ones electromagnètiques són produïdes per l'electricitat en moviment. L'electricitat estàtica no en produeix. Einstein va afirmar que en la teoria general de la relativitat ha de passar una cosa semblant amb les masses

Noves temptatives de detecció

Els astrònoms no es donaren per vençuts. Si el que cal és augmentar la sensibilitat dels aparells, mirem de fer-ho. I un equip italià a les ordres de *Guido Pizzella* ha emprès la construcció d'uns aparells més sensibles. Pizzella és el successor d'*Edoardo Amaldi* que morí el 1990, i que ja havia començat la cosa. De moment ja està acabada l'antena

València 244, 2n.
08007 Barcelona

CATALUNYA CRISTIANA nasqué ara fa 14 anys i, malgrat les dificultats, ha esdevingut un fet i una realitat amb què molts ja comptem, i no en podem prescindir.

CATALUNYA CRISTIANA actualment Fundació de l'Arquebisbat de Barcelona, no es vol limitar a aquesta diòcesi, sinó que vol aprofundir la seva vocació de servei a totes les diòcesis catalanes.

CATALUNYA CRISTIANA se sent cridada a esdevenir vincle d'unió de tots els catòlics de Catalunya, i mitjà informatiu indispensable del proper Concili Català, obrint-se a tots els sectors de la nostra Església.

CATALUNYA CRISTIANA per tant, no es vol quedar on és. Vol renovar-se amb el vostre ajut. Us demanem la vostra subscripció.

SUBSCRIVIU-VOS A CATALUNYA CRISTIANA!

Nom Adreça
Població D.P. Província Tel.

☐ Se subscriu a "**CATALUNYA CRISTIANA**" català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.100 ptes.
☐ " " " " semestral (26 números) de 4.550 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant:

☐ domiciliació bancària

(en aquest cas emplenau l'ordre de domiciliació)

☐ xec nominatiu que adjunto

Data.....

· **Signature del subscriptor**

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa Agência.....
 Adreça.....

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a "**CATALUNYA CRISTIANA**" amb càrrec al meu *compte corrent*/*llibreta*

Data.....

Signatura del titular del compte // llibreta

El primer cop que combrega un nen, és per a ell tot un esdeveniment. I correspon a la seva família el fet de preparar-lo per viure aquesta gran diada.

Tothom menja per viure. Els cristians, a més, ho fem per tal de poder treballar i prendre la part que ens pertoca en la creació. Els àpats, per a tothom, són també l'ocasió de trobar-se la família o els amics, d'enraonar, d'escoltar els altres. I el pa i el vi són tot un símbol d'aquestes realitats quotidianes.

Fer la primera Comunió és com un convit a un àpat. Jesucrist ha escollit aquesta imatge com a senyal de la seva presència al costat dels homes.

Jesús va arribar a mostrar-se famolenc, manifestà al voltant de la taula la seva preferència pels més febles, es preocupà per la gana dels altres, arreglà el problema de la manca de vi a les noces de Canà, donà menjar a una gran gentada de més de 5.000 persones... Tots aquests esdeveniments, i d'altres, van fer comprendre als deixebles que Jesús era Déu, i que Déu volia el bé dels homes. I, a més a més, tots aquests gestos foren una prefiguració d'allò que Jesús va fer quan tornà al Pare: l'Eucaristia.

El convit del Regne de Déu

És la festa, el convit del Regne de Déu. Jesús comparava el Regne a un convit de noces, la festa més gojosa de totes les que fan els homes. Déu és com un bon amo que gaudeix convidant la gent a casa seva. I també hi convida els infants.

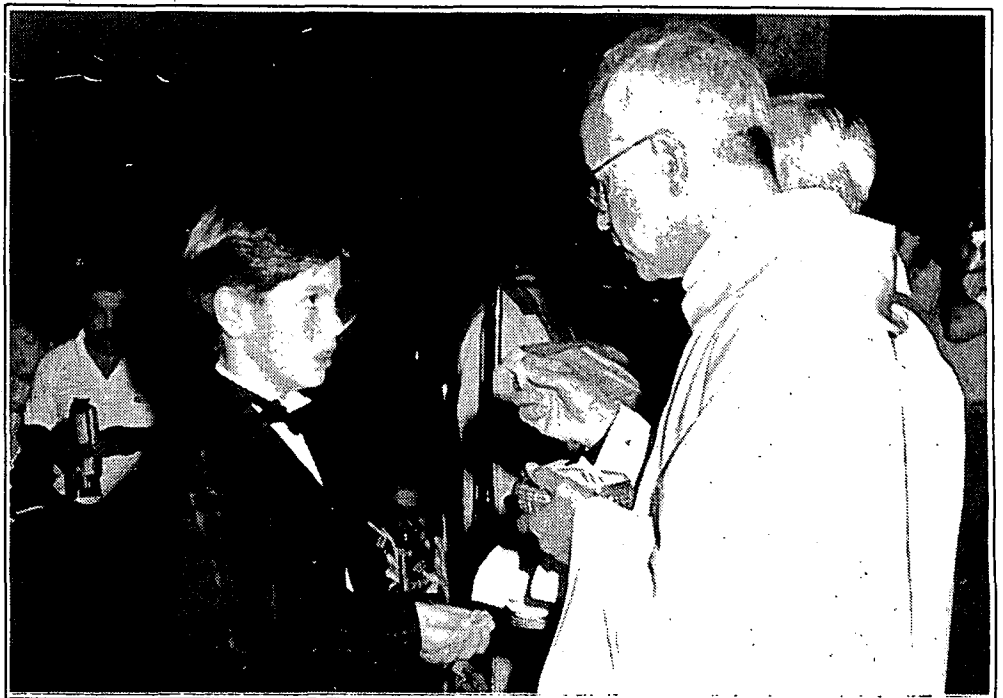
El darrer sopar de Jesús fou realment únic. I Ell mateix va voler que els seus deixebles en fessin memòria per sempre més. En aquella santa Cena, a la vigília de la seva mort, Jesús prengué el pa, pronuncià una benedicció, i el partí per donar-lo als seus deixebles, dient-los: "Preneu-lo i mengeu-ne, això és el meu Cos". I després, la copa; donà gràcies i els la donà, tot dient: "Preneu-ne, això és la meva Sang, que serà vessada per tots els homes. Cada cop que fareu això, feu-ho en memòria meva".

Aquell vespre, Jesús deixà als seus apòstols quelcom més que un testament: els donà la seva pròpia vida, dins el senyal del pa de vida. I és aquest mateix Pa el que es dona a qui fa la primera Comunió.

Prendre part en el gran àpat dels cristians

A la Cena, el Dijous sant, els apòstols van creure les paraules de Jesús, però no van entendre'n el significat fins després de la seva resurrecció. I aquell do de Jesús ha continuat renovant-se en cada missa. Els primers cristians anomenaven així la missa, "fracció del pa", i la feien els diumenges, bo i recordant les accions i les paraules de Jesús.

La Primera Comunió

La iniciativa de Pius X

L'any 1911, el papa sant Pius X admeté els nens a l'Eucaristia des de l'ús de raó, és a dir, cap als 7 anys. Però les seves disposicions arribaren molt a poc a poc a la pràctica litúrgica, i en molts llocs es continuava mantenint aquella gran festa al voltant dels 12 anys. I de fet, després s'arribà a instaurar la veritable primera comunió als 6-8 anys, però s'anomenava "comunió privada", i la "comunió solemne", amb la festa grossa, continuà celebrant-se més tard.

Actualment, els 12 anys ja no marquen l'edat d'entrada en el món adult, com era abans, i per això la "comunió solemne" ja no es fa com aleshores. Per als preadolescents, resta ara una altra ocasió de "confessar la fe": la Confirmació.

La preparació

A llarg termini, primer cal que les famílies ho demanin, o que se'ls proposi als infants que van a catequesi. L'any que toqui, els pares seran convidats a una reunió, amb tots els altres pares. La

Els apòstols, i els qui els succeïren, tornaven a dir les paraules de Jesús i, en acabat, repartien el pa i el vi "consagrats" a tots els altres cristians.

Per a la majoria de la gent, un catòlic practicant és un home o una dona batejat que va a missa. Doncs bé, amb la primera Comunió, els nens entren a formar part d'aquest conjunt. L'Eucaristia és una trobada amb Déu, mitjançant el seu Fill, i els qui combreguen reben de l'Esperit de Déu la força per viure cada dia d'aquella setmana com un bon deixeble de l'Evangelí. La missa, però, és un àpat que hom pren amb altres. És "Com-Unió", "unió-amb". En primer lloc, unió amb Jesucrist, però, mitjançant Ell, amb tota l'Església, amb tots els cristians d'avui, d'ahir i del futur.

És a dir, la "comunió dels sants" que proclamem també a la missa quan diem el Credo. Els cristians, tots plegats, formen un sol cos.

És per això que els cristians són convidats a anar a l'església els diumenges. I els qui estan molt malalts, poden participar-hi rebent al lloc on es troben el pa consagrat, i la companyia i la pregària dels qui són membres de la seva assemblea. Perquè, si la comunió és de veritat un aliment vital, ¿com pot deixar de rebre's durant molt de temps?

Una mica d'història

En els començaments del cristianisme, la primera Comunió es feia amb el baptisme, també els nounats. I encara es fa així en alguns ritus orientals. L'Església

d'Occident va establir que per combregar, calia que hom distingís el pa eucarístic de l'aliment ordinari.

Des del segle XVII, l'Església féu de la primera Comunió una festa molt grossa. Les anomenades "missions", com ara les de Sant Vicenç de Paül, que anaven destinades a recristianitzar el camp francès, feien una gran pompa per tal de preparar la primera comunió d'infants i d'adolescents. Al segle XIX, encara era un esdeveniment força festiu. Els nens podien combregar amb un mínim de 12 anys, i després de tres anys de "gran catequesi". Els nens hi anaven amb un vestit fosc, i les nenes amb roba blanca.

Quan es fa la primera Comunió?

Els nens dels nostres dies es troben en situacions molt diferents. N'hi ha que hi estan preparats als 7 anys; d'altres, en canvi, hauran d'esperar als 10 o 12 anys.

El que és essencial és que estiguin preparats. I hi estan quan:

- Han estat batejats i han rebut una catequesi suficient;
- Són capaços de distingir entre el pa ordinari i el Pa que rebran a la Comunió;
- Crist és per a ells algú que compta en la seva vida, i de fet tenen ja una certa vivència personalment arrelada del cristianisme;
- Van ja a missa regularment, i estan disposats a continuar anant-hi, i a combregar;
- Hi ha seguretat que tindran prou suport dels cristians que els envolten, de casa seva o d'un grup adient, per viure la seva fe.

Una primera Comunió es decideix en comú entre l'infant, la seva família i els catequistes. No s'hi val a tenir només en compte l'edat que té el nen, o els companys de classe que la fan: és en joc la vida cristiana!

seva presència és capital per a l'infant, encara que es trobin "molt allunyats". El fet de parlar lliurement del tema amb els altres pares, els ajudarà a estar més preparats per dialogar amb el fill.

En els dies que precedeixen a la primera Comunió, pot trametre's un llibret als infants, per completar la seva preparació. Els pares l'ajudaran, o bé seran discrets, si veuen que allò és part de la intimitat del fill. Convindria que hi hagués mig dia o un dia sencer de reflexió o de "recés", al qual pot ajudar, i molt, la presència dels pares. I allà es prepara la celebració. Convé explicar-los que han de tenir una actitud, fins i tot externa, com de gent necessitada, a l'hora de rebre aquell Pa de vida que els serà donat.

Se'ls convida a rebre el sagrament de la Reconciliació. Quan són capaços de reconèixer que a la seva vida hi ha hagut vegades que han dit "sí" a Déu, però que també alguns cops li han dit "no", quedaran ben preparats per apropiarse dignament a la Comunió.

Aquests dies previs, a casa, cal que hi hagi un ambient de respecte i de goig, que perllongui la preparació. I si l'infant té la intenció d'oferir als assistents unes estampes de record, ¿per què no les fabrica ell mateix, amb senzillesa, potser amb un dibuix i unes paraules de l'Evangeli?

El gran dia

Un cop a l'església, la celebració pot integrar-se dins la missa parroquial, sobretot si només hi ha un o dos nens que hagin de combregar per primer cop. La missa, però, s'ha d'organitzar d'una manera especial. Els parents i els catequistes han d'aconseguir un veritable ambient de festa a la parròquia. Els parents poden preparar-hi, per exemple, els llums i les flors. Els infants cal que hi vagin elegants, però amb un vestit senzill. Que

no vol dir que hi vagin amb els texans vells i un xiclet a la boca!

La litúrgia ha de ser especial. Cada parròquia s'ha d'espavilar per aconseguir-ho. Els nens, per exemple, poden fer l'entrada amb un ciri baptismal, o bé amb una flor, amb la qual faran tots plegats un bon pom davant l'altar. Els cants i les pregàries han d'haver-se preparat molt bé, i es repartiran les lectures i les pregàries dels fidels. A l'hora de l'ofertori, poden deixar a l'altar els seus llibrets. Per a la Comunió, poden posar-se al voltant de l'altar. I encara una altra idea: hi podria haver un familiar al costat de cada infant, que facilités que el capellà els donés la Comunió cridant-los un per un, pel seu nom. Bé, tot això són només suggeriments.

A casa, la festa es prolonga habitualment per a la família. Però la celebració ha de ser senzilla. En qualsevol cas, l'infant apreciarà aquell àpat fet amb els qui l'han acompanyat a la Comunió. I per què no el capellà i tot?

Si es fan regals, que es tingui en compte l'edat del nen, i que l'estimuli en la seva vida cristiana. Per exemple, no és mala idea una cinta de cassette o un vídeo apropiats, o la subscripció a una revista adient.

I després?

Al capdavant, tot és un començament. Aquell dia, tot just ha començat la participació personal d'un infant en l'Eucaristia, que és un assumpte que durarà tota la vida. Una "primera" Comunió en crida d'altres. A poc a poc, mitjançant la pràctica regular, el nen experimentarà la companyia de Jesús. I com tots els creients, també viurà moments de foscor. Però, si se sent sostingut pels altres cristians, la seva vida donarà els fruits que se n'esperen.

■ **Monique Scherrer**

(extractat de *Pèlerin Magazine*)

Tres punts que convé explicar

• JESÚS, ¿HI ÉS PRESENT REALMENT?

Al llarg de 2.000 anys, els cristians que han participat en l'Eucaristia han cregut que, per la paraula de Crist, allò que reben és el seu Cos i la seva Sang. No és que hi hagi uns músculs, ni glòbuls roigs: és la persona de Crist ressuscitat, vivent després de la seva mort, d'una manera misteriosa però real. És l'Esperit de Déu qui ha fet això possible.

• D'ON VE EL MOT "EUCARISTIA"?

Ve d'una paraula grega: "agraïment". El punt central de la missa és l'acció de gràcies de Crist al seu Pare, en raó del seu amor, que és més fort que el mal i que la mort. Per mitjà de la comunió, els cristians s'associen amb aquest "agraïment" del Crist. I juntament amb la vida de Jesús, ofereixen a Déu la seva pròpia vida.

• QUÈ ÉS UNA HÒSTIA?

La paraula "hòstia" vol dir "víctima oferta". Significa que Jesucrist s'ha ofert al seu Pare, i que el pa, un cop consagrat, ha esdevingut el Cos de Crist. Amb el temps, el mot "hòstia" s'ha acabat fent servir per designar aquelles rodones de pa de blat, planes, que s'utilitzen a la missa.

Les hòsties són fabricades habitualment als monestirs, amb farina de blat ben fina i aigua, sense llevat, seguint així la tradició catòlica, que s'inspira en la jueva. A l'hora de preparar els infants, es poden fer servir hòsties sense consagrar, i així s'evitarà que quan arribi el moment de combregar, els nens tinguin la curiositat accessòria de saber com és allò. El pa per a la missa també el pot fabricar un forn qualsevol, sempre que ho faci de la mateixa manera, sense llevat.

Imatges en dolomia —pedra del Pirineu— reconstruïda i amb acabat policromat, o bé en marfilina (blanques), fetes a mà per les Monges Bellemites als seus tallers artesanals.

COMANDES:

Per telèfon, al núm. (93) 301 37 18, o bé per correu, enviant la Butlleta de Comanda als

AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Pça. Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona.

També s'hi poden adquirir personalment, i a LA **FORMIGA D'OR**: Avda. Portal de l'Àngel, 5.

DEMANEU EL CATÀLEG D'ARTESANIA IL·LUSTRAT.

ARTESANIA DE LA FAMÍLIA MONÀSTICA DE BETLEM

Un bon regal de Primera Comunió

BUTLLETA DE COMANDA

EN DOLOMIA:

- ☐ MdD. Benaurada 17.500.-
- ☐ MdD a Natzalet 15.000.-
- ☐ MdD amb romànica ... 17.000.-
- ☐ MdD amb Infant 9.000.-
- ☐ Sant Josep 11.500.-
- ☐ Sant Francesc 11.400.-

EN MARFILINA:

- ☐ MdD de Montserrat 11.000.-
- ☐ Sta. Anna i MdD 5.400.-
- ☐ Díptic Jesús i Maria 6.400.-

nom i cognoms

adreça

població

codi postal

telèfon

Demano les imatges assenyalades al marge, per un valor de + 510.- * = ... Pts.
* (són les despeses d'emballatge i tramesa)

☐ Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

☐ Ho pagaré contra reemborsament.

Signatura:

..... de de 1993

El Parlament europeu ha posat en marxa una sèrie d'iniciatives

Un total de 1.078.000 espanyols, exactament el 3,48 per cent dels 30.979.236 ciutadans majors de 15 anys, no saben llegir ni escriure, segons dades facilitades en fonts oficials. Tanmateix, el percentatge d'analfabetisme no es reparteix equitativament entre homes i dones.

Així, mentre el nombre d'homes il·lustrats més grans de quinze anys representa el 1,95 per cent, en el cas de les dones s'eleva fins al 4,91 per cent, és a dir, gairebé tres punts més d'espanyols analfabets que homes.

Entre el padró de 1986 i el darrer de 1991 s'ha produït un lleuger descens en el nivell d'analfabetisme dels espanyols majors de 15 anys. Fa set anys el nombre d'analfabets era del 4,22 per cent—el 2,49 dels homes i el 5,84 de les dones—, mentre el 1991 la xifra disminuï un 0,74, per situar-se en el 3,48 per cent.

L'evolució de l'analfabetisme masculí va descendir un 0,54 per cent, mentre que entre les dones la reducció fou una mica més gran, un 0,93 per cent.

Les dones joves, les menys il·lustrades

A causa de la major accessibilitat a l'educació de les generacions més joves, es comprova que la taxa d'analfabetisme és més elevada en els espanyols que superen els 45 anys.

Mentre en el grup entre els 15 i els 45 anys no se supera l'u per cent d'analfabets (només entre les dones de 35 a 44 anys, que arriba a l'1,45), a partir d'aquesta edat la taxa d'analfabetisme pràcticament es duplica en cada grup d'edat, fins arribar al 5,63 per cent entre els homes més grans de 65 anys i el 14,05 per cent de les dones d'aquesta mateixa edat.

Tanmateix, en els grups d'edat més joves, entre 15 i 35 anys, les xifres són més favorables a les dones, amb uns percentatges d'entre 0,37 a 0,68 davant el 0,41 a 0,60 dels homes.

Dades sorprenents del Parlament Europeu

Segons dades del Parlament Europeu, aquest problema afecta en algun grau a seixanta milions de ciutadans de la CE, el que suposa entre el 15 i el 20 per cent de la població. No obstant, fonts de l'Eurocambra precisaren que aquestes xifres es refereixen al total de la població, inclosos els infants.

Els països que sofreixen amb més virulència aquest problema són els del sud de la Comunitat—Grècia, Espanya, Itàlia o Portugal—, mentre en els del nord afecta gairebé exclusivament a la població immigrant extraeuropea, els ciutadans en trànsit i les bosses de pobresa de les grans aglomeracions urbanes.

Per això, el Parlament Europeu ha posat en marxa iniciatives per eradicar l'analfabetisme,

L'analfabetisme provoca greus problemes entre els col·lectius d'immigrants, ja que perden la confiança i s'autoexclouen de la societat

Europa vol eradicar l'analfabetisme

ja que ho considera una qüestió de supervivència social i laboral, sobretot després de la gairebé desaparició en els darrers vint anys de les feines que no necessiten cap tipus de qualificació.

De la incomprensió mútua a la xenofòbia

A més, segons l'estudi de l'Eurocambra, l'analfabetisme

Tanmateix, l'analfabetisme, sobretot el funcional, provoca conflictes dins la població pròpia del país ja que aquests ciutadans se senten frustrats i aquesta circumstància origina comportaments antisocials.

Aquest problema té repercussions fins i tot, en l'economia ja que pot bloquejar la competitivitat de les empreses que tenen un nombre elevat de treballadors inca-

gics, per manca de suport, i lingüístics, sobretot entre els immigrants.

Tanmateix el Parlament Europeu «culpa», en part, d'aquesta situació a la televisió perquè absorbeix el temps que en altres èpoques es dedicava a la lectura o a la conversa i ofereix un esbarjo merament passiu.

En la lluita contra l'analfabetisme, el Parlament Europeu proposa, entre altres mesures, que el límit d'escolaritat obligatòria es defineixi en termes d'un nivell mínim de coneixements adquirits en comptes de l'edat, com passa actualment.

En aquest sentit, la Comissió de Cultura i Educació del Parlament Europeu lamenta que, encara que a la CE és obligatòria l'escolaritat fins els 14 anys i se sanciona els pares que no envien els seus fills a l'escola, aquesta mesura és, sobretot, un element legislatiu per impedir que els infants treballin.

La Comissió considera adient que, tant els infants que completen el cicle educatiu primari com els adults analfabets reciclats, se'ls lliuri un certificat o un títol que testifiqui haver assolit el nivell mínim d'educació.

Així, aquestes persones haurien d'haver adquirit els coneixements necessaris, almenys, per «el domini de l'expressió oral, la lectura i la comprensió del signe

i la imatge, l'escriptura, el càlcul elemental i els coneixements sobre economia social i familiar indispensables per a una vida diària sana i equilibrada».

Al capdavant, haurien de reunir els coneixements bàsics necessaris per participar sense problemes en el seu propi grup social, cultural i laboral, sense haver de recórrer a «trucs enginyosos» inventats per pal·liar i ocultar les seves insuficiències.

A l'escola

En el camp escolar, el Parlament proposa que s'ampliï la utilització del personal docent, educadors especialitzats, psicòlegs i assistents socials, amb una majoria en la seva formació i la seva remuneració, especialment en ambients desfavorables, i la seva inclusió en una mateixa xarxa comunitària.

L'estimulació de les experiències d'alfabetització en les zones i grups de població desfavorides, l'adopció de programes de lluita contra el problema cas per cas basant-se en el mètode d'investigació-acció, i el foment de l'ensenyament a distància o l'apropament del lloc de residència a l'escola, junt a l'estudi de noves possibilitats tecnològiques d'aprenentatge de la lectura i l'escriptura, són unes altres propostes del Parlament Europeu.

La medicina preventiva escolar és, a parer de l'Eurocambra, un altre factor important en la prevenció de l'analfabetisme. Per això, demana que es faci obligatòria en els Dotze amb l'objectiu de detectar com més aviat millor problemes físics en la vista o l'oïda que puguin comportar absentisme o incrementar les dificultats de comprensió dels alumnes.

El paper de la televisió

Ja fora de l'àmbit escolar, el Parlament Europeu reconeix el paper fonamental que la televisió i els mitjans àudio-visuals poden fer en l'alfabetització de la població.

En aquest sentit, sol·licita els diferents països membres que afavoreixin l'ús de la televisió per programes de recuperació i foment de la lectura, així com la cooperació dels mitjans de comunicació en general en campanyes contra l'analfabetisme.

Igualment, demana que es desenvolupin programes d'alfabetització en el marc del servei militar, on es poden detectar casos d'analfabetisme en els homes, i que s'estableixin mecanismes destinats específicament a pal·liar la situació de les dones il·lustrades—en molts casos no incorporades al mercat laboral—, que constitueixen una nova situació de desigualtat vers aquest col·lectiu.

«El Parlament Europeu proposa que el límit de l'escolaritat obligatòria es fixi en un nivell de coneixements i no en l'edat.»

«Expressió oral, lectura, escriptura i càlcul elemental, horitzó d'exigència mínima per a tots els europeus.»

«Més d'un milió dels espanyols majors de quinze anys són analfabets.»

«Dins la CE el problema afecta sobretot els països del sud i els immigrants afincats en el nord.»

provoca greus problemes entre els col·lectius d'immigrants, ja que perden la confiança i s'autoexclouen de la societat, el que condueix a la incomprensió mútua, i d'aquí es passa amb facilitat al racisme i la xenofòbia dels autòctons.

paços d'adaptar-se a les noves formes d'organització del treball.

Els factors que creen analfabetisme no són solament de tipus educatiu o social, sinó també geogràfics, en zones aïllades i guettos ètnics; mèdics, per problemes d'oïda i vista; psicolò-

La gent gran reclama més protagonisme a la societat

Més de 1.300 ciutadans d'arreu de Catalunya han participat al «II Congrés de la Gent Gran», que s'ha celebrat en un marc tan escaient com l'Institut Nacional d'Educació Física de Barcelona, situat a la muntanya de Montjuïc.

El president del Congrés, Lluís Folch i Camarasa, recordava en l'acte inaugural que «*avelltothom hi vol arribar, però ningú no en vol ser*». En la seva intervenció, seguida amb gran interès, va afirmar també «*no podem evitar*

les estudiessin i fessin les corresponents aportacions. El resultat d'aquesta estratègia fou un debat viu en què tothom podia dir-hi la seva.

L'etapa més llarga de la vida

La gent gran es va sentir ben tractada i s'ho va passar d'allò més bé. En l'ambient regnava l'optimisme, les ganes d'aportar quelcom de positiu. Folch i

«No podem evitar que se'ns arrugui la pell, però no deixem que se'ns arrugui el cor, perquè estimar és la primera necessitat de la gent gran». (Folch i Camarasa)

que se'ns arrugui la pell, però no deixem que se'ns arrugui el cor, perquè estimar és la primera necessitat de la gent gran.

El Congrés va ser convocat pel Departament de Benestar Social de la Generalitat, en l'any de la gent gran i es plantejava avançar en els coneixements sobre la vellesa. Les tres ponències que s'hi discutiren tractaren sobre «El procés de convivència intergeneracional», «Els valors i canvis socials en relació amb les persones grans» i «Els casals de la gent gran». Les ponències varen ser enviades als participants perquè

Camarasa recordava que la vellesa és actualment l'etapa més llarga de la vida per a moltes persones i que convé aprofitar-la bé. Narcís de Nadal, coordinador de l'any europeu de la gent gran, deia que ara els jubilats són persones amb més formació i curiositat que abans i que volen continuar aprenent.

La gent gran va dir-nos, en aquest Congrés, que volen continuar actius i no quedar relegats en un segon terme. Se senten amb forces de fer aportacions positives a la societat, perquè consideren que

la seva experiència pot ser útil. Ells poden difondre un missatge optimista i ajudar-nos a recuperar certs valors necessaris en una societat com la nostra dominada per valors materialistes.

Segons que va dir el president Pujol en l'acte inaugural, a final del segle XX hi haurà entre 90 i 1.000 milions de persones més grans de 60 anys a la Comunitat

Europea i no sabem si les persones joves podran mantenir-les. El president va subratllar la importància de la convivència intergeneracional tant a les famílies com a la societat i va afegir que la gent gran pot aportar il·lusió i experiència.

■ Tomàs Puntí

La gent gran es va sentir ben tractada i s'ho va passar d'allò més bé en aquest Congrés

En 10 anys han assassinat 144 missioners

El segrest a les Filipines de dues monges camelites i un missioner claretà, no han estat fets aïllats, ja que a l'última dècada s'han registrat al món 144 assassinats de missioners espanyols, africans i sud-americans. El nombre de segrestos de religiosos al Tercer Món ha superat la vuitantena, segons dades facilitades per la Conferència Episcopal espanyola. Aquestes xifres són superiors a les que s'havien produït durant tot el segle XX.

Els motius d'aquest augment de la violència contra els missioners són les raons econòmiques i militars i, últimament, l'expansió del fonamentalisme islàmic i el fanatisme. Tot i això, les persecucions no s'han centrat només en religiosos, ja que al període 1982-1992, el nombre d'assassinats de seglars que treballaven en missions va ser de prop de 2.500.

Les zones en què els religiosos han estat més perseguits són Angola, Moçambic, Libèria, Sierra Leone, el Zaire, Egipte, Illa de Timor (les Filipines) i Sud-amèrica. Les congregacions religioses que s'han vist més afectades són la companyia de Santa Teresa, els pares paüls, els missioners del Cor de Maria, els claretians, els pares blancs, les missioneres d'Àfrica i les filles de la Caritat.

Persecució violenta

El director del secretariat de la Comissió Episcopal de Missions, Jesús Sánchez, va manifestar que aquesta situació de violència «continuarà perseguint l'Església» mentre a determinats països «es valori més la rendibilitat econòmica que la persona».

La presència de missioners espanyols a països del Tercer Món és molt elevada. L'any 1991 n'hi havia 6.139 de congregacions masculines i 10.665 de femenines. El cas d'assassinat de religiosos que ha tingut més repercussió va ser la matança d'Ignacio Ellacuría i sis jesuïtes més a El Salvador.

● C.C.

Cada Estat podrà suspendre els programes noctus dels altres

La CE autoritza la censura de la TV pornogràfica o violenta

La Comissió Europea ha autoritzat la censura de la televisió pornogràfica o violenta, en una històrica declaració que permet posar frens reals a la retransmissió dins la CE de material «brut» o violent d'un Estat a un altre.

Diverses empreses de televisió per cable havien aprofitat la directiva de la CE «Televisió sense fronteres» per tal de passar pel damunt de les legislacions nacionals que restringeixen la retransmissió de material «porno» i violència per les ones.

El Comissari europeu responsable del sector àudio-visual, Joao de Deus Pinheiro, ha declarat que la suspensió d'aquestes emissions per un govern —en aquest cas el britànic— és compatible amb la normativa europea.

«La Comissió considera que és clar que els Estats membres tenen la possibilitat de prendre mesures contra les cadenes que infringeixen l'article 22 de la directiva Televisió sense fronteres», diu la nota oficial.

L'esmentat article estipula que «els Estats membres han de veure per què les emissions de TV no comportin programes susceptibles de perjudicar greument el desenvolupament físic, mental o moral dels menors, concretament els

programes que incloguin escenes de pornografia o de violència gratuïta».

La declaració ha estat provocada per la tempesta de protestes que s'han elevat a la Gran Bretanya per les emissions del canal «porno» holandès «Red Hot Dutch». El govern de Londres havia notificat a la Comissió europea la seva intenció de prohibir-ho. I ara Brussel·les li dóna llum verda.

Alemanya havia seguit el mateix camí, notificant la seva intenció de suspendre el «Adult Channel», que havia de començar a emetre aquest mes d'abril pornografia des de Gran Bretanya a la resta d'Europa (no al Regne Unit, perquè no tenen permís per emetre-hi). El govern de Bonn, com el de Londres, considera que la directiva «Televisió sense fronteres» ha de fer-se més estricta, no limitant-se a prohibir la pornografia o la violència dirigida als infants, sinó creant les condicions perquè no es produeixin situacions paradoxals com aquesta: que una cadena com «Adult Channel», que té prohibit emetre al seu propi país, pugui en canvi fer-ho cap als altres.

● C.C.

Segons un estudi de la Universitat

Els infants juguen poc i veuen molta TV

L'Institut de Creativitat i Innovació Educativa de la Universitat de València ha realitzat un estudi en el qual es revela que els infants espanyols veuen cada vegada més la televisió i juguen menys, «amb el perill que això comporta en el seu desenvolupament psicològic».

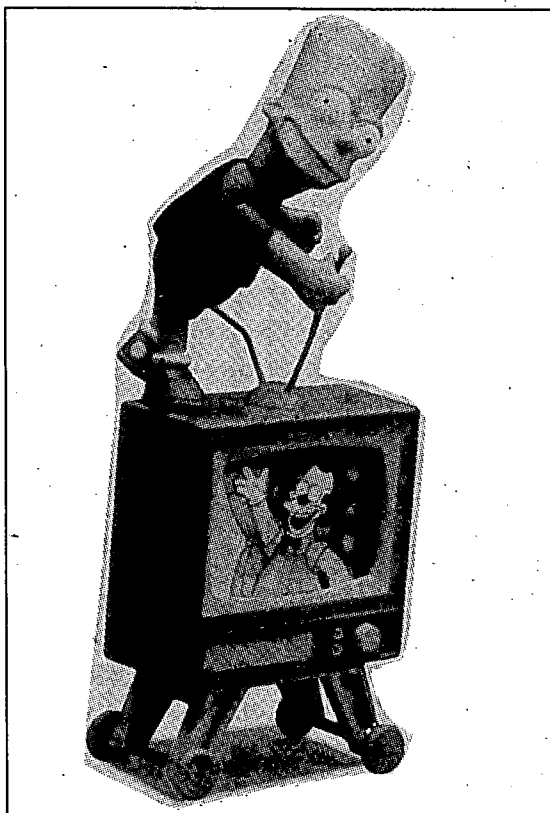
Aquest treball d'investigació, en el qual es conclou que la meitat dels infants passen unes tres hores diàries davant el televisor, és el primer d'aquestes característiques realitzat a Espanya relacionat amb els valors i estil de vida dels infants.

L'estudi, dirigit per Petra M. Pérez, s'ha realitzat mitjançant enquestes a 1.600 infants, entre 1 i 13 anys, elegits proporcionalment en base al sexe, edat i ciutat, en col·legis de Barcelona, Bilbao, Madrid, Màlaga, Sevilla, València i Saragossa.

El treball va tenir el seu origen quan els responsables de la Fira de la Juguina de València decidiren conèixer l'opinió i els punts de vista dels més petits en l'acte de concessió dels premis «Aros de Oro» a la millor juguina.

La conclusió de l'estudi, que serà donat a conèixer properament en forma de llibre, alerta els pares sobre les moltes hores que passen els infants davant del televisor.

L'informe assenyala que el 52 per cent dels infants consultats veuen la televisió més de tres hores diàries; un 79,29 per cent veu la televisió tots els dies, però menys de tres hores, i el 87,7 per cent estan davant el televisor cinc dels set dies de la setmana.

Les televisions emeten molts programes infantils, ja que els infants passen moltes hores davant el televisor

Per als infants consultats «la família és un lloc de protecció i ajut (97,9 per cent), on s'acut quan es tenen problemes (80,6%) i és l'entorn ideal per al cap de setmana (88,8%)».

■ F.A.

Crònica televisiva

Intrusisme professional

Molts canals de televisió. Força quantitat de programes. Un grapat de presentadors. Fixem-nos bé en aquests darrers. Si féssim una tabulació de tots els individus que presenten espais a la televisió ens adonaríem que la immensa majoria no són periodistes. No han rebut formació escaient per exercir una tasca informativa i/o comunicativa davant les càmeres. Per què hi ha intrusisme professional dins l'àmbit periodístic? Enrevessada resposta. Una persona operarà un malalt si no és cirurgià? Algú defensarà al davant d'un tribunal un presumpte culpable d'un delicte si no és advocat? Senzilla i contundent resposta: no.

La crisi que pateix actualment el món de l'espectacle ha fet que actors i cantants, juntament amb protagonistes de les anomenades «revistes del cor», siguin contractats per ser conductors de diversos programes. Això també succeeix, però en menor mesura, a la ràdio i la premsa. És totalment injust que qui hagi estudiat la carrera universitària de Ciències de la Informació durant cinc llargs anys de la seva vida es vegi arraconat de la seva feina en profit d'un individu la carta de presentació del qual es fonamenta només en el seu renom.

La responsabilitat principal d'aquestes contractacions és del productor. Ell és qui els ofereix el treball, pensant abans en el «nom» que en la «professionalitat» del futur presentador televisiu. La majoria de vegades aquests personatges de la vida pública fan el ridícul a la pantalla jugant a ser periodistes. Podríem nomenar Lola Flores i la seva filla Lolita a «Sabor a Lolas», emès per Antena 3-TV, o Manolo Escobar a Tele 5 amb «Goles son amores». Aquest darrer programa es caracteritza per un to superficial, carrincló, grotesc i absurd. Característiques essencials totes elles del canal privat dirigit per Valerio Lazarov.

Arran de l'esmentada situació d'intrusisme a la feina, potser un dia no massa llunyà els periodistes puguin expandir el seu camp laboral envers altres rumbos. Per exemple, enregistrar un disc o actuar a pel·lícules. Llegítima competència, diguem-ne, entre els ciutadans d'un país.

■ Miquel Àngel Codina
Periodista

CINEMA

Sommersby

Director: Jon Amiel. **Intèrpretes:** Richard Gere, Jodie Foster, Bill Pullman.

Després d'una brillant carrera televisiva, el britànic Jon Amiel va aconseguir el reconeixement de la crítica en el seu primer llarg-metratge per al cinema, *Reina de corazones*. Aquest èxit li va obrir les portes de les majors de Hollywood, que han produït les seves dues pel·lícules següents: *Tune in Tomorrow* i *Sommersby*.

També pel que fa a l'argument *Sommersby* té arrels europees, ja que tracta d'un remake de la pel·lícula francesa *El regreso de Martín Guerre*, dirigida el 1981 per Daniel Vigne. Narra la misteriosa història de Jack Sommersby (Richard Gere), un jove granger, al qual es donava per mort, que torna al poble després de lluitar en el cantó sudista durant la Guerra de Secessió. D'un ésser irascible i violent s'ha transformat en una persona amable i emprendora. Aquest canvi desconcerta a tothom, fins i tot a la seva pròpia esposa, Laurel (Jodie Foster).

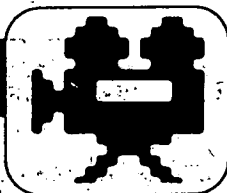
Jon Amiel du a terme una acurada posta en escena, que s'adequa molt bé a la densitat dramàtica i a la trama d'intriga del relat. De totes maneres, la primera meitat del film té diverses caigudes de ritme, en part a causa de la

indecisió del guió de Nicholas Mayer i Sarah Kernochan. La part final és més rodona i posseeix la solidesa i frescor narratiu que Amiel ja mostrava en *Reina de corazones*. Aquesta esmerada realització ressalta encara més pel seu suggerent dol interpretatiu entre Jodie Foster i Richard Gere, molt ben acompanyats per un magnífic planter de secundaris. La música de Danny Elfman i l'esplèndida fotografia de Phillippe Rousselot s'encarreguen de donar a la pel·lícula un melancòlic toc de bellesa.

La pel·lícula insinua reflexions positives sobre el racisme, la solidaritat i la regeneració. Però tots aquests missatges queden una mica ofegats pels elements melodramàtics, exposats com si conformessin una mítica balada popular. Aquest enfocament acaba conduint la història vers una conclusió moralment ambigua, però d'alta intensitat dramàtica, a mig camí entre el que és admirable i el que és absurd.

La trama romàntica propicia diversos apunts eròtics, no molt explícits, però insistents. També cal retreure alguns diàlegs grollers, introduïts amb l'excusa de donar un realisme més gran a algunes situacions.

■ Jerónimo José Martín
(Aceptensa)

LA SARDANA I LA DANSA

Premis de la Diada de la Sardana

Instituïts per l'Obra del Ballet Popular, la relació dels concedits aquest any és la següent:

- Medalla al Mèrit Sardanista, al matrimoni Francesc Salas i Maria Àguila, de Reus.
- Medalla al Mèrit Sardanista Musical, al compositor Domènec Moner i Basart.
- Medalla al Mèrit Cívica, instituïda aquest any però que no tindrà periodicitat, a Ramon Noguera i Subirà, Director de la Coral Polifònica de Puig-reig.
- Premis a la Constància Sardanista, a Montserrat Carreras i Ramon Morros.
- Premis a Noves Experiències, a Santi Arisa i cobla Els Montgrins, i a Marcel Caselles.
- Premi a la Coordinació d'Activitats Sardanistes, a la Comissió d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines.
- Premis a la Promoció d'Activitats sardanistes, a Ramon Oliveras i l'Ajuntament de Solsona.
- Premi a Publicacions de Tema Sardanista, a Miquel Bruguera.
- Premis a Mitjans de Comunicació, a Jordi Fort, Unió de Colles Sardanistes i Jesús Medina.
- Premis a Edicions Discogràfiques, a l'Ajuntament d'Olot i a la Federació Sardanista del Rosselló.
- Premis a Cases Comercials, al Giró Center de Girona i a la Concessionària de la Casa Fiat, de Martorell.
- Premi especial a la Federació Sardanista de Catalunya.

Certamen musical

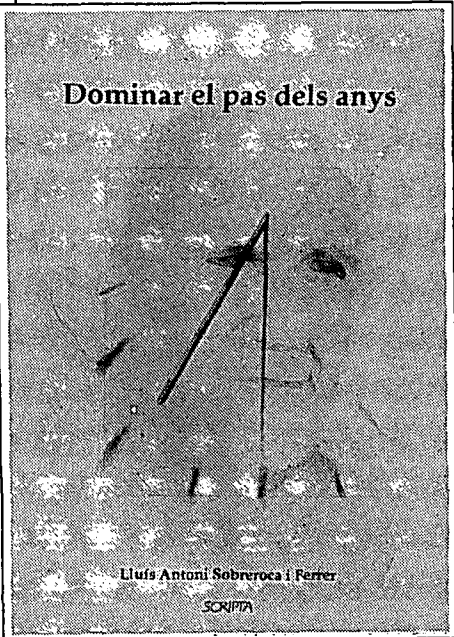
Els sardanistes de Mollet del Vallès, tot cloent el seu Pubillatge, han convocat el Primer Certamen Musical de Sardanes per a compositors joves, obert a tots els músics que hi vulguin participar i que siguin menors de 25 anys. Cada concursant podrà presentar un màxim de dues sardanes rigorosament inèdites i instrumentades per a cobla d'onze instruments, amb una reducció per a piano o per a qualsevol instrument acústic o electrònic. El termini d'admissió d'obres finalitzarà el dia 31 d'octubre de 1993 i el lliurament de premis es portarà a terme en el decurs del Concert de Nadal, el dia 25 de desembre a la tarda, a Can Gomà de Mollet. Els premis establerts tenen una dotació econòmica de 150.000 ptes. el primer; 75.000 ptes. el segon i un accésit igualment de 75.000 ptes. Els interessats poden demanar les bases i trametre les sardanes concursants a l'Ajuntament de Mollet del Vallès.

■ Josep Ventura

Viure joiosament la vellesa

Lluís Antoni Sobrero. **DOMINAR EL PAS DELS ANYS.** Ed. Diàfora

Dominar el pas dels anys

Tant de bo poguéssim pensar en la vellesa com en una platja de llibertat. Una llibertat conquerida, dia a dia, pels homes i per les dones que hi arriben després d'haver parat les veles, amb més o menys fortuna, a tots els vents de la vida.

Llibertat respecte de tantes coaccions i de tants convencionalismes que ens condicionen... En la senectud, l'home i la dona han esdevingut prou experts en l'art de destriar el gra de la palla per a poder enriure-se'n de moltes foteses, de moltes vanitats, de moltes avarícies...

De tot això en sap molt, especialment, el pare Lluís Antoni Sobrero, lliurat plenament al bé dels homes i de les dones grans. Ara els dedica aquest llibre que recomanem.

L'autor va néixer a Barcelona el 6 d'abril de 1922. Ingressà l'any 1943 a la Companyia de Jesús. Ordenat de prevere fins l'any 1956, fou el fundador i primer Director General d'Esade on treballà fins el 1992. Des de 1972 s'ha anat dedicant cada cop més a les activitats en el món de la gent gran.

Fou co-fundador de l'Associació Coordinadora per a l'Ancianitat (ACA) i de l'Agrupació de Centres de Formació Permanent per a l'Ancianitat (AFOPA).

És actualment Consiliari de l'Obra de la Visitació de Ntra. Sra. i Consiliari Diocesà de Vida Creixent.

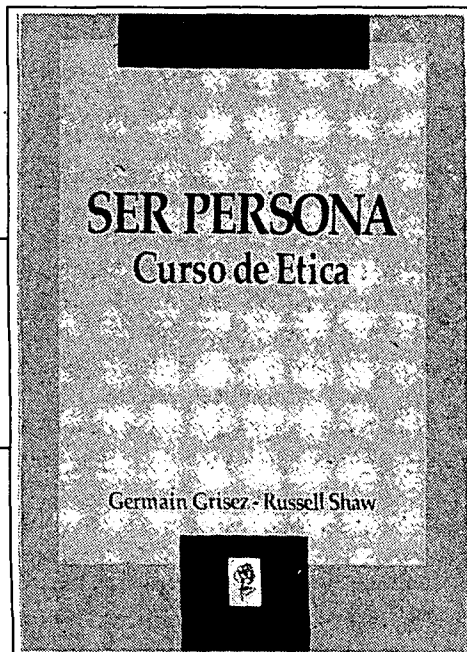
● C.C.

Principis bàsics de l'ètica

¿Per què és important l'ètica? Perquè tracta de distingir el bo i el dolent. Per evitar que la pròpia vida es mogui com un penell segons «els vents» de la vella o nova moral, de l'opinió dels amics o de les exigències dels sentiments, cal aturar-se a pensar, intentar trobar connexions entre això que anomenem principis bàsics de l'ètica i la seva aplicació en determinades situacions de l'actuar humà. Aquest llibre és un curs d'ètica general, dirigit a estudiants i ampli públic.

Aquest llibre exposa, en primer lloc, els fonaments de l'ètica: què dona a una acció el seu caràcter moral; què fa a una acció moralment bona; què és la realització humana, assolida per qui actua moralment bé i quins béns hi estan implicats en l'esmentada realització. En segon lloc, estudia algunes circumstàncies en

German Grisez-Russell Shaw. **SER PERSONA.** Ed. Rialp

les quals els fonaments de la moral han de ser aplicats. ¿Quin és el veritable progrés moral? ¿com intervé la llibertat en els conflictes socials? ¿quina és la recta relació entre els individus: explotació, contracte o comunitat? ¿quina és la influència de la religió? L'argumentació és àgil i els exemples precisos. Al final de cada capítol s'inclouen preguntes que són molt adequades per motivar el debat sobre les diferents qüestions que s'han exposat.

German Grisez és Professor de la filosofia de la Universitat de Notre Dame. És autor de nombrosos escrits sobre ètica i ha treballat en col·laboració amb Joseph Boyle i John Finnis. Russell Shaw, escriptor professional que col·labora en la redacció d'aquesta obra, ha estat sempre interessat per la teoria ètica.

● C.C.

La creativitat a la cuina

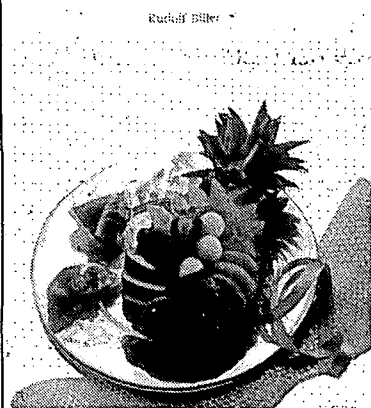
Rudolf Biller. **EL ARTE DE LA GUARNICIÓN.** Ed. Elfos

Rudolf Biller, guanyador de la medalla d'or a Toquio dins la competició mundial d'art culinari, proposa una suggestiva guia per guarnir tota mena de plats. Des dels entremesos fins els plats forts, de carn i de peix, sense deixar de banda els dolços. Ensenya senzills trucs per fer que uns talls de badella o de lluç llueixin més esplèndids, afegint només unes artístiques composicions amb tota mena d'elements que rutinàriament es fan servir a la cuina: anxoves, olives, ous, verdures... Els postres de fruites resulten més gustosos, tant a la canalla com als grans, si són servits en barques fetes de plàtans i pinyes. Les safates de formatges i patés faran molt més goig si s'afegeixen alguns elements: kiwis, grans de raïm, rabanets tallats com si fossin flors... A més de proposar diferents maneres de plegar els tovallons perquè l'efecte decoratiu sigui més complet i per tots aquells que s'inicien dins l'art culinari, s'indica la manera de detectar si els aliments adquirits són o no frescos.

És un llibre que invita a ser fullejat un i un altre cop, doncs, sempre s'hi pot descobrir alguna cosa nova, donada la quantitat de informació que aporta. Amb detallades explicacions i atractives fotografies una bona adquisició per afegir a la nostra biblioteca particular.

● C.C.

El arte de la GUARNICIÓN

Una guia imprescindible

Durant aquest últims anys, el món animal ha estat objecte d'un interès creixent. I juntament al secular «amic de l'home» —el gos, considerat un animal afectiu perquè dona i rep estima—, assistim a l'auge sense precedents del gat, animal que fins fa pocs decennis ni tan sols participava de la vida familiar.

Tenir un animal conviu amb nosaltres comporta alguns problemes quotidians que s'han de resoldre i, per desgràcia, també freqüents malalties que s'han de saber afrontar. *El veterinario en casa*, escrit per un prestigiós professional, ens ensenya d'una manera amena i senzilla a prevenir malalties i accidents, a reconèixer els símptomes i a tractar els trastorns més freqüents. Un llibre fonamental que ens facilita el coneixement dels nostres animals i ens ajuda a viure amb ells, d'una manera més sana, l'aventura de cada dia.

● C.C.

Roberto Gianinetti. **EL VETERINARIO EN CASA.** Ediciones del Drac

Justo Luis R. Sánchez de Alva. **JESUCRISTO Y LA MUJER.** Ed. Palabra

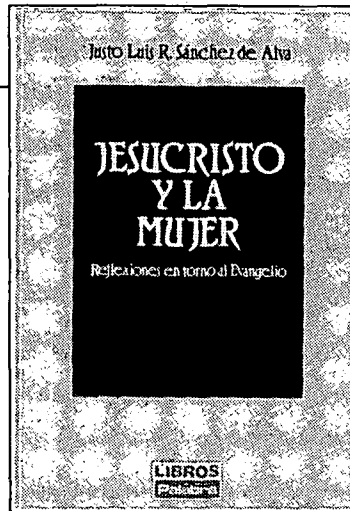
El que Jesús pensava de la dona

«Aquest llibre —escriu la Doctora Ana Sastre en el Pròleg— és una bona demostració del que Jesús pensava de la dona. En aquestes pàgines, de grat sabor evangèlic, descrites amb senzillesa i lirisme, es narra amb profunditat el que Jesús féu i digué en la seva relació amb les dones que van passar vora seu».

Com afirma expressament l'autor, «no s'intenta posar l'Evangeli al servei de qualsevol reivindicació per urgent i necessària que sigui. Es vol mirar a Crist, veure el que féu i el que ensenyà, per aprendre a aturar-se amb respecte i amb admiració davant el misteri de la dona».

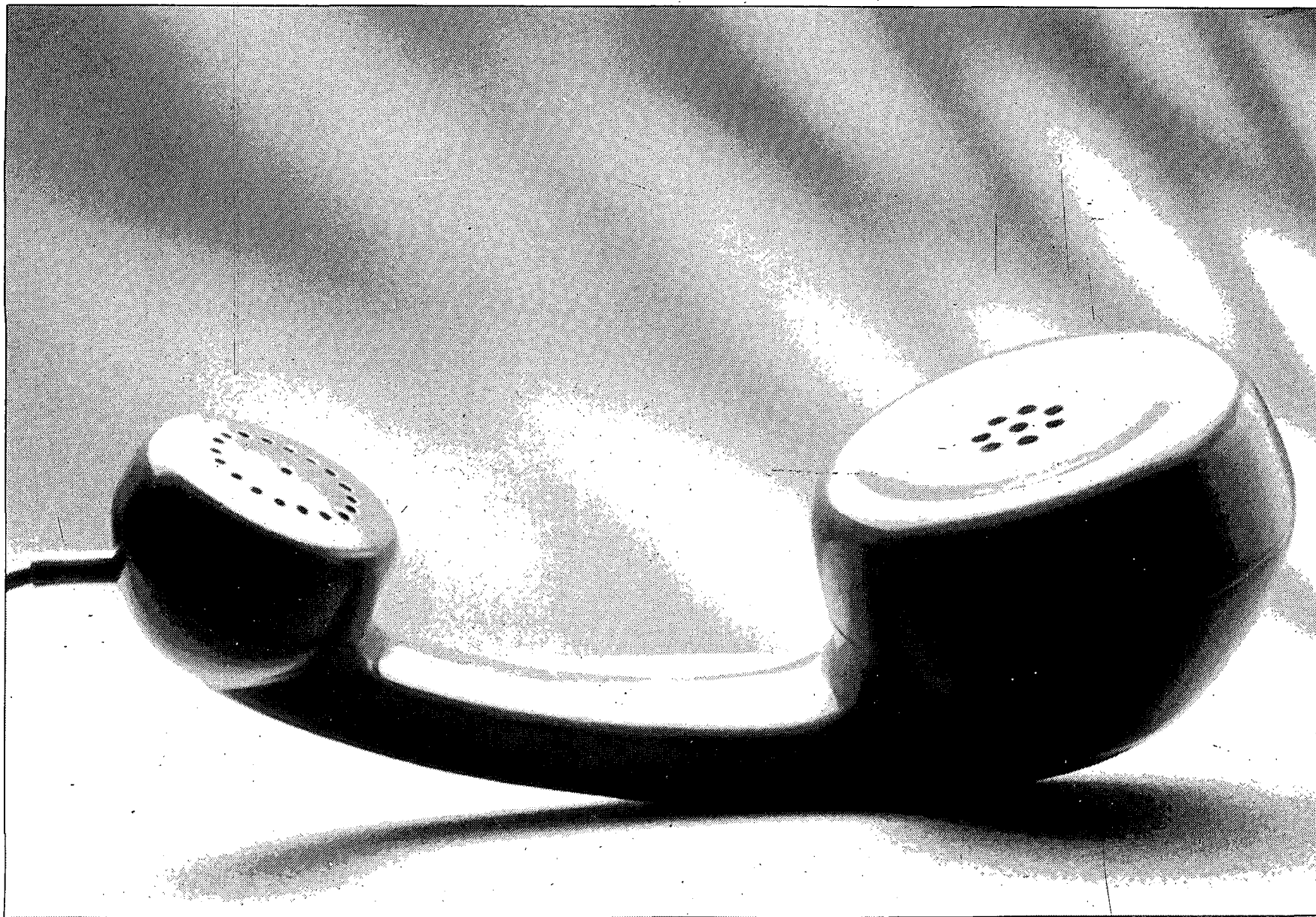
És un llibre que vol apropar, als homes i a les dones, a la figura fascinant de Jesucrist, al mateix temps que ressalta la forma tan delicada com es condueix amb qualsevol persona humana i, en especial, amb les dones. És, doncs, un llibre molt útil per a la meditació sobre Jesucrist, basat en la tradició de molts autors espirituals, que ajuda a entendre'l i estimar-lo amb més profunditat.

● C.C.

GENERALITAT DE CATALUNYA

AQUEST TELÈFON SAP ESCOLTAR

Qualsevol dubte, avís, idea o suggeriment sobre el món dels infants, serà escoltat.

Perquè el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya posa a la seva disposició el **Telèfon de la Infància**.

Un telèfon important, per als nostres nens, que sabrà informar, atendre i ajudar a solucionar tots els temes

que afectin directament aquells qui seran el futur de Catalunya. Una sola trucada al **900 300 100** posarà en moviment tot un grup d'especialistes en saber escoltar i respondre.

Departament de Benestar Social

Amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis.

PER AJUDAR

SOM 6 MILIONS

ELS NOSTRES NENS

Suplement infantil de Catalunya Cristiana

N.º 670

La petja de Jesús

En l'afany humà de col·leccionar objectes i records, sempre hi ha qui persegueix coses tan rares, que resulten realment introbables. I també n'hi ha que, si no les troben, se les inventen.

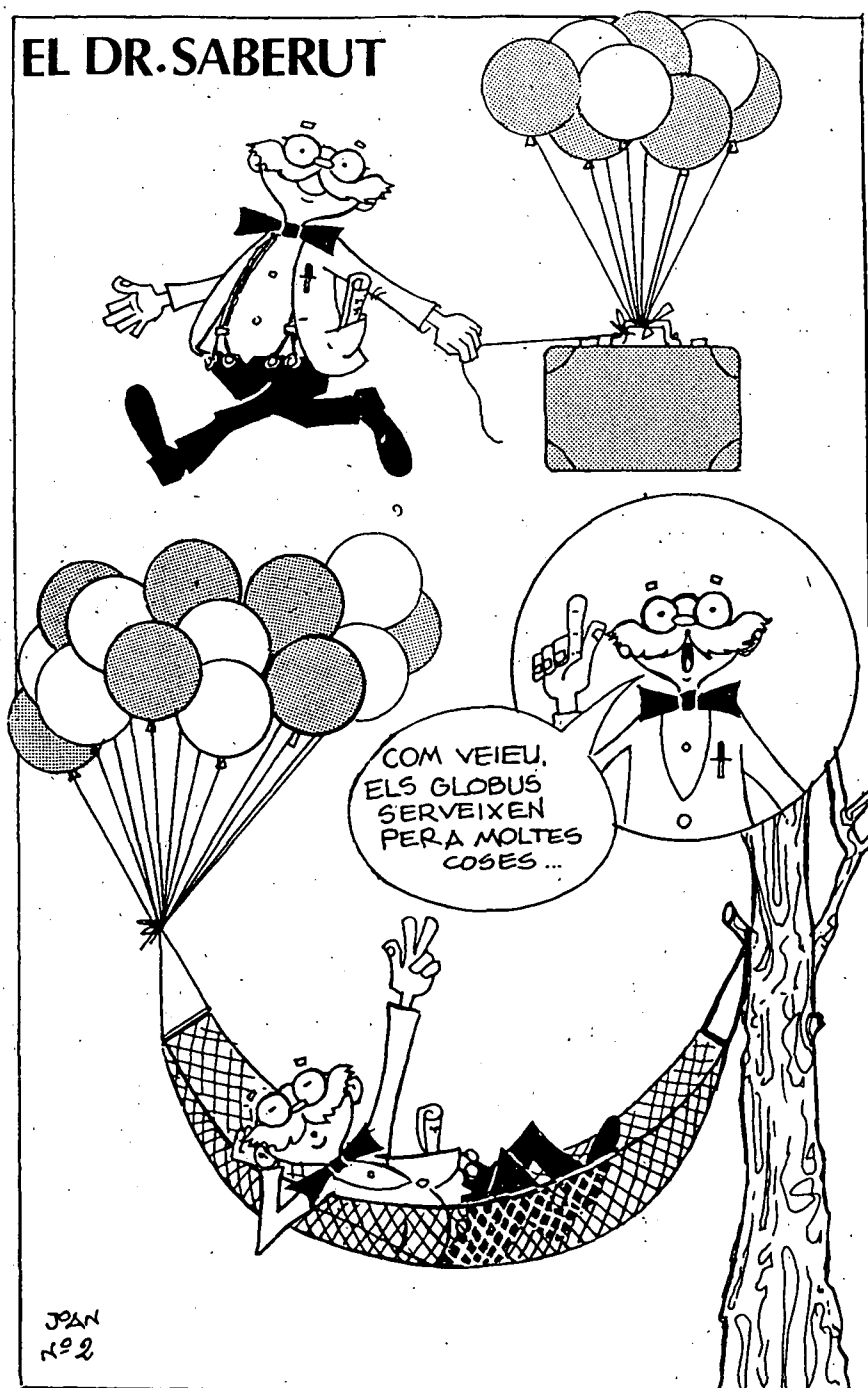
Ara bé, els criteris d'avui estan per una més gran autenticitat. I això fa que, coses i llocs avalats tan sols per una simple però arrèlada tradició, són venerats com un record d'aquesta, sense cap altra pretensió.

Així, un lloc de Jerusalem com l'anomenada edícula de l'Ascensió, a la muntanya de les Oliveres, serveix per recordar el fet incontestable del retorn de Jesús ressuscitat a la glòria del Pare, on ens ha anat a fer lloc. El cel blau-llàstima de cúpula! ens fa badar mirant enlaire, i més que no pas aquell rebec damunt la roca, la petja de Jesús són els grups de pelegrins, que l'hi fan present reunits en el seu nom i proclamant-hi la seva paraula.

Com que és un lloc musulmà, no s'hi pot complir el compromís eucarístic de celebrar el seu memorial fins que torni. Però sí que un s'hi pot comprometre, i val la pena fer-ho també d'aquí estant, a ser petja de Jesús, i més autèntics, i molt més solidaris.

Àngel

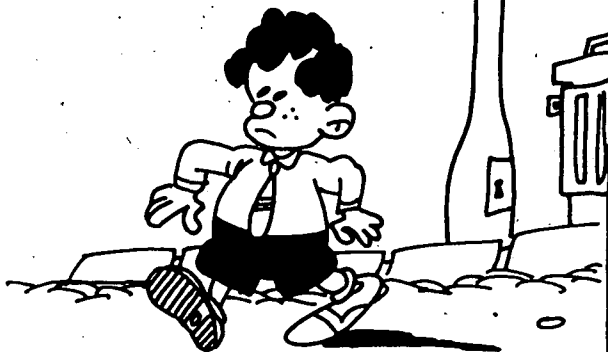
EL DR. SABERUT

JOAN
7.º 2

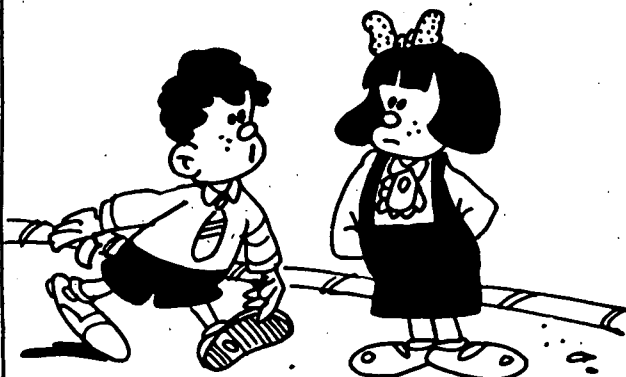
EN PITU CALSAPEU

EN PITU ESTÀ MOLT
ENFADAT

GALI

NINGÚ NO SE'LPREN SERIOSAMENT

TOTHOM EL TRACTA COM A
UN NEN PETIT

"SENYOR JOSEP CALSAPEU"

VAJA...! PER FÍ ALGÚ QUE EL
TRACTA COM A PERSONA GRAN.

GRRR! UN PROSPECTE!
NOMÉS LI DONAVEN SABÓ
PER VENDRE-LI UNA
ANDRÒMINA
INÚTIL.

Busquem l'evangeli de diumenge: Evangeli segons sant Mateu, capítol 28, versets del 16 al 20 (Mt 28:16-20).

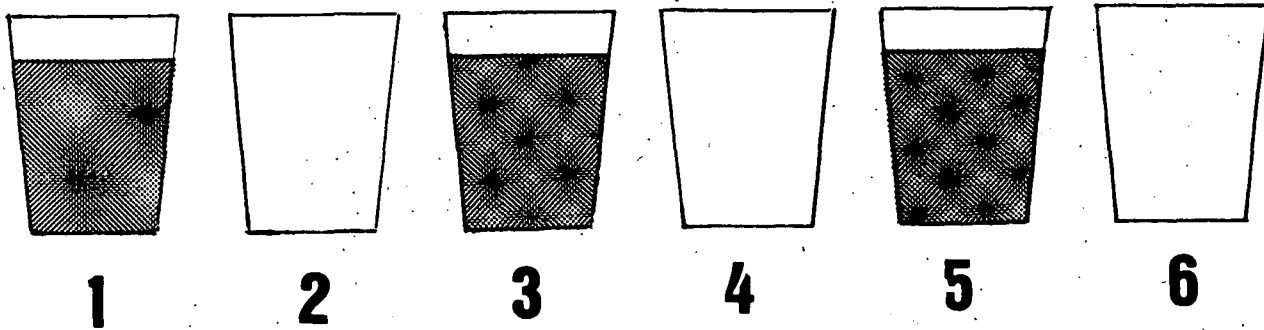
Reflexionem: 1. Avui llegim l'acabament de l'evangeli segons sant Mateu. Se'n llegeix cada any l'inici la vigília de Nadal. Comença amb un repàs força esquemàtic de les arrels familiars de Jesús, com a home, nascut de Maria, per obra de l'Esperit Sant, i «emparat» per Josep. Curiosament, l'evangeli de Mateu comença i acaba a la Galilea.

2. Jesús, abans de tornar al Pare, diu als apòstols, els seus escollits, quina és la seva missió: no dubtar de l'autoritat plena de Jesús, anar a convertir tots els pobles, batejar-los i ensenyar-los a guardar tot el que ell ha manat. I això mateix és el que ens correspon de fer a tots els cristians, per activa o per passiva, és a dir, ni que sigui subsidiàriament.

3. En la reflexió d'avui, diada del retorn de Jesús ressuscitat a la glòria del Pare, queda clar que ell ha esdevingut el Senyor de la història. De fet, li ha estat donada «plena autoritat al cel i a la terra», però és que ell mateix diu, a més, que serà amb nosaltres «cada dia fins a la fi del món».

■ El catequista

Un problema

Aquí tenim sis gots. Tres de plens i tres de buits. ¿Com ens ho farem per a tenir-ne tres de plens seguits només movent-ne un?

Agafeu el número 1 i aboqueu el vi que conté en el número 4. Ja està! Ara tenim tres gots plens seguits i només n'hem mogut un.

Solució

Però la sorpresa més increïble la van tenir la gent del barri quan, en entrar per primera vegada al nou supermercat es van trobar que no hi havia ni una ànima per atendre'ls, ni un sol dependent, ni un trist encarregat. De primer moment es va quedar tothom molt parat, però llavors van sentir una veu, com us ho diria, metal·litzada, que els donava la benvinguda i

Els botiguers del barri van fer-se càrrec del nou supermercat i a tots els robots els van donar unes ben merescudes vacances. Les mestresses de casa van poder continuar beneficiant-se dels avantatges del supermercat i els botiguers van trobar una bona manera de substituir els seus negocis. I així, tots contents

BABAR

i els seus amics de Festa Major

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

Mentrestant, els nens s'han tret ja

les disfresses i es passegen pel final.

-Quina bona olor! Em menjaria un !

-exclama Pom. O potser una cosa més grossa?

Ta ho sé, em menjaré una !

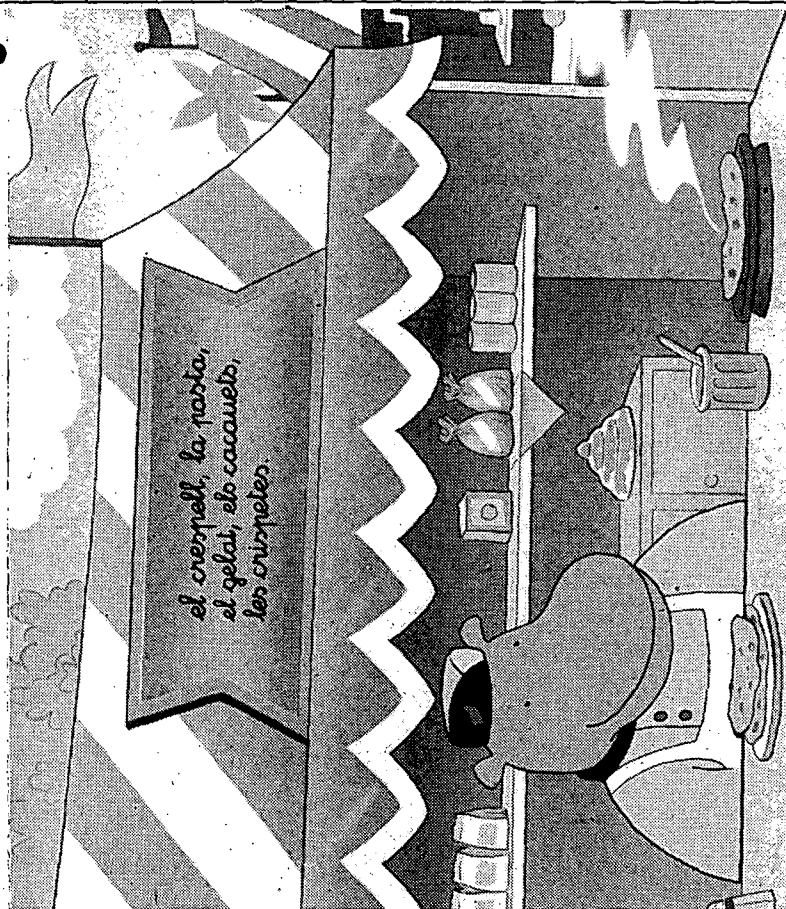
-Quin golafre! - se'n burla Alexànder

-I tu, si ja tens un , què més vols!

-El gelat és per a mi -respon Alexànder-,
el paquet de és per a Zefir.

Flora, sempre tan generosa, comparteix

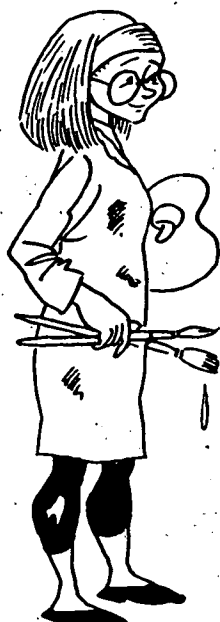
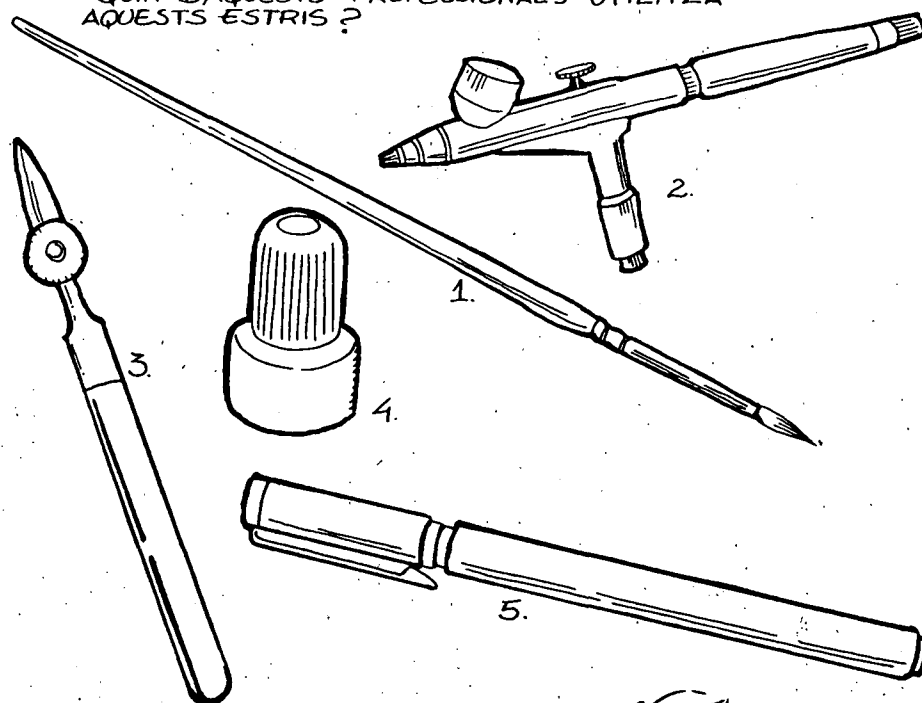
les amb un gossel.

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

Miscel·lània

QUIN D'AQUESTS PROFESSIONALS UTILITZA
AQUESTS ESTRIS ?

A - PINTURA

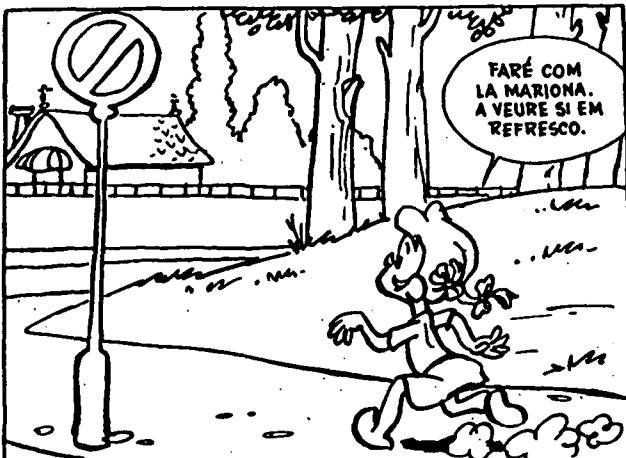
B - ARQUITECTURA

C - DISSENY GRÀFIC

SOLUCIÓ

LA MARIONA

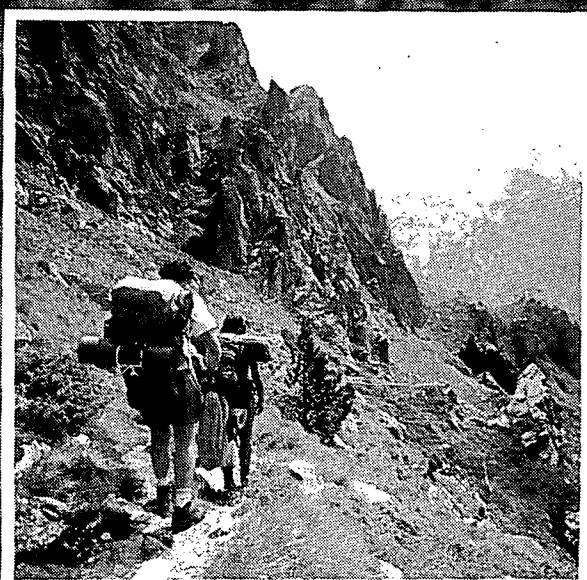
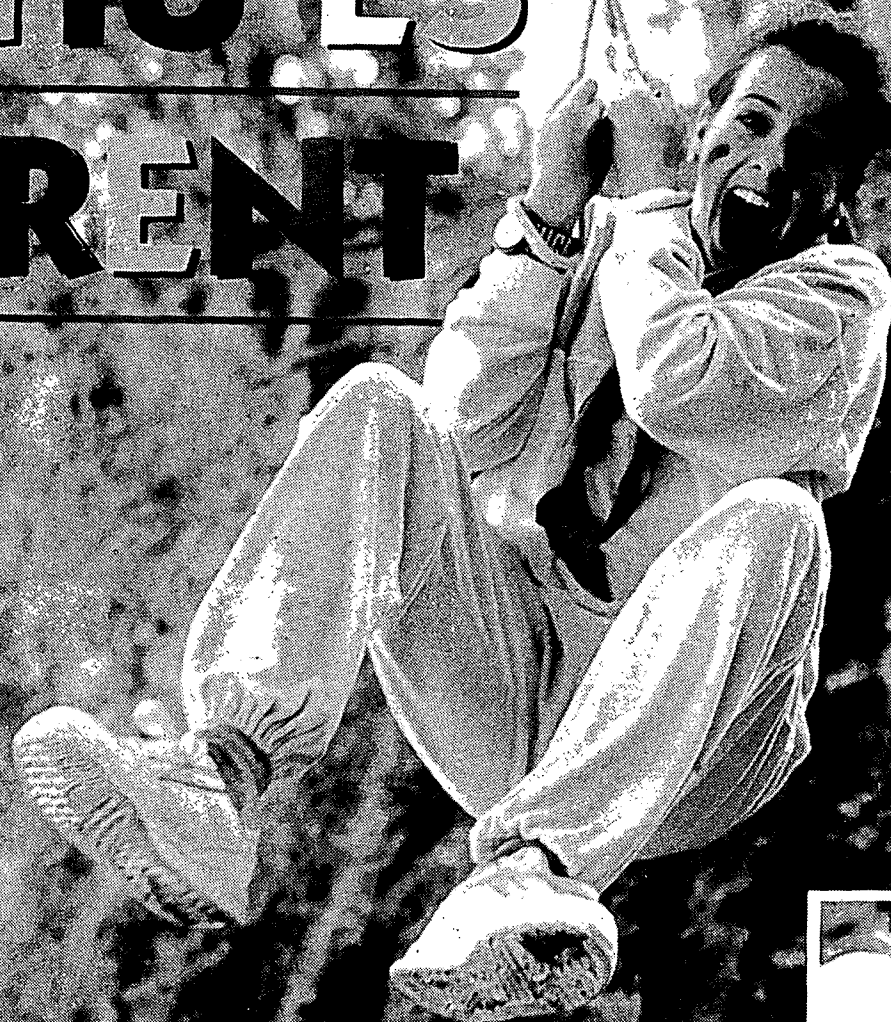

A COLÒNIES

I CASALS

L'ESTIU ÉS

DIFERENT

coord
nació catalana

colònies
casals
clubs d'esplai

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

FEDERACIONS DE CENTRES I SERVEIS

MCEC BARCELONA - (93) 410 01 00
SCV BARCELONA - (93) 430 16 06
SCV GIRONA - (972) 21 45 63
SCV LLEIDA - (973) 26 93 07
SCIGE SOLSONA - (973) 31 20 35
SCV TARRAGONA - (977) 23 23 00
SCV URGELL - (973) 44 69 77
SCV TORTOSA - (977) 50 40 73

ESCOLES DE L'ESPLAI

BARCELONA - (93) 410 16 02
GIRONA - (972) 22 02 14
LLEIDA - (973) 27 28 64
TARRAGONA - (77) 23 23 33

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

PREN-TE TEMPS I

Col·lecció Els Daus 46, 192 pàgs. 4a. ed.

El material de l'obra està pensat per a infants i joves, per a la mainada que participa en colònies, casals, campaments, per als monitors i responsables dels grups esmentats. Es tracta de textos ja emprats i de provada utilitat.

PREN-TE TEMPS II

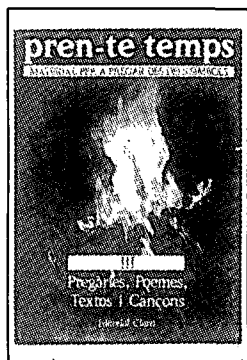
Col·lecció Els Daus 47, 128 pàgs. 5a. ed.

Pregàries agrupades en diferents temàtiques per a facilitar la utilització dels textos del llibre anterior. Recull de pregàries, vol ser un company de camí per a monitors i nansos per ajudar-los a obrir-se a Déu i als altres.

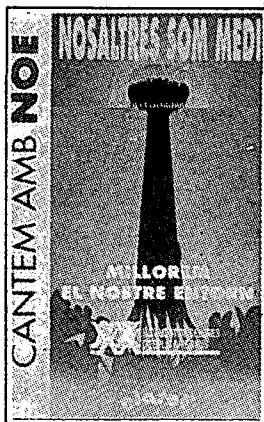
PREN-TE TEMPS III. Pregàries, poemes, textos i cançons

Escola de l'Esplai de Barcelona

Col·lecció Els Daus 109, 120 pàgs.

Aproximació al món dels símbols, pensat perquè els educadors o animadors dels infants tinguin una guia per a endinsar-se en els símbols que el nostre entorn ens aporta. Símbols relacionats amb el cos humà, amb el quotidià, amb la natura.

NOSALTRES SOM MEDI. Millorem el nostre entorn

Noè Rivas

Cantem amb Noè i sapiguem que el medi depèn de nosaltres, i nosaltres del medi.

Cançons: Tòpics utòpics / Som el vaixell / Un cel blau per sostre / Aquest nostre món / La muntanya venerada / Taran-tel·la siciliana / Construïm

un nou futur / Tenim un temps... / L'esperança ens crida / Mon palau al fons del mar.

VALORS, CRIDA I RESPOSTA

Moviment de Centres d'Esplai Cristians

Col·lecció Festa 9, 128 pàgs.

Recull de textos que ens introdueixen a la reflexió sobre els valors, sobre onze valors: comunitat, festa, servei, solidaritat, transcendència, fe, felicitat, ésser-interioritat, lluita-esforç, vida i pau. Els valors sempre seran un eix de la nostra reflexió i de la nostra identitat com a persones i com a educadors. I ens obren també a l'esperança, tan necessària per als joves en aquest món que es troba en un atzucac de civilització.

EL TEMPS I RES MÉS. Les activitats del temps lliure en l'horitzó 2010

Col·lecció Animació Sociocultural 6, 270 pàgs.

Síntesi inèdita de les dades més recents sobre les activitats del temps lliure i la seva evolució. Document pedagògic espectacular que suscita reflexions, debats i crítiques. Una eina estratègica que permetrà prendre amb més claredat decisions sobre l'esdevenidor d'aquest sector d'activitats.

EDUCAR EN L'ESPLAI, EDUCAR ACTITUDS

Dep. Pedagogia Escola de l'Esplai de Barcelona

Col·lecció Animació Sociocultural 7, 128 pàgs.

El món de l'educació en l'esplai, definició certament genèrica i ambivalent, ha anat formulant els seus objectius concrets i trobant metodologies pròpies de treball a través de la pràctica. Aquest llibre afronta el repte de proposar-ne de coherents mitjançant una primera hipòtesi: la necessària interiorització dels continguts educatius per part dels monitors.

ANIMAR UN CENTRE D'ESPLAI

Edició a cura de Rafael Luis

Col·lecció Manuals Pleniluni 2, 168 pàgs.

Aquest llibre és un recull d'elements i eines per a una intervenció en el temps lliure dels nens i nenes. Els lectors interessats hi trobaran temes d'especulació teòrica fonamentats en una llarga pràctica sobre el tema, però també qüestions més immediates i pragmàtiques, d'aquelles que serveixen per «anar per feina».

UN CURS D'ESPLAI

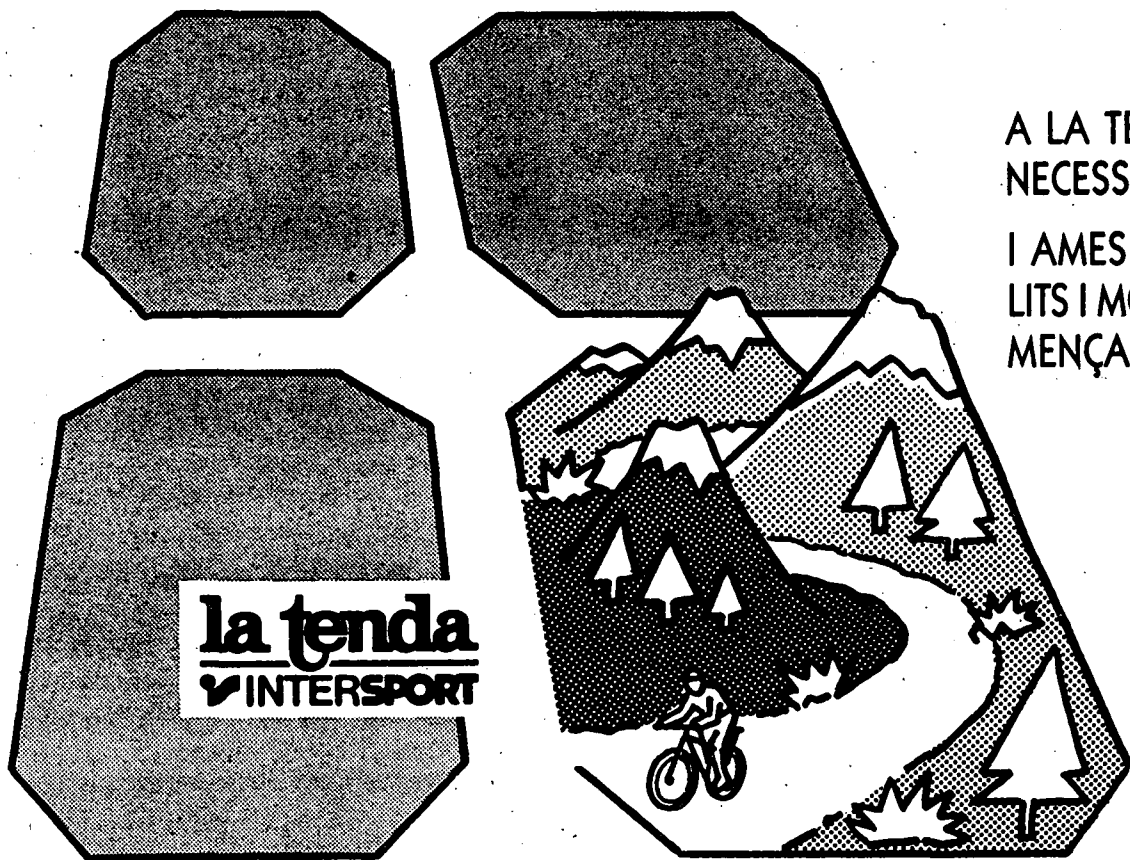
Irene i Albert Monferrer

Col·lecció Esplai Pleniluni 12, 160 pàgs.

Un llibre pensat per als monitors de grups d'esplai que inicien les seves activitats com a responsables. Servirà també per completar el bagatge de recursos d'aquells altres monitors, mestres i educadors que ja tinguin una certa experiència.

MUNTANYA I NATURA

a tota roda!

A LA TENDA/INTERSPORT TROBARÀS TOT EL QUE NECESSITES PER RODAR A TRAVÉS DE LA NATURA I AMES ET DONARÉM IDEES, RECORREGUTS INSO-LITS I MOLTES MÉS ACTIVITATS PELS QUE VOLEN CO-MENÇAR I PELS JA INICIATS EN EL MON DE LA BTT.

la tenda

INTERSPORT

Pau Claris, 118 Barcelona
Manresa • Mataró • Lleida

Una proposta de lleure de l'Església Catalana

Un any més els Centres d'Esplai volen presentar la seva proposta de Colònies, Campaments i Casals d'Estiu. I junt a les activitats, els cursos de formació de les Escoles de l'Esplai i les Cases de Colònies dels Serveis Colònies de Vacances. Un any més, una munió de joves dirigents disposats a donar resposta a aquella demanda que la societat va formulant al món de l'Esplai.

La nostra tasca va començar essent assistencial, es tractava de "fer salut" i de menjar millor durant uns dies. Avui la funció és clarament educativa, sense oblidar l'espai de vivència i celebració de la fe i la intervenció en el món de la marginació social. En el moment actual de crisi econòmica i de retall pressupostari d'algunes administracions en les activitats de vacances cal valorar, pel pes que té, el treball callat, constant i fins i tot creixent de l'església en l'educació en el lleure. La senzilla, però àmplia, vertebrada i creativa proposta de Colònies de Vacances.

Així com els físics parlen d'incertesa quan volen determinar la posició de les partícules més petites de la matèria, també és incert preciser la importància de l'educació dels infants per al monitor enfront la pròpia formació. El que és cert és que l'alternativa ser monitor és una de les que hi ha a les buides nits de cap de setmana i el consum com a alicient. I també és un fet l'alt grau de civisme d'aquests joves i la seva disposició al treball voluntari en forces àmbits.

En la presentació de les activitats no podem deixar de citar uns treballs culminats aquest curs i que pretenen sintetitzar "l'Esperit de Colònies". Es tracta del Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians aprovat pels Bisbes catalans, i de la Proposta Educativa de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai. Dos documents que properament s'editaran i que presenten el nostre estil i el per què de més de 400 activitats de vacances aquest estiu de 1993.

Com fàcilment el lector endevinarà darrera aquestes planes, i darrera el que s'hi presenta, hi ha molt de treball desinteressat. Gràcies, doncs, a tots els monitors, als pares que ens confien llurs infants, així com a les persones que han preparat aquest recull i a Catalunya Cristiana que des de sempre s'ha volgut fer ressò de la nostra entitat.

Bon Estiu 1993!

Josep Oriol Pujol i Hurnet President

COORDINACIÓ CATALANA
colònies
casals
clubs d'esplai
nació catalana

Estiu'93 amb Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai

Els Serveis Colònies de Vacances i el Moviment de Centres

Són entitats que agrupen i promouen el centre d'esplai i activitats d'educació en l'esplai sota un mateix projecte educatiu. Ofereixen serveis de diferents tipus per al desenvolupament de l'activitat educativa i per a l'animació.

MOVIMENT DE CENTRES D'ESPLAI CRISTIANS - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 410 01 00

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 430 16 06

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - GIRONA
C/. Portal Nou, 27. 17004 Girona. (972) 21 45 63

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - LLEIDA
Pl. Sant Josep, 2. 25002 Lleida. (973) 26 93 07

SERVEI DE COLÒNIES I GRUPS D'ESPLAI DE SOLSONA
Casa del Bisbat, s/n. 25280 Solsona. (93) 821 09 61

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - TARRAGONA
C/. Méndez Núñez, 14. 43080 Tarragona. (977) 23 23 00

SERVEI COLÒNIES DE VACANCES - L'URGELL
C/. Ramon i Cajal, 5. 25600 Balaguer. (973) 44 69 77

SERVEI DE COLÒNIES DEL BISBAT DE TORTOSA
C/. Ciutadella, 10. 43500 Tortosa (977) 46 03 84

Activitats pàgs. 2 - 7

Les Escoles de l'Esplai

Són centres educatius especialitzats en la formació d'educadors en el temps lliure i d'animadors socio-culturals. Es desenvolupen plans de formació reglada (diploma de monitor, diploma de director, diploma de pedagogia del lleure i animació socio-cultural), especialitzacions i formació permanent.

Són, també, centre de documentació, de recursos i de recerca, amb serveis com biblioteca, assessorament, publicacions i altres.

ESCOLA DE L'ESPLAI - BARCELONA
C/. Numància, 149-151. 08029 Barcelona. (93) 410 16 02

ESCOLA DE L'ESPLAI - GIRONA
C/. Portal Nou, 27. 17004 Girona. (972) 22 02 14

ESCOLA DE L'ESPLAI - LLEIDA
C/. Blondel, 2. 25002 Lleida. (973) 26 93 07

ESCOLA DE L'ESPLAI - TARRAGONA
C/. Méndez Núñez, 14. 43080 Tarragona. (977) 23 23 33

Cursos, pàgs. 13 - 15

Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai
C/. Numància, 149-151 08029 Barcelona
Tel.: (93) 430 16 06

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria General de Joventut

- - colònia
- ▲ - campament
- ◆ - casal estiu
- - Ruta/Travessa
- * - Torn obert
- - Camp de Treball
- * - Viatge

■ **COLÒNIA** - situació extraordinària, lluny de la família, en contacte amb un medi diferent, a ple camp, en intensa vida de col·lectivitat i amb possibilitat de realitzar activitats excepcionals: grans jocs, excursions i descobertes, centres d'interès i grans muntatges d'animació, veïlades, ... Les estades es fan en cases de colònies.

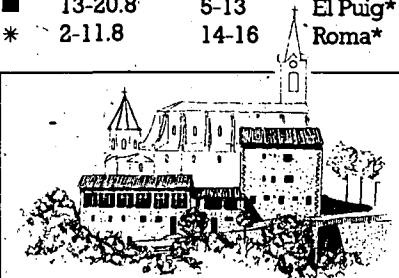
▲ **CAMPAMENT** - semblant a les colònies, les estades es fan, però, en tendes de campanya, amb la qual cosa s'accentua més encara el contacte amb el medi natural.

◆ **CASAL** - funcionen de dilluns a divendres i generalment a les tardes. Les activitats que es realitzen són similars a una colònia però sense pernoctar-hi.

● **ROUTA** - és com un campament, però de forma itinerant. Cal estar motivat per caminar algunes hores seguides.

Moviment de Centres d'Esplai Cristians (BARCELONA)

ZONA 1: RAMBLES-POBLE SEC

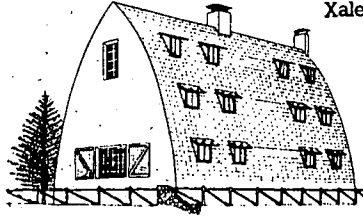
CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
COLÒNIES JORDI TURULL Barcelona Tel. 442 18 14	■	17.7-1.8	7-13	Pineta*
	■	1.7-6.7	4-5	Montseny*
	■	6.7-16.7	6-7	Montseny*
	■	1.7-16.7	7-13	Pineta*
	■	18.7-1.8	14	Catllaràs*
	▲	14.7-25.7	15	Vall d'Aran*
	●	5.7-15.7	16-17	Pineta*
E. NTRA. S. DEL CARME Barcelona Tel. 442 23 24	▲	26.7-1.8	15-17	Ripollès*
	■	2-15.8	4-9	Can Vila*
	▲	2-13.8	10-14	Determinar*
REFUGI PARE ARTIGUES Barcelona Tel. 329 37 66	A determinar			
GRUP NOVA TERRA Barcelona Tel. 441 77 89	■	15-30.8	8-12	Alps Francesos*
	■	1-15.7	6-12	E. Pia Balmes
	■	20-31.7	6-12	Les Fonts Llobregat*
	*	23-29.8	12-16	Paris
CENTRE D'ESPLAI XERINOLA Barcelona Tel. 325 31 84	■	06-20.7	8-12	La Pobla de Lillet*
EL SUBMARÍ Barcelona Tel. 332 60 28	◆	28.6-9.7	7-12	E. El Submarí*
	▲	juliol	7-13	Planols*
CENTRE D'ESPLAI FENT CAMÍ Barcelona Tel. 319 63 09	■	13-20.8	5-13	El Puig*
	*	2-11.8	14-16	Roma*
CENTRE D'ESPLAI ABIYOYO Barcelona Tel. 301 00 46				
CASAL DE JOVES CALASSANÇ Barcelona Tel. 441 77 89				
ESPLAI ITACA St. M. MAR Barcelona Tel. 315 25 66 / 317 32 84	■	15-28.7	6-14	Pont de Cabrianes*
ESPLAI NATZARET I BETÀNIA Barcelona Tel. 315 40 07	■	15-25.7	6-15	St. Salvador de Bianyat*
G. JOVES S. PAU DEL CAMP Barcelona Tel. 266 38 10	■	12-24.7	8-13	Les Codines*
ESPLAI ESQUITX Barcelona Tel. 357 11 71	A determinar			
A. ESPLAI STA. MARIA DEL PI Barcelona Tel. 318 47 43	▲	19-28.7	6-12	Bellver Cerdanya*

ZONA 2: EIXAMPLE-LES CORTS

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C.E. MARIA MITJANCERA Barcelona Tel. 426 67 58	■	3-11.7	7-10	Caos de Mura*
	●	3-11.7	11-13	Caos de Mura*
	▲	3-11.7	14-15	Cerdanya*
C. D'ESPLAI PASSATGE Barcelona Tel. 215 15 99	■	01-12.7	6-7	Ripoll*
	■	8-12.7	4-5	Ripoll*
	▲	1-12.7	8-10	Ripoll*
	▲	1-12.7	11-14	Lles*
	●	14-23.7	15-17	Vall d'Aran*

ESPLAI L'ESTEL Barcelona Tel. 458 60 76	■	12-24.7	7-14	Cal Tatxero*
	▲	1-4.7	7-16	A determinar
C. D'ESPLAI SANT ISIDOR Barcelona Tel. 453 62 90	■	3-11.7	7-10	Els Caus*
	■	3-11.7	11-12	Els Caus*
	●	3-11.7	14-15	Sant Gregori*
C. D'ESPLAI NATZARET Barcelona Tel. 419 52 44	■	1-10.7	6-10	Mas Coll de Dalt*
	■	17-30.7	10-14	Borredà*
	■	17-30.7	6-10	A determinar
ESPLAI EL BON RECER Barcelona Tel. 325 21 47	A determinar			
ESPLAI EL RACÓ Barcelona Tel. 439 48 00	■	16-27.7	8-14	Can Solà*
C. ESPLAI L'ANXANETA Barcelona Tel. 457 50 77	■	18-25.7	6-15	Agullana*
G. COL. I CAMPAMENTS CASP Barcelona Tel. 318 37 04	■	5-9.7	7-8	Talamanca
	■	4-9.7	8-9	Sta. M. del Roure
	■	5-11.7	9-10	La Ruca
	■	5-13.7	10-11	Les Coromines
	■	6-15.7	11-12	La Riba
	■	3-12.7	12-13	Llar St. Pau
	▲	5-15.7	13-14	Bany de Tredós
	▲	9-19.7	14-15	Valarties
	▲	1-9.7	15-16	Valarties
C. ESPLAI ORIOLS Barcelona	■	1-10.7	7-13	Sta. Maria de Valldaura

ZONA 3: GRÀCIA-ST. GERVASI

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
GRUP MOSSÈN MUÑOZ Barcelona Tel. 218 33 72	A determinar			
C. D'ESPLAI SANTA AGNÈS Barcelona Tel. 209 92 07	●	08-18.7	14-17	Riu Fluvià
	▲	06-17.7	10-13	S. Salvador Bianya*
	■	04-15.7	7-10	S. Salvador Bianya*
C. D'ESPLAI LA SALUT Barcelona Tel. 284 18 01	■	14-28.7	5-14	Avinyonet*
	▲	26.6-09.7	15-17	Osca*
C. D'ESPLAI SANT ILDEFONS Barcelona Tel. 201 69 95	■	04-14.7	7-8	Castellterçol*
	▲	03-14.7	9-10	Lles
	▲	juliol	11-12	Berguedà
	▲	juliol	13-14	Berguedà
	●	15-28.7	15-16	Catalunya Nord
C. D'ESPLAI POMPEIA Barcelona Tel. 217 54 38	■	17-29.8	6-14	La Canal*
	■	03-15.7	15-17	La Pobla de Segur*
CENTRE D'ESPLAI GARBÍ Barcelona Tel. 415 90 91	●	01-11.7	15-17	A determinar*
	■	01-11.7	6-14	Cal Majoral*
C. D'ESPLAI ABAT CASSIÀ Barcelona Tel. 284 35 89				
C.E. STA. MARIA DE GRÀCIA Barcelona Tel. 218 54 30				
CENTRE D'ESPLAI JOSEPETS Barcelona Tel. 415 90 64	■	juliol	6-10	Can Coromines
	▲	juliol	11-12	Ger de Cerdanya
	▲	juliol	13-14	Delta de l'Ebre
	●	juliol	15-17	Aiguamolls d'Empordà

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: SCV BARCELONA Tf. (93) 430 16 06

GRUP D'ESPLAI CORPUS ■ 15-26.7 5-15 Lourdes de la Nou*
Barcelona
Tel. 457 21 11

C. D'ESPLAI SANT JORDI ■ 17-27.7 6-12 Castell de Cabrera*
Barcelona
Tel. 219 90 20 / 630 50 05

C. D'ESPLAI SALAMANDRA ■ 17-25.7 6-12 Castellar de N'Hug*
Barcelona
Tel. 358 56 28

CENTRE D'ESPLAI SHALOM
Barcelona
Tel. 439 99 39

Artur Martorell

ZONA 4: HORTA-CARMEL-VALL D'HEBRON

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C.V. SANT JOAN D'HORTA Barcelona Tel. 213 61 85	■	1-7.7	8-13	St. Boi de Lluçanés
C. JUVENIL MARTÍ CODOLAR Barcelona Tel. 429 18 01	■ ● ◆	06-16.7 22-30.7 05-31.7	7-14 16-18 7-14	Sta. M. de Meià* Capdevànol* C.J. Martí Codolar
M.I.J. STA. ENGRÀCIA Barcelona Tel. 354 06 16	■	07-17.8	8-12	La Roca*
C. D'ESPLAI PEQUE-FESTA Barcelona Tel. 429 57 93	● ▲	07-15.7 07-15.7	6-12 12-15	St. Boi de Lluçanés* A determinar
INF.-JOVES S. MAGDALENA Barcelona Tel. 359 82 62	A determinar			
C. D'ESPLAI LA PINYA VERDA Barcelona Tel. 428 02 50	■	18-30.7	6-14	Can Calçada
CENTRE D'ESPLAI TORXA Barcelona Tel. 436 39 91	■	11-18.7	6-15	La Ruca*
C. D'ESPLAI ESCLETXA Barcelona Tel. 3429 39 21	■	01-09.7	10-17	Riera de Ciuret*
C.E. PQ. DE STA. EULÀLIA Barcelona Tel. 352 55 51	■	14-23.7	6-14	St. Julià de Cabrera
C. ESPLAI PICAROL CARMEL Barcelona Tel. 429 67 26	Aquest estiu no realitzem activitats			
C.E. SANTÍSSIM REDEMPTOR Barcelona Tel. 235 15 77	■ ▲	07-15.7 07-15.7	6-12 12-15	St. Boi de Lluçanés* A determinar
J. PARROQUIAL MONTBAU Barcelona Tel. 428 16 69	▲ ▲	10-11.7 16-18.7	18-+ 18-+	Tremp/Rialp/Llavors* La farga de Bebié*

ZONA 5: CLOT-SAGRERA-POBLE NOU-SANT ANDREU

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C. D'ESPLAI LA SAGRERA Barcelona Tel. 352 46 59	■	17-26.7	5-13	Can Caballé*
C. D'ESPLAI LA PINYA Barcelona Tel. 314 20 08	■	02-16.7	9-12	Bellver de Cerdanya
C. D'ESPLAI MOVI POBLENOU Barcelona Tel. 309 63 65	■ ■ ■ ▲ ▲	06-15.7 15-24.7 24.7-02.8 15-24.7 15-24.7	7-9 10-11 12-13 14-15 16-17	El Bagís* El Bagís* El Bagís* Vall de Llés* País Basc
S. JOSEP DE CALASSANÇ Barcelona Tel. 455 31 04	■	08-18.7	6-14	Mas Pinsach*
C. D'ESPLAI SANT PACIÀ Barcelona Tel. 311 10 80	■	19-29.7	8-12	La Ruca*

CENTRE D'ESPLAI EL DROP ■ 19-30.7 6-10 Borredà
Barcelona ▲ 13-24.7 12-13 La Vall de la Llosa
Tel. 245 83 99

C. D'ESPLAI SAGRAT COR ■ 28.6-06.7 7-10 El Bagís
Barcelona ■ 09-17.7 11-12 Xalet de Catllaràs
Tel. 307 14 17 ▲ 09-17.7 12-13 Serra del Catllaràs
▲ A determinar 14-16 A determinar

ESPLAI SANT PANCRÀÇ ■ 10-20.7 6-8 Collbàs*
Barcelona ■ 20-30.7 9-11 Collbàs*
Tel. 300 59 57 ■ 01-10.7 11-13 Collbàs*

SCV. ST. PERE CLAVER CLOT ■ 06-19.7 10-12 Viladrau*
Barcelona ■ 19-30.7 7-9 Viladrau*
Tel. 351 60 11

C.E. ST. JOAN DE MATA A determinar
Barcelona
Tel. 346 80 79

ZONA 6: SANTS-L'HOSPITALET

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C. D'ESPLAI SANT MEDIR Barcelona Tel. 421 65 50	■	12-26.7	8-12	Can Met*
C.E. ST. R. DE COLLBLANC Barcelona Tel. 333 43 30	A determinar			
GRUP D'ESPLAI PICAROL Barcelona Tel. 422 09 53	■ ▲	12-25.7 12-25.7	6-11 12-14	St. Esteve de Llèmena St. Esteve de Llèmena
C.E. ITACA ELS VENTS L'Hospitalet de Llobregat Tel. 333 86 82	▲ ► ■	05-16.7 01-15.8 05-16.7	12-16 16-18 9-12	Beget* Alella* Can Planas*
ESPLAI L'ESTEL DE SANTS Barcelona Tel. 421 13 03	■ ■ ◆ ◆	30.6-09.7 09-18.7 juliol juliol	7-14 5-1 4-11 4-11	S. Maria de Gimenells* Guàrdia-Lada E. Estel de Sants* E. Estel de Sants*
CENTRE D'ESPLAI POSTA L'Hospitalet de Llobregat Tel. 332 78 98	■ ▲	01-10.7 01-10.7	6-9 10-16	St. Lloranç Savall St. Llorenç Savall
M.I.P. IMMAC. CONCEPCIÓ L'Hospitalet de Llobregat Tel. 338 02 42	A determinar			
C. D'ESPLAI S. BARTOMEU Barcelona Tel. 421 83 39	▲	juny	5-14	Montseny*
C. D'ESPLAI CERAVALLS L'Hospitalet de Llobregat Tel. 334 89 06	■	04-12.7	6-14	El Company* L'Hospitalet de Llobregat
C. D'ESPLAI EL CELLER L'Hospitalet de Llobregat Tel. 261 03 47	◆ ■	12-30.7 03-10.7	8-14 6-14	Esplai El Celler* La Sala*
C. ESPLAI GORNAL L'Hospitalet de Llobregat Tel. 263 16 27				
C. ESPLAI GINKAMA L'Hospitalet de Llobregat Tel. 421 90 04				
C. D'ACOLLIDA XIROIA Barcelona Tel. 431 38 40				

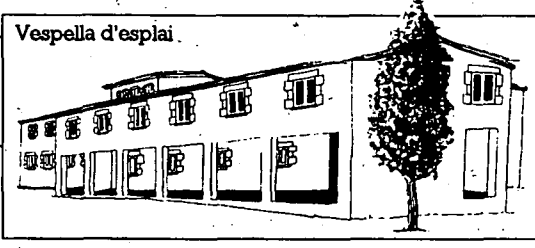
Som

► més de 275 associacions i centres, alguns dels quals acumulen més de 30 anys d'història.

ZONA 7: BADALONA-STA. COLOMA-MONTGAT

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C. D'ESPLAI CRA-CRAC Badalona Tel. 389 50 19	■	16-25.7	8-12	La Riba
COLÒNIES CLARET Montgat Tel. 389 15 99	■	22.7-01.8	7-12	Mas Coll de Dalí*
C.E. SANT ANTONI DE LLEFIÀ Badalona Tel. 427 54 61	◆ ■ ▲	05-17.7 19-31.7 25.6-03.7	6-14 7-14 15-17	A determinar* Os de Balaguer A determinar
LLUIS M. CHANUT Barcelona Tel. 351 60 11	■	21.7-03.8	6-13	La Sala

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: SCV BARCELONA Tf. (93) 430 16 06

E. MAINADA DE STA. COLOMA Sta. Coloma de Gramanet Tel. 386 37 38	■ 05-14.7 ■ 14-23.7	7-12 14-17	Campins Campins
CLUB ALEZEYAS Badalona Tel. 387 19 38	■ 08-17.7	8-14	Refugi del Montsec
C.E. ASPIRANTAT ST. JOSEP Badalona Tel. 384 37 15	■ 12-31.7	5-13	Esc. de Natura Ramió*
G. JOVES PQ. MONTSERRAT Badalona Tel. 388 16 22	A determinar		
ESPLAI BON VENT Badalona Tel. 395 42 16	■ 26.6-03.7 ➤ A determinar	8-14 16-18	La Nou* A determinar
C. ESPLAI AMICS D'USERA Sant Adrià de Besòs Telf. 381 11 06	■ 2-10.7	11-12	Monrsey
C.E. PAJARO LOCO Sta. Coloma de Gramanet Tel. 385 46 94	■ 12-26.7	8-14	Pineda de Mar
C. ESPLAI ORIOL Sta. Coloma de Gramanet Tel. 386 11 82	■ 01-09.7 ● 18-29.7	7-13 14-16	Corça Pirineu Central
C.E. MIGVOL DE STA. MARIA Badalona Tel. 384 58 04	Vespella d'esplai. 		
C. ESPLAI SANT PAU Badalona Tel. 387 77 44			
JOVENTUT CARMELITANA Badalona Tel. 389 50 19	■ 30.7-08.8	+18	Astúries
C. ESPLAI XICALLA Badalona Tel. 392 80 52	■ 28.6-07.7	6-15	Dosrius

ZONA 8: BAIX LLOBREGAT SUD

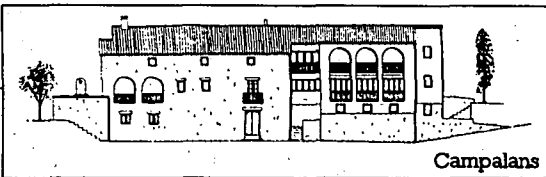
CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C.E. ARRELS DE ST. BOI Sant Boi de Llobregat Tel. 661 11 06	■	01-08.7	6-14	Guàrdia Lada
C.E. SANT PERE I SANT PAU El Prat de Llobregat Tel. 379 02 20	■	17-27.7	8-14	El Bosc*
CENTRE D'ESPLAI QUIA El Prat de Llobregat Tel. 379 12 89	■	01-11.8	6-14	Casa d'Arro*
C. D'ESPLAI CUC FARUC St. Boi de Llobregat Tel. 661 14 32	■	26.6-02.7	8-16	Can Bellvitge
CENTRE D'ESPLAI MADUIXA St. Boi de Llobregat Tel. 661 18 40	■	08-15.7	6-18	El Xalió*
CENTRE D'ESPLAI CARGOL Sant Boi de Llobregat Tel. 661 62 30	■	12-22.7	9-14	Esponellà
CENTRE D'ESPLAI MIM St. Boi de Llobregat Tel. 654 18 59	■	23-31.7	6-13	Can Canaleta*
C.E. ELS QUATRE GATS Viladecans Tel. 658 58 42	■	12-19.7	7-14	Sta. M. de Gimènells*
CENTRE D'ESPLAI L'AMISTAT Gavà Tel. 662 87 84	■	19-25.6	7-12	Les Franqueses*

ZONA 9: BAIX LLOBREGAT NORD

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
CENTRE D'ESPLAI CORBERA Corbera de Llobregat Tel. 650 02 55	■	02-11.8	6-11	Castell de l'Areny*
G.E. PQ. DE VALLIRANA Vallirana Tel. 660 34 88	■ 01-10.8 ● 01-10.8	7-14 15-16		Sta. M. del Roure* Vall d'Aran*

C. D'ESPLAI FLOR DE NEU St. Vicenç dels Horts Tel. 656 47 90	● 27.8-05.9 ■ 01-10.8 ■ 01-10.8 ▲ 01-10.8 ● 15-26.8	18-30 12-14 8-11 15-18 18-30	Pirineu Aragonès* Tramuntana Sta. M. de Meià Vall d'Aneu Donostia
M. A. I. LA PALMA La Palma de Cervelló Tel. 684 11 98	■ 31.7-10.8 ● 31.7-10.8	6-12 14-16	Mas Cabàlies* Alt Pirineu
C.E. ARC DE SANT MARTÍ Torrelles de Llobregat Tel. 689 02 16	■ 21-31.7 ● 12-19.7	6-14 14-16	Mieres* Suïssa
CENTRE D'ESPLAI ST. JOSEP St. Vicenç dels Horts Tel. 656 20 06	■ 8-18.8	6-14	Can Canaleta*
ESPLAI SANT LLORENÇ Sant Feliu de Llobregat Tel. 685 00 48	■ 21-30.7	8-11	Xalet de Coll de Pal*
CENTRE D'ESPLAI LA LLUNA Esparreguera Tel. 777 10 98	■ 22-31.7	6-11	St. Josep del Moll*
CENTRE D'ESPLAI LA GUINEU Sta. Coloma de Cervelló Tel. 634 09 39	■ 31.7-08.8	6-15	Matamala*
CENTRE D'ESPLAI SANTJONI Sant Feliu de Llobregat Tel. 666 03 18	■ 25.6-02.7	6-14	Llar St. Pau
C. ESPLAI MIB Molins de Rei Tel. 668 18 39	▲ 4-11.7 ■ 1-8.7	6-11 12-14	Can Santoi Berga*

ZONA 11: SABADELL-TERRASSA-RUBÍ

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
M.C. ESPLAI CASTELLAR Castellar del Vallès Tel. 714 84 09	■ 30.6-11.7 ■ 14-25.7 ◆ 05-16.7 ◆ 05-16.7 ▲ 30.7-09.8 ● 1a. quin. Agt.	7-10 11-14 7-10 11-14 14-18 17-21	St. Marçal del Penedès* St. Marçal del Penedès* Esplai Castellar* Esplai Castellar* Tuixent* A determinar*	
C. D'ESPLAI CAN PALET Terrassa Tel. 785 44 95	■ 14-24.7 ■ 24.7-05.8	6-14 6-14	El Congost* El Congost*	
C. D'ESPLAI SANT VALENTÍ Terrassa Tel. 783 40 02	 Campalans			
ESPLAI LA RUTLLA Rubí Tel. 699 58 78				
C. D'ESPLAI CA N'ANGLADA Terrassa Tel. 785 41 96	◆ 01-10.9 ■ 21-31.7 ◆ 1-11.7 ▲ 25-31.7	6-14 6-14 6-14 14-17	Ca N'Anglada La Selva G.C. Ca N'Anglada La Selva	
GRUP D'ESPLAI LA TREPA Sabadell Tel. 725 52 34	 Sta. Maria del Roure			
C. D'ESPLAI LA TERANYINA Sabadell Tel. 725 75 19				
C. D'ESPLAI PICA-ROCA St. Cugat del Vallès Tel. 674 12 32	■ 15-25.7	7-12	Mas Suro*	
C. D'ESPLAI CU-CUT Cerdanyola del Vallès Tel. 692 25 14	■ 14-23.7	6-14	Llar Sant Pau*	
CENTRE D'ESPLAI GRÀCIA Sabadell Tel. 710 18 46	■ 03-10.7	7-14	Can Bellvitge*	
C. D'ESPLAI LA BRANCA Sabadell Tel. 716 14 70	● 05-11.7 ● 05-12.7 ■ 16-25.7	15 16 6-13	Camprodón Perpinyà Sta. Coloma de Farners	
C. D'ESPLAI L'ESQUELLOT Terrassa Tel. 783 07 29	● 23-28.8 ■ 06-17.7 ▲ 06-17.7	15+ 6-12 13-14	Andorra-Planols* Mas Pinadella* Finca "Mas Pinadella"	
CASAL DE JOVES L'ARREL Sabadell Tel. 725 75 19	A determinar			
C. D'ESPLAI LA COGULLADA Terrassa Tel. 788 04 67	■ 12-18.7 ▲ 12-18.7	6-13 14-16	Campalans* Campalans	

6 INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: SCV BARCELONA Tf. (93) 430 16 06

C. D'ESPLAI L'ESQUIROL ■ 1-7.7 8-14 Penyaforç*
Barberà del Vallès
Tel. 718 01 50

C. D'ESPLAI LA GRESCA ■ 28.6-11.7 6-14 Sant Eloi*
Sabadell
Tel. 725 94 54

ZONA 13: VALLÈS ORIENTAL

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
A.C. ST. ESTEVE GRANOLLERS	■	01-10.7	8-9	A determinar*
Granollers	▲	10-21.7	10-11	A determinar*
Tel. 849 63 45	▲	12-23.7	12-13	A determinar*
	▲	12-23.7	14-15	A determinar*

REFUGI STA. PERPÈTUA ■ 01-08.7 7-15 Joanetes
Sta. Perpètua de la Mogoda
Tel. 560 10 86

ESPLAI MONTMELÓ A determinar
Montmeló Tel. 568 28 93

ESPLAI XIVARRI ■ 31.7-09.8 6-14 Can Bellvitge*
Mollet del Vallès ● 02-12.8 14-15 País Basc
Tel. 570 37 70

CLUB D'ESPLAI LA GUINEU ■ 02.11-7 6-10 La Palomera
La Garriga ■ 15-25.7 10-14 La Palomera
Tel. 871 67 26

RACÓ E. SANT JOSEP ▲ 15-23.7 7-14 Fustanyà*
La Llagosta ▲ 23-31.7 7-14 Fustanyà*
Tel. 560 66 23

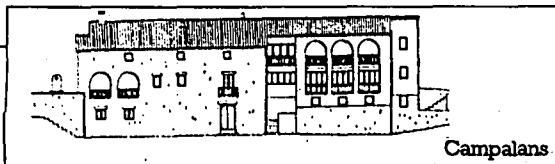
CENTRE D'ESPLAI XIRUCA ■ 20-31.7 10-13 Rectoria Matamala*
La Roca del Vallès
Tel. 842 09 88

C.E. XIVARRI DE VIC ■ 02-09.8 7-15 Cal Gort*
Vic
Tel. 885 08 90

C. NTRA. SRA. DE FÀTIMA A determinar
Granollers
Tel. 849 20 01

ESPLAI LLADO ■ 31.7-09.8 7-14 Sant Marçal*
Mollet del Vallès
Tel. 570 67 86

PALOU-LLERONA-CORRO D'AVALL
Les Franqueses
Tel. 849 26 71

C.E. BRUIXES I BRUIXOTS ■ 13-21.7 7-14 Les Coromines*
Cardedeu
Tel. 846 21 39

ESPLAI TURO A determinar
Montcada i Reixac
Tel. 564 26 37

CENTRE D'ESPLAI EL SIFON ■ 14-22.7 6-16 Tramuntana*
St. Esteve de Palautordera
Tel. 848 11 53

CENTRE D'ESPLAI G.E.S.P.A.
Manlleu
Tel. 851 12 87

CASAL CLARET
Vic
Tel. 885 69 24

C. ESPLAI BEN FORT ■ 13-18.7 9-12 Montseny
Granollers
Tel. 849 76 30

ZONA 15: MARESME

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C. ESPLAI PQ. PREMIÀ ■		25.7-01.8	5-14	Sta. M. del Roure*
Premià de Mar				
Tel. 752 42 25				

C.E. VILASSAR DE DALT ■ 01-10.8 8-13 El Coller
Vilassar de Dalt
Tel. 753 03 46

ESPLAI ESPETEC
Argentona
Tel. 797 01 59

CENTRE D'ESPLAI CAP GROS
Mataró
Tel. 796 29 55

C.E.M. AUXILIADORA
Mataró
Tel. 798 12 40

G. ESPLAI EL PILAR
El Masnou
Tel. 555 11 43

Som

► més de 40.000 persones participant, dirigint o col·laborant en les activitats de Coordinació Catalana, les seves entitats i els centres federats.

ZONA 16: PENEDES-GARRAF-ANOIA

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
C.E. ELS CARGOLS	A determinar			
St. Pau de l'Ordal				
Tel. 899 30 14				

CENTRE D'ESPLAI LA GELTRÚ ■ 22-29.7 5-8 Llar Montagut*
Vilanova i la Geltrú ■ 27-30.7 7-25 Santuari dels Arcs
Tel. 893 05 85 ■ 24.7-03.8 11-14 Les Tallades*
■ A determ. 8-10 Santuari dels Arcs*

CENTRE D'ESPLAI ELS XULIUS A determinar
St. Pere de Ribes
Tel. 896 01 94

G.E.P. VILAFRANCA ■ 12-22.8 12-14 Penyaforç*
Vilafraça del Penedès ■ 23.7-02.8 6-9 Penyaforç*
Tel. 892 06 46 ■ 02-12.8 9-12 Penyaforç*

C.P. ST. PERE DE RIBES ■ 02-10.8 6-16 St. Aniol de Finestres*
St. Pere de Ribes
Tel. 896 01 97

CENTRE D'ESPLAI AL LOT A determinar
Piera
Tel. 778 90 58

ESPLAI LA CAPSA A determinar
Vilanova i la Geltrú
Tel. 893 32 18

E. MOVI-ST. MARTI DE TOUS ■ 24-31.7 6-14 Casal St. Josep*
St. Martí de Tous ● 2a. quinz. 14-16 Pirineu
Tel. 809 62 63 agost

C. ESPLAI LA BALDUFA
Torrelavit
Tel. 899 50 30

C. ESPLAI LA MOIXIGANGA
Sitges
Tel. 894 03 74

C. ESPLAI TUTILIMUNDI
Ordal

El Centre d'Esplai

► El centre d'esplai és un espai de creixement personal i de formació integral dels reconeixement de la vinculació profunda de la persona humana amb la Transcendència i, per tant, de la necessitat d'acompanyar l'infant, l'adolescent i el jove a viure activament aquesta vinculació.

Del Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristianis aprovat pels Bisbes de Catalunya el juliol del 1992.

Servei Colònies de Vacances (Barcelona)

Entitat especialitzada en la prestació de serveis als grups educatius: Centres d'Esplai, Agrupaments, Associacions, Parròquies, Escoles...

• SERVEI DE CASES DE COLÒNIES

- 10 Cases de Colònies gestionades directament per la pròpia entitat.
- 25 Cases de Colònies en exclusiva.
- Oferta global de més de 75 Cases de Colònies.
- Instal·lacions a França, Bèlgica, Mallorca, Euskadi, Cantàbria.
- Més de 150.000 pernотacions l'any 1992.

• SERVEIS EDUCATIS

- Colònies de Vacances per a Empreses, Administracions i Col·lectius dissenyades a mida.
- Escoles de Natura i activitats d'Educació Ambiental.
- Menjadors escolars i activitats extraescolars.
- Gestió d'equipaments: Casals de Joves, Centres Cívics.

• SERVEI D'ASSEGURANCES

- Accidents, vida i responsabilitat civil general.

—Especialitzats en Centres d'Esplai i Activitats de Vacances.

• LLIBRERIA ESPECIALITZADA

—Els Encants de l'Esplai gestionat per Editorial Claret.

• SERVEI D'AUTOCARS

- Servei pensat especialment per a activitats de lleure. Reserva immediata.
- Autocars JULIA-ALFABUS garantits per Julià Via Internacional.

• LLAR INFANTIL PERE TARRÉS

—Primer Alberg Juvenil de Barcelona. 100 places a 10 minuts de l'Estació de Sants.

• ASSESSORAMENT A CASES DE COLÒNIES

—Legalització, plans de viabilitat, col·laboració i assessorament a qualsevol Casa que a més, pot integrar-se en la nostra xarxa.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: SCV BARCELONA Tf. (93) 430 16 06

Servei Colònies de Vacances de Girona

EL GIRONÈS

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
GRUP ESPLAI St. Julià de Corça Tel. 977/63 03 77	■	8-18.7		Sta. Eugeni Agullana
GRUP ESPLAI St. Julià de Corça Tel. 977/63 03 77	◆	5-30.7		Escoles públiques de Corça
GRUP ESPLAI St. Julià de Corça Tel. 977/63 03 77	●	27.6-4.7		A concretar
PARROQUIA STA. EUGENIA DE TER Tel. 972/23 89 07	●	5-11.7	14-16	Garrotxa
PARROQUIA STA. EUGENIA DE TER Tel. 972/23.89 07	■	20-31.7	6-13	St. Privat d'en Bas
CENTRE ESPLAI St. Felix Tel. 972/ 20 14 07	■	3-15.8	7-11	St. Martí
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel.972/769 09 90	■	15-25.7	11-13	Arguelague
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel 972/769 09 90	■	25-07	7-12	Arguelaguer
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel. 972/769 09 90	◆	jul. i agos.		Calella
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel. 972/769 09 90	◆	9-15.8	cou i univers.	Setcases Canigó
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel. 972/769 09 90	◆	16-22.8	3er BUP	Setcases Canigó
C.E. SANT VICENÇ Besalú Tel. 972/59 00 55	■	14-22.8 1.7-6.8		Els Arcs de Santa Pau Locals Parroquials
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel. 972/769 09 90	●	2-8.8	1er 2on 3er BUP	Setcases Canigó
CENTRE JUVENIL I INFANTIL St. Nicolau de Calella de la Costa Tel. 972/769 09 90	●	5-10.7 16-22.8	8e EGB 3er BUP	Ull de Ter Núria Setcases Canigó
CENTRE ESPLAI DE LA BISBAL Tel. 972/76 91 95	■	30.7-8.8	6-10	Santa Pau
CENTRE ESPLAI DE LA BISBAL Tel. 972/76 91 95	■	20-30.7	10-13	Santa Pau
CENTRE ESPLAI DE LA BISBA Tel. 972/76 91 95	●	25-30.6	14-17	Alta garro
CENTRE ESPLAI DE LA BISBAL Tel. 972/76 91 95	◆	28.6-23.7	6-12	La Bisbal l'Emporda
ACOLLIMENT I AMISTAT Tel. 972/24 18 65	■	9-15.8	14-30	Foixa
ARRELS MARISTES Tel. 972/23 22 11	■	16-28.7		Sort
ARRELS MARISTES Tel. 972/ 23 22 11	■	14-26.7		Molins Flanicell
ARRELS MARISTES Tel. 972/23 22 11	◆	1-31.3		Girona
ARRELS MARISTES Tel. 972/23 22 11	▲	16-28.7		Sort

CENTRE ESPLAI
MARE DE DE
DE LA PIETAT
Tel. 972/21 90 16

CASAL ESTIU
PARROQUIA DE LA
CELLERA

C.E. G.I.J.
SAGRADA FAMILIA
Tel. 972/33 05 25

C.E. G.I.J.
SAGRADA FAMILIA
Tel. 972/33 05 25

C.E. G.I.J.
SAGRADA FAMILIA
Tel. 972/33 05 25

CASAL PARROQUIAL
LLAGOSTERENC
Tel. 972/83 03 98

GRUP
INTERPARROQUIAL
St. Feliu de Guixols
Tel. 972/32 41 71

CENTRE ESPLAI
PARROQUIAL
STA. MARIA DE BLANES
Tel. 972/33 05 74

CENTRE INFANTIL
JUVENIL LABOURE
ST. JAUME DE SALT
Tel. 972/23 89 91

CAU ST FRANCESC
D'ESPLAI I
MUNTANYISME
Tel. 972/792 24 19

C.E. CATECOLONIES
SANT MARTI
Tel. 972/795 03 71

C.E. SANT GENIS
Tel. 972/56 00 43

C.E. CASA NOSTRA
Tel. 972/57 01 62

C.E. CASA NOSTRA
Tel. 972/57 01 62

C.E. SANTA MARIA
BANYOLES
Tel. 972/57 00 46

C.E. SANTA MARIA
BANYOLES
Tel. 972/57 00 46

C.E. SANTA MARIA
BANYOLES
Tel. 972/57 00 46

C.E. SANTA MARIA
BANYOLES
Tel. 972/57 00 46

C.E. SANT VICENÇ
Tel. 972/59 11 12

C.E. NO FLORIS MAI
BREDÀ
Tel. 972/87 01 74

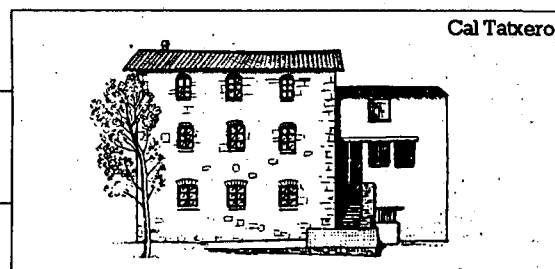
C.E. NO FLORIS MAI
BREDÀ
Tel. 972/87 01 74

C.E. SANT ESTEVE
Tel. 972/273 65 75

C.E. SANT PERE
I SANT PAU
Tel. 972/57 40 60

C.E. SANT PERE
I SANT PAU
Tel. 972/57 40 60

C.E. SANT PERE I
SANT PAU
Tel. 972/57 40 60

CENTRE D'ESPLAI
IAGRUPACIÓ CULTURAL
Tel. 972/47 60 96

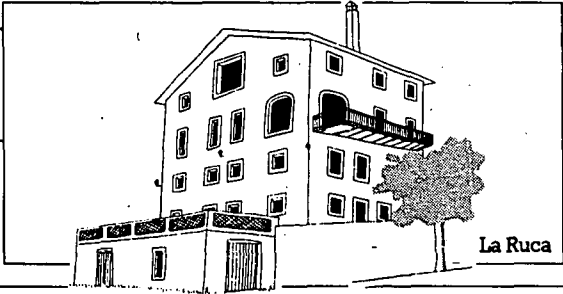
C.E. SANTA SUSANA ■ A concretar Foixà
Tel. 972/20 62 28

C.E. CARME-CATEDRAL ▲ 1-8.8 Llanars
Tel. 972/21 38 26

C.E. CARME-CATEDRAL ● 19-29.8 Alt Empordà
Tel. 972/21 38 26

C.I.J. NOSTRA SENYORA
DE LA PAU
Tel. 972/20 91 67

GRUP DE JOVES
DE LA PARROQUIA
DE SANT JOSEP
Tel. 972/20 13 63

C.E. SANT NARCIS ■ 3-15.7 Puigpardin
Tel. 972/24 20 94

C.E. SANT NARCIS ◆ 2-31.8 St. Narcis
Tel. 972/24 20 94

C.E. SANT NARCIS ▲ 19-29.7 St. Pere P
C.E. I COLONIES

SANT PAU ■ 9-18.7 St. Miquel Cot
Tel. 972/46 94 83

SANT PAU ■ 11-18.7 St. Miquel de Llemena
Tel. 972/46 94 83

SANT PAU ■ 4-11.7 Sant Martí de Llemena
Tel. 972/46 94 83

SANT PAU ▲ 1-6.7 A concretar
Tel. 972/46 94 83

C.E. DE VILA-ROJA
I PALOL D'ONYAR ■ 15-25.7 Sant Martí de Llemena
Tel. 972/20 86 70

C.E. DE VILA-ROJA
I PALOL D'ONYAR ■ 26.7-1.8 Sant Martí de Llemena
Tel. 972/20 86 70

C.E. DE VILA-ROJA
I PALOL D'ONYAR ◆ 5-8.7 Vila-Roja
Tel. 972/20 86 70

C.E. DE VILA-ROJA I
PALOL D'ONYAR ▲ 24-27.6 A concretar
Tel. 972/20 86 70

C.E. DE VILA-ROJA ▲ 28.6-4.7 A concretar
I PALOL D'ONYAR ▲ 5-10.7 A concretar
Tel. 972/20 86 70

C.E. MARE DE DEU DELS
SOCORS ■ 1[-7.8 Sant Salvador de
Hostalric Bianya
Tel. 972/86 41 13

C.E. I COLONIES ■ La Rectoria
ST. SALVADOR St. Salvador
Tel. 972/29 05 27

GRUPS PARROQUIALS
DE LLORET DE MAR

CAP-I-CUA ■ 25-30.6 Sant Salvador de
LLORET DE MAR ■ 25-30.6 Bianya
Tel. 972/36 89 84

CASALS ESTIU
SANT NICALAU
MALGRAT DE MAR
Tel. 972/61 01 85

C.E. ST. CRISTOFOR ■ La Rectoria
LES FONTS St. Salvador
Tel. 972/26 14 51

C.E. I C.I.J.
SANT MARTI
PALAFRUGELL
Tel. 972/30 35 15

SANTA MARIA
CASAL PARROQUIAL
PALAMOS
Tel. 972/31 81 55

QUERMANY C.E.
PALS
Tel. 972/63 61 30

Acció evangelitzadora i educadora

► L'activitat que l'Església realitza en el camp de l'Esplai no és una simple tasca de suplència, sinó una acció que deriva de la mateixa missió evangelitzadora i educadora. L'Església és fa present en el món del lleure, responant a unes necessitats concretes de les famílies, de la societat i de la mateixa comunitat cristiana.
Del Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians aprovat pels Bisbes de Catalunya el juliol del 1992.

C.E. SANT MARTI
PERELADA
Tel. 972/50 38 24

C.E. SANT JOAN BAPTISTA
PINEDA DE MAR
Tel. 972/769 58 20

C.E. SANTA MARIA
PINEDA DE MAR
Tel. 972/762 33 23

SANTA MARIA
ROSES
Tel. 972/25 55 79

C.E. SANT CUGAT
SALT
Tel. 972/23 46 86

C.E. VALL DE LLEMENA
Tel. 972/20 80 70

C.E. SANT GREGORI ■ 16-25.8 Puigpardines
Tel. 972/42 83 12 ■ 25-29.8 Puigpardines
 ◆ 1-31.7 St. Gregori

CASAL ESTIU
SANT POL DE MAR
Tel. 972/760 07 10

GRUPS GROCS
Sant Pol de Mar
Tel. (93) 325 34 15

C.E. ESQUITX ■ 01-15.8 Cartellà
Tel. (972) 84 03 76

G.I.F. PATRONAT PARES
DE FAMÍLIA
Sarrià de Ter
Tel. (972) 20 33 15

Som

- una xarxa de serveis integrals per a l'educació, sòcio-cultural i el turisme social gestionats i oferts amb experiència, professionalitat, rigor, especialització, i amb les millors condicions per als usuaris:
- cases de colònies
 - gestió de transports
 - materials didàctics
 - assegurances

Servei Colònies de Vacances de Lleida

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
COLÒNIES L'ANUNCIATA Lleida Tel. (973) 27 33 99	■	16.7-25.8	8-14	Cantonigrós
ESPLAI SANT JAUME Lleida Tel. (973) 26 12 47	■	12-23.7	6-14	L'Espunyol
G.E. STA. M ^a MAGDALENA Lleida Tel. (973) 23 40 54	■	01-12.7	5-16	Vilaller
ESPLAI ST. IGNASI Tel. (973) 27 10 99	■	10-21.7	6-13	Oliola
ESPLAI EPIS Lleida Tel. (973) 26 31 00	■	01-06.7	14-17	Llavorsí
ESPLAI ESPURNES Tel. (973) 28 13 08	■	17-28.7	7-15	Rubielos
EQUIP DE CAMPAMENTS Tel. (973) 26 62 77	▲	12-26.7	6-16	A concretar
G. COLONIES SOLIBERNAT Tel. (973) 79 50 57	■	27.6-11.7	7-14	Oliola
L'ESTEL NOU Tel. (973) 15 00 34	■	12-23.7	7-13	Montsant
CENTRE ESPLAI BORDETA				
C.E. EL CAU				
ESPLAI TRIPIJOC Tel. (973) 26 80 38	■	19-31.7	8-14	Uldemolins
MOVIMENT INFANTIL PARROQUIAL				

Servei Colònies de Vacances i Grups d'Esplai de Solsona

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
GRUP DE COLÒNIES D'ESTIU Solsona Tel. (93) 825 01 28	▲	13-25.7	7-14	St. Mateu de Fumanya
G. DE COLÒNIES A BORREDÀ Berga Tel. (93) 821 09 61	■	01-06.7	6-8	Borredà
	■	08-17.7	9-11	Borredà
	■	19-30.7	12-14	Borredà
	●	16-25.8	15-17	A concretar
GRUP D'ESPLAI BASTARENY Bagà Tel. (93) 824 41 25	■	11-19.7	6-13	Les Lloesses
GRUP HORTZÓ DEL BERGUEDA Tel. (93) 821 35 93	■	02-08.8	4-12	Sils
	Disminuïts	10-18.8	13-22	Sils
	Disminuïts	18-24.8	+ 22	Sils
	Disminuïts			
GRUP D'ESPLAI FENT CAMÍ Tel. (93) 822 06 85	■	06-15.8	7-14	Viladrau
CENTRE ESPLAI Avià Tel. (93) 823 04 67	■	15-21.7	5-9	Castellar de N'Hug
	■	22-31.7	10-14	Castellar de N'Hug
COQUE Tel. (93) 838 10 90	■	30.7-15.8	6-14	A concretar
CÀRITES DIOCESANA DE SOLSONA Tel. (973) 31 25 01	◆	15 o 30 Juliol Agost	4-14	Cardona Solsona Taradell Torà Vilagrassa
GRUP INFANTIL CARMELITÀ Tel. (973) 31 30 90	■	01-15.8	6-14	Oliola
COLÒNIA SANT ELOI Tel. (973) 31 01 64	▲	18.7-01.8	6-14	Gerri de la Sal
	▲	1-15.8	11-15	Gerri de la Sal
ESPLAI CALIU Navàs Tel. (93) 839 01 05	■	14-20.8 Disminuïts	7-40	L'Estartit
SERVEI DE COLONIES EL CORRIOL Tel. (93) 869 59 32	■	14-20.8	7-40	L'Estartit

■ esplai

■ jocs

■ expressió

ESTRIS

D'EDUCACIÓ EN EL LLEURE I ANIMACIÓ SOCIOCULTURAL

La Revista

■ animació

■ marginació

■ integració

■ educació social

■ medi ambient

REVISTA ESTRIS:
Numància, 149-151 08029 Barcelona
Tf. (93) 410.16.02 Fax (93) 419.62.68

Editada per l'Escola de l'Esplai.
Fundació Pere Tarrés
Entitat en conveni amb:
Generalitat de Catalunya
Secretaria General de Joventut

A.P.P.E.C.
ASSOCIACIÓ
PERMANENT DE
PERIODISTES
EN CATALA

COLÒNIES
SANT JAUME

GRUP COLÒNIES	■	12-14.8	7-13	Guàrdia-Lada
GUÀRDIA-LADA				
Tel. (973) 53 07 10 / 53 01 72				

Servei Colònies de Vacances de Tarragona

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
ESPLAI CLUB VADSELL Tarragona Tel. (977) 24 25 57	■	02-11.8	7	St. Julià de Vilatorrada
CASAL L'AMIC Campclar Tel. (977) 54 73 78	◆ ▲	12-23.7 30.6-07.7	6-16 6-16	Tarragona Barrulles
ESPLAI ESQUIROLS Tel. (977) 60 03 49	■	05-12.7	7-13	Cornellana
ESPLAI ESQUIROLS GRUP RODAMONS Tel. (977) 60 03 49	■	20-27.7	14-25	Canillo
ESPLAI SANT PAU Tarragona Tel. (977) 42 11 01	■ ■ ■	29.6-04.7 03-11.7 02-10.7	6-7 8-9 10-13	Vallfogona de Riucorb Scala Dei St. Jaume Frontanya
ESPLAI XALOC Tel. (977) 31 28 75	■	01-08.8	6-10	Scala Dei
ESPLAI L'OLIBA Tel. (973) 33 05 06	■ ■	23.7-01.8 05-08.7	7-12 5-6	Vilaller Vallfogona de Riucorb
CASAL RIUDOMENC Tel. (977) 85 07 64	■ ■	08-15.8 25.7-01.8	12-15 6-11	St. Feliu de Paller Vallfogona de Riucorb
GRUP CPLÒNIES EL ROURE Tel. (977) 84 42 64	■ ▲	Juliol	8-11 12-14	A concretar A concretar
GRUP COLÒNIES L'ALZINA RODONA Tel. (977) 81 51 23	■	02-10.8	8-12	Sta. Coloma de Farners
GRUP ESPLAI LA FLORESTA Tel. (977) 54 99 41	▲ ■	25.7-01.8 25.7-01.8	13-16 7-12	A concretar A concretar
ESPLAI XALOC Tel. (977) 31 28 75	■	01-08.8	6-12	Scala Dei
ESPLAI L'ALBADA Reus Tel. (977) 31 62 03	● ▲ ●■ ●■	16-26.7 16-25.7 16-31.7 20-31.7	12-14 8-9 14-16 10-12	Montserrat Ulldemolins Gessa R. Montsant-C. Opaga
CLUB VADSELL Tel. (977) 24 25 57	■ ■	02-11.8 07-11.8	de 7 de 7	St. Julià Vilatorrada St. Julià Vilatorrada
ESPLAI PARROQUIAL El Morell Tel. (977) 84 08 18	■	03-13.8	8-13	Vilaller
G.C. MONTBRIÓ-VINYOLS Tel. (977) 82 62 56				
G.C. ELS BRIVALLS Tel. (977) 83 81 59				
C.E. LA PUNXA Tel. (977) 23 73 12				
ESPLAI I COL. CORNUDELLA Cornudella Tel. (977) 82 10 56				
G.C. L'ALFORJA Tel. (977) 81 62 76				
C.E. SESCELADES Tel. (977) 21 70 77				
G.C. I.E. L'ARCADA Tel. (977) 63 82 60				
C.E. OUIG-RODÓ Tel. (977) 62 03 60				
ESPLAI STA. MARIA DEL MAR Tel. (977) 38 51 68				
GRUP FENT CAMÍ DE LA SALLE Tarragona Tel. (977) 21 86 00				

GRUP COLÒNIES CAMPAMENTS LLORENÇ
Tel. (977) 67 82 82

ESPLAI SOL I VISTA Tel. (977) 75 96 29
ESPLAI SANT PAU Tel. (977) 24 11 01
ESPLAI EL PLANETA DE COLORS Tel. (977) 62 80 54
ESPLAI SANT FRUCTUÓS Tel. (977) 21 98 77
ESPLAI L'ESCLOP Tel. (977) 39 38 39

Un clima per a viure uns valors

➤ L'esplai té per missió, sobretot, conrear un clima que possibiliti una autèntica comunicació i relació educatives a través de les quals la proposta cristiana trobi una base ben receptiva. D'aquí la importància de l'educació dels valors interiors i gratuïts, no comptabilitzables, la font dels quals es troba en l'Evangeli: els valors de l'alegria i de la festa, els valors de la solidaritat i de la pau, de la pregària i el silenci, l'abnegació i el servei, de la fidelitat, l'amor i el sacrifici, de la coherència entre el que es diu i el que es fa, etc. *Del Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians aprovat pels Bisbes de Catalunya el juliol del 1992.*

Servei Colònies de Vacances de l'Urgell

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
AMICS DE LA NATRUA Montsonís Tel. (973) 40 01 42	■ ■	27.6-11.7 12-18.7	9-13 14-15	Terreny Acampada Salgar Terreny Acampada Salgar
C.E. ALBADA Balaguer	■	05-18.7	9-13	Bastanist
C.E. VALLFOGONA Tel. (973) 44 69 77				
AMICS DE L'ESCALADA Ponts Tel. (973) 46 00 86	■	concretar	9-13	A concretar
C.E.C. CASTELL-SERRAT Agramunt Tel. (973) 61 003 5	■	05-15.7	9-13	St. Martí Sesgeioles
C.E. SIO Tel. (973) 39 09 68	■	19.7-01.8	9-13	Bastanist
C.E. ELS ISARDS Seu d'Urgell Tel. (973) 35 09 62	■	18-29.7	9-13	Llívia
G.E. FARIGOLA Bellcaire d'Urgell Tel. (973) 58 62 58	■	10-22.8	9-13	La Fonoria
COLÒNIES MARE JANER La Pobla de Segur Tel. (973) 68 82 00	■ ■ ■	09-18.7 09-18.7 09-18.7	10-11 11-13 9-10	Cervera Llívia Tàrragona
C.C. L'ESPUNYOLA Oliana Tel. (973) 57 00 98	◆	12-25.7	9-13	Oliana
ATENEU POPULAR La Fuliola Tel. (973) 57 00 98	■	02-15.8	9-13	Bastanist
AINA Canillo Tel. (9738) 514 34	■ ■ ■ ▲	05-18.7 19.7-01.8 02-15.8 28.7-08.8	7-14 7-14 7-14 14-17	Canillo Canillo Canillo Canillo
G.E. LAUREDIA Tel. (9738) 414 23	▲	03-11.7	10-14	Sant Crist
G.E.C. CASTELLNOU	■	12-24.7	8-12	Castellnou

Servei Diocesà de Colònies de Tortosa

CENTRE	ACTIVITAT	DIES	EDATS	LLOC
G.E. SANT MARTÍ Xerta Tel. 47 31 03	■ ■	01-10.7 12-21.7		Barruera Patí
G.E. BLANQUERNA Tortosa Tel. 50 40 73	■ ◆ ◆	02-11.8 28.6-12.7 15.6-31.7		Mas Palau Colònia la Colònia la
ESPLAI MONTANISELL	■	22.7-01.8		Pantos

Diplomatura Universitària

Educació Social

Secció d'Educació Social
Facultat de Psicologia i Pedagogia Blanquerna
Universitat Ramon Llull
(Fundació Pere Tarrés)

Universitat Ramon Llull

Una formació
rigorosa i
pràctica avalada
per 33 anys
d'experiència de
l'Escola de
l'Esplai

Una opció
vocacional amb
noves sortides
professionals

Una nova
carrera
universitària de
3 anys amb
possibilitat de
continuar
estudis
superiors

- Assignatures quadrimestrals
- Matèries optatives
- Treball en equip
- Pràctiques reals
- Seguiment personalitzat
- Orientació professional i borsa de treball

■ Animador sociocultural en centres i casals cívics i entitats socials i culturals

■ Treball en l'administració pública en àrees o departaments de joventut, cultura, educació i benestar social

- Educador de carrer i animació en medi obert
- Director o educador en centres de menors
- Organització d'activitats culturals, d'animació o educatives a les presons
- Programes de prevenció de la marginació
- Treball en equips d'atenció a la infància en risc

▲ Des d'una universitat catalana d'inspiració cristiana i amb estil propi

- Educador en escoles de natura, granges-escola...
- Animador d'activitats extraescolars
- Animador sociocultural en residències de tercera edat i casals d'avis
- Programes de formació ocupacional

INFORMACIÓ:
ESCOLA DE L'ESPLAI

Numància, 149-151 08029-Barcelona Telèfon: (93) 410.16.02

Fundació Pere Tarrés

La formació dels educadors en el lleure

Cursos d'estiu

Escola de l'esplai de Barcelona

Numància, 149-151
08029 Barcelona
Telf. (93) 410 16 02

Horari Secretaria:
De dilluns a divendres de 10 a 1
del matí i de 3 a 8 de la tarda.
Dissabtes de 9 a 2 del matí.

MONITORS

CONTINGUTS GENERALS: Pedagogia del Lleure, Psicologia, Educació de la Fe, Sanitat, Natura, Jocs, Expressió i animació, tallers.

1.- JUNY-JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 28, 29, 30, juny

1, 2, 3*, 5, 6, 7, 8, 9, 10* juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

2.- JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 5, 6, 7, 8, 9, 10*, 12, 13, 14, 15, 16, 17* juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

3.- JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 12, 13, 14, 15, 16, 17*, 19, 20,

21, 22, 23, 24* juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(8) Només matí

4.- JULIOL (DIARI) BARCELONA

Dies: 19, 20, 21, 22, 23, 24*, 26, 27,

28, 29, 30, 31* juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

5.- JULIOL (DIARI) SANT BOI DE LLOBREGAT

Dies: 19, 20, 21, 22, 23, 24*, 26, 27,

28, 29, 30, 31* juliol

Lloc: Escola Salesiana de Sant Boi. C/. Rosselló, 1.

Sant Boi de Llobregat

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

Amb la col·laboració del MCEC-Zona 8 (Baix Llobregat Sud) i el Centre d'Esplai Arrels.

6.- AGOST INTENSIU LA RUCA (NOMÉS PER A MONITORS DEL MCEC)

Dies: 21 al 31 d'agost

Sortida: Dia 21 a les 8'45 de l'Escola

Tornada: Dia 31 a les 14 h. a l'Escola

Lloc: Casa de colònies de La Roca

7.- AGOST-SETEMBRE (DIARI) BARCELONA

Dies: 23, 24, 25, 26, 27, 28*, 30, 31 agost

1, 2, 3, 4* setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

8.- AGOST-SETEMBRE (DIARI) MATARÓ

Dies: 30, 31 agost

1, 2, 3, 4*, 6, 7, 8, 9, 10, 11* setembre

Lloc: Parròquia Maria Auxiliadora. C/. Gatalla, 1. Mataró

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

En col·laboració amb el Col·legi Salesià Sant Antoni de Pàdua, l'Esplai Parroquial Maria Auxiliadora, Grup d'Esplai "La Baldufa", Centre Juvenil Boomerang, Esplai Aladí (La Llàntia), MCEC-Zona 15 (Maresme).

9.- AGOST-SETEMBRE (DIARI) SABADELL

Dies: 30, 31 agost

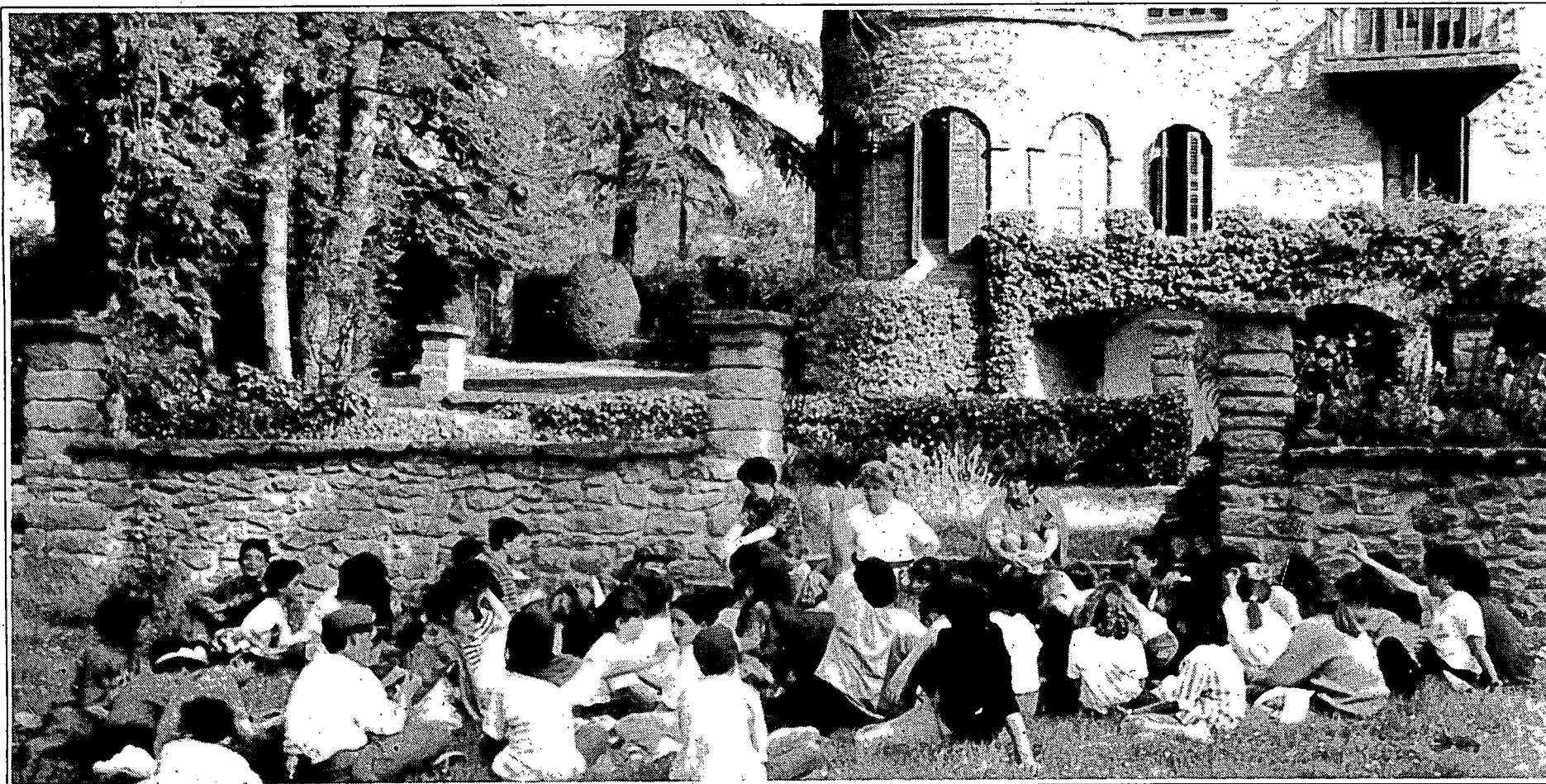
1, 2, 3, 7, 8, 9, 10*, 13, 14, 15* setembre

Lloc: Esplai La Teranyina. C/. Sant Joan, 20. Sabadell

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

Amb la col·laboració del MCEC-Zona 11

10.- SETEMBRE (DIARI) BARCELONA

Dies: 1, 2, 3, 4*, 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15* setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matins

11.- SETEMBRE (TARDES-CAPS DE SETMANA) BARCELONA

Dies: 4*, 5*, 6+, 7+, 8+, 9+, 10+, 13+, 14+, 15+, 16+, 17+, 18*, 19*, 20+, 21+, 22+, 23+, 27+, 28+, 29+, 30+ setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: (+) Tardes: de 16 a 20'30 h.

(*) Caps de setmana: de 9 a 14 h.

12.- SETEMBRE (DIARI) BARCELONA

Dies: 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 18 setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

13.- SETEMBRE-OCTUBRE (FEINERS VESPRES) BARCELONA

Dies: 6, 7, 8, 9, 10, 13, 14, 15, 16, 17, 18-19(-), 20, 21, 22, 23, 27, 28, 29, 30 setembre

1, 4, 5, 6, 7, 8 octubre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 18'30 a 21'30 h.

(-) Sortida de Natura

14.- SETEMBRE (TARDES-CAPS DE SETMANA) GRANOLLERS

Dies: 13+, 14+, 15+, 16+, 17+, 18-19*, 20+, 21+, 22+, 23+, 24+, 25-26*, 27+, 28+, 29+, 30+ setembre

1+ octubre

Lloc: Parròquia de Fàtima. C/ Joan Maragall, 7. Granollers

Horari: (+) Tardes: de 16 a 20'30 h.

(*) Caps de setmana: de 9 a 14 h.

Amb la col·laboració del MCEC-Zona 13 (Vallès Oriental) i la Parròquia de Fàtima

15.- SETEMBRE (DIARI) BARCELONA

Dies: 13, 14, 15, 16, 17, 18*, 20, 21, 22, 23, 27, 28* setembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

16.- SETEMBRE-NOVEMBRE (CAPS DE SETMANA) BARCELONA

Dies: 18, 19 setembre

2, 3, 9, 10, 16, 17, 23, 24 octubre

6, 7, 13, 14, 20, 21, 27, 28 novembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h.

17.- SETEMBRE-NOVEMBRE (FEINERS-VESPRES) BARCELONA

Dies: 27, 28, 29, 30 setembre

4, 5, 6, 7, 13, 14, 15, 16-17(-), 18, 19, 20, 21, 25, 26, 27, 28 octubre

2, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 15, 16, 17, 18, 22, 23, 24 novembre

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 18'30 a 21 h.

(-) sortida de natura

DIRECTORS

Directors 1a. part

CONTINGUTS GENERALS: Sociologia, Història de l'educació en el lleure, Ideari, Observació, Objectius i Mitjans educatius, Planificació de colònies, Expressió, Educació Ambiental i Monogràfic d'especialització.

1.- JULIOL (TARDES-CAPS SETMANA) BARCELONA

Dies: 17*, 18*, 19+, 20+, 21+, 22+, 23+, 24*, 25*, 26+, 27+, 28+, 29+ juliol

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: (*) Matins: de 9 a 14 h.

(+) Tardes: de 16 a 20'30 h.

2.- AGOST (DIARI) BARCELONA

Dies: 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30* agost

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: (*) Només matí

Directors IIa. Part i ESPECIAL per a mestres o pedagogs

CONTINGUTS: Funcions directives, El monitor, Dinàmica de l'equip de monitors, Legislació, Models institucionals, Organització i planificació, Monogràfic d'especialització, Objectius i planificació en el lleure (Només pel Curs de Directors Especial).

Un clima per a viure uns valors

► El centre d'esplai és un espai de creixement personal i de formació integral dels infants i dels joves. El seu projecte educatiu arrenca del reconeixement de la vinculació profunda de la persona humana amb la Transcendència i, per tant, de la necessitat d'acompanyar l'infant, l'adolescent i el jove a viure activament aquesta vinculació. *Del Directori Pastoral per als Centres d'Esplai Cristians aprovat pels Bisbes de Catalunya el juliol del 1992.*

1.- AGOST (DIARI) BARCELONA

Dies: 23, 24, 25, 26, 27, 28*, 30*, 31 agost

A més, per al curs Especial hi ha sessió els dies 28+ i 30+

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: de 9 a 14 h., i de 16 a 20'30 h.

(*) Només matí

(+) Només tarda

2.- SETEMBRE (TARDES-CAPS DE SETMANA) BARCELONA

Dies: 31+, 1+, 2+, 3+, 4*, 6+, 7+, 8+, 9+, 10+, 13+, 14+, 15+ setembre

A més, per al curs Especial hi ha sessió els dies 4+ i 5*

Lloc: Escola de l'Esplai

Horari: (+) de 16 a 20'30 h.

(*) de 9 a 14 h.

Nota: Per matricular-se dels cursos de Directors cal tenir el títol de Monitor, 23 anys i experiència en el món de l'educació en el lleure, o ser professor d'EGB o pedagog.

Els cursos de directors I i II cal completar-los, respectivament, amb 2 crèdits de formació. El curs de Directors especial per a mestres o pedagogs cal completar-lo amb 4 crèdits de formació.

MONOGRÀFICS:

Directors la. part o IIa. part, cal triar-ne un. Directors especial, cal triar-ne dos.

Iniciació al Teatre: 16-17, 23-24 octubre

Jocs i Animació: 16-17, 23-24 octubre

Seminari i Diada de Tècniques intergeneracionals: 5-6, 20 novembre

Administració i Finançament de Centres: 6-7, 13-14 novembre

Integració de persones amb disminucions en els centres d'esplai: 27-28 novembre, 11-12 desembre

Descobertes de la natura a l'abast de tothom: 27-28 novembre, 11-12 desembre

PREUS:

Monitors

Curs: 20.200.- ptes. (Subvenció del MCEC del 50% per als seus monitors)

Estada* 19.600.- ptes. (només per a cursos intensius en casa de colònies)

Directors I o II

Curs: 18.000.- ptes. (Subvenció del MCEC del 50% per als seus monitors).

Aquest preu inclou el monogràfic, (2 crèdits) que caldrà triar en el moment de formalitzar la matrícula.

Directors especial

Curs: 34.000.- ptes. (Subvenció del MCEC del 50% per als seus monitors).

Aquest preu inclou el monogràfic (4 crèdits) que caldrà triar en el moment de formalitzar la matrícula.

Nota: En el curs intensiu a La Ruca l'estada i transport té un preu de 21.500.- ptes.

Escola de l'esplai de Girona

Portal Nou, 27
17004 Girona
Telf. (972) 22 02 14

Horari Secretaria:
Dilluns i dimecres de 6 a 8 h. del vespre.
Dissabtes de 10 a 1 del matí.

ACTIVITAT

CURS DE MONITORS

LLOC

CC Vilopriu

DIES

13 al 23 setembre

Escola de l'esplai de Lleida

Plaça Sant Josep, 2
25002 Lleida
Telf. (973) 26 93 07

ACTIVITAT

CURS DE MONITORS

LLOC

A concretar

DIES

16 al 25 agost

Escola de l'esplai de Tarragona

Méndez Núñez, 14 bis, 2on. Apartat 325
43080 Tarragona
Telf. (977) 23 23 33

Horari Secretaria:
Tardes de dilluns a divendres
de 2/4 de 4 a 2/4 de 9.

ACTIVITAT

Monitors diari
Monitors intensiu
Monogràfic
Jocs cooperatius
Monogràfic
Com fer la Pica

LLOC

Escola Esplai
CC "Rector de
Vallfogona"
Tarragona
La Pica d'Estats

DIES

1 al 14 juliol
15 al 24
setembre
19 juny
26, 27 juny

CURSOS ESTIU'93

18 anys
o més

VOLS SER MONITOR?

Apreu a:

- Animar i educar en el lleure infants i joves,
- Ser actiu i responsable
- Adquirir capacitats pràctiques
- Ser voluntari
- Compartir experiències

23 anys, monitor,
mestre o pedagog

CURSOS DE DIRECTORS

AMB DIPLOMES DE LA GENERALITAT

LA FORMACIÓ

- Una necessitat pràctica
- Una exigència legal
- El compromís davant els infants, els pares, l'administració i la societat

Catalunya Cristiana

L'ESGLÉSIA
AL DIA

CATALUNYA CRISTIANA
nasqué ara fa 14 anys
i, malgrat les
dificultats, ha
esdevingut un fet i
una realitat amb què
molts ja comptem, i
no en podem
prescindir.

CATALUNYA CRISTIANA
actualment Fundació
de l'Arquebisbat de
Barcelona, no es vol
limitar a aquesta
diòcesi, sinó que vol
aprofundir la seva
vocació de servei a
totes les diòcesis
catalanes.

CATALUNYA CRISTIANA
se sent cridada a
esdevenir vincle
d'unió de tots els
catòlics de
Catalunya, i mitjà
informatiu
indispensable del
proper Concili
Català, obrint-se a
tots els sectors de la
nostra Església.

CATALUNYA CRISTIANA
per tant, no es vol
quedar on és. Vol
renovar-se amb el
vostre ajut. Us
demanem la vostra
subscripció.

Nova etapa

*si vols estar
ben informat*

LLEGEIX-LA!

Per subscripcions: València, 244, 2n, 08007 Barcelona. Tel.: 215 27 39

Nom.....Adreça.....
Població.....D.P.....Província.....Tel.....

☐ Se subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.100 ptes.
☐ semestral (26 números) de 4.550 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant

☐ domiciliació bancària (en aquest cas empleueu l'ordre de domiciliació) ☐ xec nominatiu que adjunto
Data..... Signatura del subscriptor

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc/Calxa.....Agència.....Adreça.....

Senyors, Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat.....Oficina.....Compte.....

Data..... Signatura del titular del compte/llibreta

**Catalunya
Cristiana**

València 244, 2n.
08007 Barcelona